The Latvian Newspaper for Canada and U. S. A.

Published twice weekly by the Latvian Relief Society of Canada „Daugavas Vanagi".
Editor-in-Chief: ALEKSANDRS KUNDRATS.
Editorial and Business Offices: 123 Huron St., Toronto, Ontario, Canada. Telephones — EM 8-0792, EM 8-3239.
United States Editorial Office:
Editor: K. KEZBERS,
2727 Milwaukee Ave., Chicago 47, Ill., USA. Phones — DI 2-2324, RR 8-8681.

WEDNESDAY, MARCH 14, 1962.

LATVIJA
AMERIKĀ

Nr. 20. TREŠDIEN, 1962. GADA 14. MARTĀ

„AUTHORIZED AS SECOND CLASS MAIL BY THE POST OFFICE DEPARTMENT, OTTAWA AND FOR PAYMENT OF POSTAGE IN CASH".

Latviešu laikraksts Amerikā

Iznāk divas reizes nedēļā — trešdienās un sestdienās. Izdevējs — Latviešu aprūpes biedrība Kanadā „Daugavas Vanagi"

REDAKTORS: ALEKSANDRS KUNDRATS

Redakcija un kantoris: 123 Huron Street, Toronto, Ont., Canada. Telefoni: redakcijā — EM 8-3239, kantorim — EM 8-0792.

Čikagas redakcijas vadītājs red. K. ĶEZBERS
2727 N. Milwaukee Ave., Chicago 47, Ill., USA.
Tālruņi: DI 2-2324, RR 8-8681.

P. Dreimanis.

KOMŪNISTU AGRESIJA

Nav noslēpums, ka vienmēr kāds valstsvīrs ir centies paturēt savās rokās iniciātīvu starptautiskās attieksmēs ar nolūku kārtot tās savai valstij labvēlīgā virzienā. Šie centieni bieži vien ir atdūrušies uz citu valstu vadītāju pretestību, kuŗas novēršanai bijuši nepieciešami efektīvi līdzekļi. Tādu rīcību pieņemts dēvēt par agresiju.

Mūsu dienās visaktīvākais agresors ir Padomju Savienības diktātors. Šīs valsts mērķis ir pakļaut komūnisma diktatūrai visas zemes pasaulē. Tāpēc ikvienam Padomju Savienības dzīves vadītājam jābūt agresoram, jo citādi šis mērķis nav sasniedzams.

Lai citas valstis nepretotos un, varbūt, pat nepamanītu komūnistu nolūkus, Padomju Savienības valdība speciālās skolās apmāca aģentus, kuŗus sūta uz viņu agresijas upuŗiem (valstīm) ar uzdevumu slepeni noorganizēt tur komūnisma šūnas un to locekļus apmācīt attiecīgās valsts dzīves vājināšanas un graušanas paņēmieniem. Ja kādas valsts vadība nepretojas minēto aģentu rīcībai, tad šīs šūnas uzsāk atklātu pretvalstisku darbību, pie kam Padomju Savienība tās atbalsta visādiem līdzekļiem, ieskaitot tajos arī viņas sūtītos speciālistus dažādās darba nozarēs.

Pavairojušas savu locekļu skaitu un Padomju Savienības atbalstītas ar ieročiem un citiem līdzekļiem, minētās šūnas mēģina izdarīt apvērsumu, lai pārveidotu attiecīgo valsti par satelītu vai pat piespiestu lūgt Padomju Savienību uzņemt to savā federācijā, kas, protams, netiek liegts. Ja šūnām maz cerību izdarīt apvērsumu, tad Padomju Savienība laiž darbā militāro spēku un okupē izraudzīto valsti.

Tāda ir Padomju Savienības agresija mazākās pilsoniskās valstīs. Ar lielākām un militāri stiprākām valstīm aprādītā veidā komūnisti netiek galā, lai gan tajās arī darbojas Padomju Savienības aģenti un tiek organizētas komūnisma šūnas. Bet tās ir bezspēcīgas izdarīt apvērsumu, un pati Padomju Savienība arī nav pārliecināta par okupācijas iespējām. Tad tā lieto citus līdzekļus, visbiežāk mēģinot iebaidīt pilsoņus un viņu valdības; piem., cenšas iestāstīt, ka kapitālistiskām valstīm jāiet bojā, ka viņas armija tās var viegli iekarot vai pat noslaucit no zemes. Šos draudus Ņikita pastiprina ar atombumbu mēģinājumiem un citiem līdzekļiem.

Ar tādu rīcību Padomju diktātors ne tikai ir paturējis savās rokās iniciātīvu starptautiskās attieksmēs, bet ir arī atturējis Rietumu lielvalstis no palīdzības tām zemēm, kuŗas viņš pakļāvis Padomju Savienībai vai tajās ievedis padomju iekārtu.

Padomju Savienība ar dažādu līdzekļu palīdzību mēģina tuvoties komūnisma galamērķim visapasaules revolūcijai, kuŗas rezultātā visās zemēs jābūt tai līdzīgai valstiskai iekārtai. Šāda rīcība nepārprotami ir agresija, ko komūnisma valstis melīgi noliedz.

Pilsonisko valstu aizstāvēšanās taktiku, īpaši bruņošanos, tās dēvē par agresiju un savu bruņošanos attaisno ar nepieciešamību būt gatavām atsist Rietumu demokrātiju uzbrukumu.

Tā ir ļoti dikvosīga taktika, ko, kā jau norādīts, viegli atšifrēt un visai pasaulei pierādīt, kas ir īstais agresors un kam jāgatavojas viņa nodomu atsišanai. Padomju Savienības diktātori ir deklarējuši, ka viņu mērķis ir pakļaut savai varai visas valstis pasaulē. Ar savu rīcību viņi šo deklarāciju allaž pastiprina. Šie diktātori pat savus iedzīvotājus mērdē badā, lai tikai bruņotos un būtu pietiekami stipri vispasaules sarkanās revolūcijas realizēšanai. Vai tā nav agresija? Šķiet, ka tās pierādīšanai nepārprotamāka skaidrība nemaz nav iespējama!

Diemžēl, Rietumu demokratijas līdz šim ir atturējušās pietiekami skaidri rakstūrot Padomju Savienības agresiju. Tāpat kā tās ilgāku laiku nenorādīja uz to, ka šī valsts piekopj koloniālisma politiku.

Vai pilsoniskās valstis tiešām nevarētu pārņemt starptautiskās attieksmēs iniciātīvu savā vadībā un atsegt komūnistu īsto agresijas dabu?

Kanadā vēl ziema. J. Liģera uzņ.

Palidzibas darbs bijis sekmigs

Daugavas Vanagu Kanadas valdes aprūpes daļas vadītājs A. Kvēps mums izteicās: „Vēstulēs un arī presē laiku pa laikam parādās doma, ka mēs Amerikas kontinentā dzīvojošie latvieši, pārpilnībā dzīvojot, esot aizmirsuši tos mūsu tautiešus, kam likstenis nav bijis tik labvēlīgs un kam grūtā dzīves brīdī nepieciešama palīdzība. Šāds uzskats ir aplams.

Aprūpes darbs ir viens no svarīgākiem mūsu organizācijas uzdevumiem. Ar patiesu prieku jākonstatē, ka šis nozīmīgais darbs, pateicoties tautiešu atsaucībai, gadu no gada iet plašumā. Mēs varam droši apliecināt, ka kā pagātnē, tā šodien un tā arī nākotnē, mēs esam gatavi sniegt palīdzīgu roku, lai apliecinātu, ka mūsu tautas kopība ir dzīva.

Pagājušā gadā Kanadas Daugavas Vanagu organizācijā aprūpes vajadzībām vairākās akcijās kopā sazīmēja $15019,07. Tā ir vērā ņemama summa. Bagātnieku vai miljonāru mūsu vidū nav daudz. Caurmēra ziedotājs ir bijis tautietis, kas savu dienišķo iztiku pelna grūtā darbā.

Aprūpes līdzekļu sagādāšanā rosīgākās ir bijušas DV Toronto, Sv. Katarines, Londonas, Montreālas u. c. nodaļas.

Tautiešu ziedotos līdzekļus esam izlietojuši kara invalīdu atbalstam Vācijā un Austrijā, krītušo karavīru piederīgo, slimo un veco ļaužu aprūpei. Mēs esam palīdzējuši arī likteņa piemeklētiem tautiešiem Spānijā, Francijā, Polijā un citās zemēs.

Mums ir izdevies noorganizēt aprūpi arī tiem, kam atbalsts nepieciešams šķupstajā Latvijā un izsūtījuma vietās Sibirijā.

Man gribētos atgādināt visiem tautiešiem, lai turpmāk tie vēl jo plašāk un biežāk izmantotu mūsu pašu pacinu dienestu kas darbojas pie DV Kanadas valdes grāmatnīcas mūsu organizācijas Toronto nodaļas namā, 123 Huron St. Ar mūsu pašu sainīšu dienestu sūtījumi bieži vien mērķi sasniedz ātrāk, pakalpojumu cena ir lētāka, mantu izvēle ir liela un augstas kvalitātes.

Izlietojot mūsu pacinu dienesta starpniecību, tautiešī netiešī piedalās arī to nelaimīgo aprūpē tālumā, kam nav neviena piederīgā. Mūsu sainīšu dienests nav pelams pasākums. Līdzekļus, kas ienāk par pakalpojumu veikšanu, izlietojam aprūpes vajadzībām.

Mūsu grāmatnīca ir lielākā šajā kontinentā. Kā sabiedrisks saimniecisks pasākums tā kalpo mūsu tautiešu vajadzībām jau daudzus gadus. Grāmatnīcas pelņu mēs izlietojam kultūrālai aprūpei un pretkomūnistikās cīņas frontes stiprināšanai.

Mūsu aprūpes darbs ar katru gadu prasa vairāk līdzekļu, jo līdz ar palīdzību tautiešiem tālumā mēs gan pabalstu, gan atmaksājumu aizdevumu veidā esam snieguši palīdzīgu roku dzīves likstu un slimību piemeklē-tiem tautiešiem šeit, Kanadā.

DV atbalsta arī latviešu skolas, koŗus un citus kultūrālus pasākumus.

Sodien Daugavas Vanagi ir lielākā aprūpes organizācija Kanadā. Lai atļauts izteikt sirsnīgu pateicību visiem ziedotājiem, mūsu pasākuma atbalstītājiem. Jo sevišķi pateicamies pašaizliedzīgajiem tautiešiem, kas no sava darba brīvās stundas veltījuši mūsu aprūpes darba reālizēšanai. Paldies par latvisko atsaucību. Viņu vienīgā alga bijusi apziņa, ka palīdzēts nelaimes piemeklētam tautietim un pildīts neatliekams uzdevums latviešu sabiedriskajā dzīvē.

Daugavas Vanagi nekādā gadījumā neuzskata sevi par organizāciju, kas izņēmusi monopoltiesības veikt aprūpes darbu. Mēs ar patiesu cieņu un apbrīnu vērojam to, ko šajā nozarē paveikušas un turpina veikt mūsu dažādo konfesiju draudzes. Arī citas atsevišķas biedrības un kopas nav aizmirsušas palīdzību grūtdieņiem. Es gan atļaujos izteikt domu, ka nav pareizi brīdi, kad Daugavas Vanagi reālizē savu gadskārtējo Ziemsvētku līdzekļu vākšanu invalīdiem un karā cietušajiem, darbību nekoordinējot, līdzīgu akciju tajā pašā laikā sāk kāda mazāka organizācija, kas pārstāv, varbūt, tikai dažus simtus biedru un vēl mazāk aprūpējamo. Tā latviešu sabiedrībā var rasties pārpratumi, un tautieši nezina, kam savu ārtavu nodot. Esmu pārliecināts, ka šādu parallēlismu, mums, kopīgi draudzīgi pārrunājot dažas techniskās problēmas, nākotnē izdosies novērst. Ziedotājam jāzina, kur viņa ārtava aiziet, un aprūpes darba veicējiem jādod nepārprotams norēķins par veikto.

Jau tuvākā nākotnē mums būs jāatrisina vairākas svarīgas problēmas, kuŗas ietilps netiešā aprūpes darbā. Es te domāju mūsu leģionāru gandarīšanas akciju — lai panāktu mūsu karavīru pielīdzināšanu Kanadas veterāniem. Ja mums izdosies jautājumu nokārtot tā, kā mēs to esam iecerējuši, tad līdzās morālam gandarījumam mūsu cīnītāji iegūs arī pensiju tiesības, priekšrocības mediciniskā palīdzībā un arī viņu ģimenes saņems materiālu nodrošinājumu. Tas ir svarīgs uzdevums, kas mums jāatrisina. Šī uzdevuma atrisināšanai resp. techniskō darbu kārtošanai mums būs nepieciešami ne vien dokumenti un kvalificētu tiesībnieku padomi, bet arī līdzekļi.

Kopā cieši turoties, mūsu darbs vainagosies ar panākumiem. Laba ķīla šiem panākumiem ir mūsu sadarbība ar visu latviešu centrālo organizāciju — LNAK."

NEPALIKSIM MĀJĀS — PILDĪSIM SAVU PIENĀKUMU

Federālās valdības tieslietu ministrs E. D. Fultons trešdien, 15. martā, plkst. 8.00 vakarā Masarika hallē runās par komūnisma draudiem.

Ministra runai sekos koncerts, kuŗā ar dziesmām piedalīsies arī Dainas koris.

Apmeklējot šo sarīkojumu, mūsu tautiešiem ir dota iespēja apliecināt savu lojālitāti Kanadas valdībai un iespaidīgi demonstrēt mūsu centienus šajā sanāksmē.

ŽENĒVAS KONFERENCE PANĀKUMUS NESOLA

TRĪS LIELVALSTU ĀRLIETU MINISTRU SASTAPŠANĀS IEVADA ASTOŅPADSMIT VALSTU ATBRUŅOŠANĀS KONFERENCI ŽENĒVĀ. PAD. SAVIENĪBAATKĀRTOTI NORAIDA PĀRRAUDZĪTA ATOMIEROČU MĒĢINĀJUMU AIZLIEGŠANAS LĪGUMA PARAKSTĪŠANU.

Sav. Valstu Apvienoto Nāciju sūtņa Stīvensona optimistiskām cerībām par Ženēvas atbruņošanās konferenci ir tikai visnieciņākais sekotāju skaits. Lielvalstu galvaspilsētās, kā Vašingtonā, Londonā, Parīzē un Maskavā valdības ierēdņu nostāja ir skeptiska, lai neteiktu bezcerīga.

Līdzšinējās konferences, kur pēckara gados sabiedrotie sēdušies pie zaļā galda ar komūnistu reprezentantiem, nekad nekas vēl nav ticis panākts. Un no pagātnes pieredzes vadoties, nav nekāda iemesla domāt, ka arī 14. martā paredzētās sarunas panāks progresu ceļā uz pasaules mieru. Ženēvas konference, ko ievadīs divu dienu ilgas Sav. Valstu, Anglijas un Pad. Savienības ārlietu ministru sarunas, iztirzās sūtņa Stīvensona optimistiskām cerībām par Ženēvas atbruņošanās konferenci ir tikai visnieciņākais sekotāju skaits. Lielvalstu galvaspilsētās, kā Vašingtonā, Londonā, Parīzē un Maskavā valdības ierēdņu nostāja ir skeptiska, lai neteiktu bezcerīga.

Līdzšinējās konferences, kur pēckara gados sabiedrotie sēdušies pie zaļā galda ar komūnistu reprezentantiem, nekad nekas vēl nav ticis panākts. Un no pagātnes pieredzes vadoties, nav nekāda iemesla domāt, ka arī 14. martā paredzētās sarunas panāks progresu ceļā uz pasaules mieru. Ženēvas konference, ko ievadīs divu dienu ilgas Sav. Valstu, Anglijas un Pad. Savienības ārlietu ministru sarunas, iztirzās sūtņa Stīvensona optimistiskām cerībām par Ženēvas atbruņošanās konferenci ir tikai visnieciņākais sekotāju skaits. Lielvalstu galvaspilsētās, kā Vašingtonā, Londonā, Parīzē un Maskavā valdības ierēdņu nostāja ir skeptiska, lai neteiktu bezcerīga.

Līdzšinējās konferences, kur pēckara gados sabiedrotie sēdušies pie zaļā galda ar komūnistu reprezentantiem, nekad nekas vēl nav ticis panākts. Un no pagātnes pieredzes vadoties, nav nekāda iemesla domāt, ka arī 14. martā paredzētās sarunas panāks progresu ceļā uz pasaules mieru. Ženēvas konference, ko ievadīs divu dienu ilgas Sav. Valstu, Anglijas un Pad. Savienības ārlietu ministru sarunas, iztirzās sūtņa Stīvensona optimistiskām cerībām par Ženēvas atbruņošanās konferenci ir tikai visnieciņākais sekotāju skaits. Lielvalstu galvaspilsētās, kā Vašingtonā, Londonā, Parīzē un Maskavā valdības ierēdņu nostāja ir skeptiska, lai neteiktu bezcerīga.

Līdzšinējās konferences, kur pēckara gados sabiedrotie sēdušies pie zaļā galda ar komūnistu reprezentantiem, nekad nekas vēl nav ticis panākts. Un no pagātnes pieredzes vadoties, nav nekāda iemesla domāt, ka arī 14. martā paredzētās sarunas panāks progresu ceļā uz pasaules mieru. Ženēvas konference, ko ievadīs divu dienu ilgas Sav. Valstu, Anglijas un Pad. Savienības ārlietu ministru sarunas, iztirzās sūtņa Stīvensona optimistiskām cerībām par Ženēvas atbruņošanās konferenci ir tikai visnieciņākais sekotāju skaits. Lielvalstu galvaspilsētās, kā Vašingtonā, Londonā, Parīzē un Maskavā valdības ierēdņu nostāja ir skeptiska, lai neteiktu bezcerīga.

Līdzšinējās konferences, kur pēckara gados sabiedrotie sēdušies pie zaļā galda ar komūnistu reprezentantiem, nekad nekas vēl nav ticis panākts. Un no pagātnes pieredzes vadoties, nav nekāda iemesla domāt, ka arī 14. martā paredzētās sarunas panāks progresu ceļā uz pasaules mieru. Ženēvas konference, ko ievadīs divu dienu ilgas Sav. Valstu, Anglijas un Pad. Savienības ārlietu ministru sarunas, iztirzās sūtņa Stīvensona optimistiskām cerībām par Ženēvas atbruņošanās konferenci ir tikai visnieciņākais sekotāju skaits. Lielvalstu galvaspilsētās, kā Vašingtonā, Londonā, Parīzē un Maskavā valdības ierēdņu nostāja ir skeptiska, lai neteiktu bezcerīga.

Līdzšinējās konferences, kur pēckara gados sabiedrotie sēdušies pie zaļā galda ar komūnistu reprezentantiem, nekad nekas vēl nav ticis panākts. Un no pagātnes pieredzes vadoties, nav nekāda iemesla domāt, ka arī 14. martā paredzētās sarunas panāks progresu ceļā uz pasaules mieru. Ženēvas konference, ko ievadīs divu dienu ilgas Sav. Valstu, Anglijas un Pad. Savienības

diktātori pat savus iedzīvotājus mērdē badā, lai tikai bruņotos un būtu pietiekami stipri vispasaules sarkanās revolūcijas realizēšanai. Vai tā nav agresija? Šķiet, ka tās pierādīšanai nepārprotamāka skaidrība nemaz nav iespējama!

Diemžēl, Rietumu demokratijas līdz šim ir atturējušās pietiekami skaidri rakstūrot Padomju Savienības agresiju. Tāpat kā tās ilgāku laiku nenorādīja uz to, ka šī valsts piekopj koloniālisma politiku.

Vai pilsoniskās valstis tiešām nevarētu pārņemt starptautiskās attieksmēs iniciātīvu savā vadībā un atsegt komūnistu īsto agresijas dabu?

ZIŅAS PAR KRITUŠAJIEM

Turpinot apzināt zaudējumus pagājušā karā, attiecīgā šim nolūkam radītā vācu iestāde (Deutsche Dienststelle — WAST, Berlin — Borsigwalde, Eichborndam 167 - 209.) līdz pagājušā gada beigām ir reģistrējusi 3,05 miljonus kritušo un 1,25 miljonus bez vēsts pazudušos vācu karavīrus, kā arī 2,77 miljonus vācu civilistu, kas dabūjuši galu kara darbībā jeb miruši Sibirijas un citās izsūtījumu vietās. Minētās vācu iestādes rīcībā esošajos un arvien papildinātajos kapu un citos sarakstos, cik ziņams, ir ziņas arī par lielu daļu no kritušajiem un citādi bojā gājušiem latviešu karavīriem - leģionāriem u.t.t. Pag. gadā šī iestāde ik mēnešus caurmērā ir reģistrējusi 2.000 jaunus līdz šim nezināmus kritušo kapus visā Eiropā un ieguvusi ziņas par pazudušo likteņiem, par kuŗiem līdz šim vēl nebija skaidrības. Domā, ka pār bez vēsts pazudušajiem, par kuŗiem nav iegūtas nekādas ziņas, uz visiem laikiem klāsies neziņa.

Sav. Valstu ārlietu ministra Raska, Pad. Savienības Gromiko un Anglijas ārlietu ministra lorda Hjūma divu dienu ilgās sarunas, no otras puses, ietvers problēmas daudz plašākā mērogā. Lielo ārlietu ministri apspriedīsies par notikumiem Dienvidaustrumāzijā, ar uzsvaru uz pilsoņu kara atsākšanas briesmām Laosā, komūnistu agresiju Dienvidvietnamā un Sav. Valstu militāro iejaukšanos Indoķīnas frontē vispār. No jauna tiks pārcilāts arī mūžīgais Berlīnes un Vācijas apvienošanas jautājums, tāpat atomieroču mēģinājumu atsākšana kā vienā, tā otrā pusē. Francijas ārlietu ministra lielo starpā šoreiz nebūs.

Labi informētās diplomātiskās aprindas Ženēvā paskaidro, ka 18 nāciju atbruņošanās konferences liktenis noskaidrosies jau 3 lielo ārlietu ministru sarunu gaitā. Ja tur nekāda veida vienošanās netiks panākta, ja neizdosies izveidot stabilus pamatus tālākām debatēm, tad 14. martā vispār nav nozīmes tērēt laiku ar atbruņošanās konferences atklāšanu.

No trīs lielo konferences nekādus rezultātus nevar sagaidīt, kaut vai tikai tādēļ, ka darba kārtībā uzņemta vesela rinda jautājumu, kas līdz šim pierādījušies neatrisināmi. Otrkārt tādēļ, ka kā Sav. Valstis, tā Pad. Savienība jau iepriekš paziņojušas nepiekāpību viena otras prasībām.

Kamēr Francijas prezidents de Golls, nekādu labu galu sarunām neparedzēdams, izšķiries par konferences boikotēšanu, Sav. Valstis, Anglija un Pad. Savienība tomēr mēģinās — lai pierādītu, ka de Gollam visu laiku bijusi taisnība, zobojas viņa cienī tāji.

Visasākā sadursme trīs lielo ārlietu ministru sarunās paredzama atomieroču jautājumā. Prezidents Kenedijs, neļāvdams nenieka par Chruščeva atomieroču mēģinājumu drau-

(Nobeigums 8 lpp.).

ATJAUNOTA HIPOTĒKU PIEŠĶIRŠANA

Kā zināms, Toronto Latviešu Kreditsabiedrība jau ilgāku laiku izsniedz tautiešiem aizdevumus pret hipotēkām (pirmām morgidžām). Pēdējā laikā, diemžēl, kreditsabiedrība bija spiesta šīs operācijas pārtraukt un vairākiem tautiešiem atteikt šādu aizdevumu izsniegšanu, jo visi šim vajadzībām paredzētie fondi bija izsmelti. Neraugoties uz to, vairāki tautieši joprojām ir griezušies pie kreditsabiedrības ar lūgumiem piešķirt šādus hipotēkārus aizdevumus.

Lai nāktu šiem tautiešiem pretim un lai labvēlīgi atrisinātu viņu financiālās problēmas, kreditsabiedrības vadība ir spērusi attiecīgus soļus un, saziņā ar Ontario kreditsabiedrību līgu, tai ir izdevies nokārtot, ka jau šīnīs dienās varēs atjaunot aizdevumu piešķiršanu pret pirmām morgidžām neaprobežotā vairumā. Starpība būs tikai tā, ka šos jaunos aizdevumus izsniegs tikai uz 3 gadiem, bet kreditsabiedrības vadība ir panākusi vienošanos ar advokātu A. Zuti, ka pēc triju gadu notecēšanas varēs atjaunot uz nākošiem trim un pat pieciem gadiem, skatoties pēc vajadzības un apstākļiem, par ļoti mazu atlīdzību.

Vēl jāpaskaidro, ka Toronto Latviešu Kreditsabiedrības morgidžas ir atklātas un tās var nomaksāt katrā laikā. Par šīm morgidžām nem 7 proc.

Tautieši, kuŗi vēlas šodien aizdevumus pret pirmām morgidžām saņemt, var griezties pie pārvaldnieka R. Preisberga, tel. WA-4-0503 vai HO6-0095 un pie kasiera A. Putniņa, LE3-4037.

VĒRAS LEINVEBERES KLAVIERU KONCERTS

Piektdien, 16. martā, pl. 8.15 v.
Sv. Andreja baznīcas sarīk. zālē.
Ieeja $ 1.50.

LATVIJA

Nr. 20. TREŠDIEN, 1962. GADA 14. MARTĀ

Abonešanas maksa ASV un Kanadā: par mēn. $ 1.50; 3 mēn. $ 4.50; 6 mēn. $ 8.50; par gadu $ 16.00.

Sludinājumu maksa: sludinājumu daļā $ 1.60; tekstā $ 3.20 — $ 6.40 par vienu collas slejas telpu.

Redakcija patur tiesības manuskriptus saīsināt.

Neizlietotus manuskriptus neuzglabā, bet uz vēlēšanos sūta atpakaļ, ja pievienota pastmarka.

Ar autora vārdu vai iniciāļiem parakstītajos rakstos izteiktās domas var neatbilst redakcijas viedoklim.

Beigas vai sākums?

BĪSTAMIE FRANČU OAS VĪRI IR PĀRLIECINĀTI, KA CĪNĀS PRET KOMŪNISMU.

VĒSTULE LATVIJAI AMERIKĀ NO BONNAS.

Praktiski kopš 1939. gada Francija nepārtraukti atrodas kaŗojošas valsts stāvoklī. Pēdējos gados kaŗš Alžīrijā, runājot par kritušo tūkstošiem, frančiem ik gadus ir izmaksājis vismaz septiņus miljardus jauno franku, kādēļ ir labi saprotams, ka visā drīzumā sagaidāmo Alžīrijas kaŗa pamiera parakstīšanu franču tautas vairums gaida ar nepacietību. Teorētiski paredzēts, ka Alžīrijas kaŗš jeb turienes musulmaņu brīvības cīņas beigsies bez uzvarētiem un uzvarētājiem, jo sagaidāmā pamiera laikā Alžīrijas iedzīvotāji pēc līdzšinējiem plāniem nobalsošanā izšķirsies par neatkarīgu valsti vai paliešanu Francijas pārvaldē. Par nobalsošanas rezultātu patiesībā abas kaŗojošās puses ir skaidrībā jau tagad: Alžīrijas musulmaņi izšķirsies par neatkarīgu valsti. Atklāts ir tikai jautājums, kā turienes jaunā valdība un iedzīvotāji atļausies iespaidoties no apspolītās franču turpmākās, ievērojamās saimnieciskās palīdzības un par cik, neļaujoties iespaidoties no komūnistiem, turēsies pie sagaidāmās vienošanās par Alžīrijas franču nevajāšanu.

Paši Alžīrijas franči par šo pēdējo musulmaņu solījumu pagaidām nedod neviena santīma. Saprotamu iemeslu dēļ rēķinās ar alternātīvo izvēli starp koferi un zārku. Bez šaubām, arī Francija ir sagatavojusies Alžīrijas franču bēgļu straumes uzņemšanai, bet paši turienes franči — vēl aizvien izmisīgi cer ar franču slepenās armijas organizācijas — OAS palīdzību respektīvi ar de Golla likvidēšanu un sestās republikas proklamēšanu kaut kā noturēties zemē, kuŗa viņiem ir tapusi tēvzeme, kaut vai pie reizes proklamējot Alžīrijā franču republiku vai ko līdzīgu.

Patiesības labad ir jāsaka, ka Alžīrijas franču plāni ir chaotiski un neizprotami. Protams, OAS, kuŗas neţēlīgās, nepārtrauktās atentātu sērijas Alžīrijā un Francijā jau mēnešiem sagādā ne tikai vielu pasaules laikrakstu virsrakstiem, aizvien vēl ir lielais nezināmais, kas Francijas 5. republiku praktiski tura mērena pilsoņu kaŗa stāvoklī. Par to liecina ne vien tankī Parīzes ielās un citur. Neskatoties uz visām ģenerāļa de Goila un 5. republikas drošības orgānu pūlēm OAS satriekt, tas nav izdevies ne Alžīrijā, ne arī pašā Francijā, jo tās neredzamie tīkli sniedzas visaugstākajos bruņoto spēku un policijas štabos, kā arī citās iestādēs. Valdība pat nezina ,kam tā vēl var uzticēties un kam vairs nē, un arī ziņas par dažu OAS grupu apcietināšanu stāvokli negroza.

OAS uzbūve atbilst visām smalkākās konspirācijas augstākajām prasībām, un visas pazīmes un liecības norāda, ka vismaz Alžīrijā aiz OAS pagaidām dažādu iemeslu dēļ stāv gandrīz visas turienes eiropiešu aprīndas. Un no Francijas aizsūtītie OAS likvidētāji ne reti jau nākošajās dienās vai nu patriotisku iemeslu jeb terrora spiesti jau paši atrodas OAS rindās. Cik lieli ir OAS spēki pašā Francijā, arī par to ir tikai nedroši minējumi. Policija oficiāli domā, ka OAS aktīvie spēki Francijā nepārsniedz 7.000 vīru, bet ģenerāļa Salana slepenais štabs apgalvo, ka viņa rīcībā ir vismaz pusmiljons līdz nāvei uzticamu cīnītāju, kuŗus OAS pēc vajadzības var papildināt ar vēl nākošo pusmiljonu. Lai kāds arī būtu OAS skaitliskais stiprums, tās vīri vīsādā ziņā ir ļoti bīstami, un ir patiešām, kā viņi arī apgalvo, klāt visur un vienmēr. Pa lielākai daļai OAS vīri ir veci, kaujās rūdīti karavīri, kuŗi slepenās cīņas māku, būdami turpat 20 gadus saskarē ar viltīgu un tikpat nežēlīgu pretinieku, izkopuši līdz augstākam. Jāatzīst, ka viņu rīkošanās ar spridzekļiem un citiem ieročiem ir sava veida terrora meistardarbs.

Ir tiesa — OAS vīrus visā pasaulē dēvē par ekstrēmistiem, bet nonākot saskarē ar OAS tuvu stāvošām aprindām, šie uzskati ir mazliet jārevidē, jo šie ļaudis, uz kuŗu sirdsapziņas gulgan daudzi upuŗi, patiesībā ir kvēli franču patrioti no tā lējuma, kas lika reiz Franciju apbrīnot pie Verdenas un 2. pasaules kaŗa vācu okupācijas laikā kā bezbailīgus pretestības kustības cīnītājus. Varbūt OAS vīri — kuŗiem mērķis attaisno līdzekļus — patiešām ir pēdējie no tās cilts, kas bija Francijas pasaules varenības un slavas pamats, un arī viņi paši nepārtraukti atkārto: „Mēs neesam fašisti, bet tikai antikomūnisti. Mēs cīnāmies, un, ja būs lemts, iesim bojā par demokratijas augstākajiem brīvības ideāliem ,aizsargājot Rietumus no komūnisma!"

Šajos vārdos ir arī nenoliedzama patiesība — daudzas pazīmes rāda, ka, Alžīrijai kļūstot neatkarīgai, tā ļoti viegli var iekrist Maskavas apkampienos. Iedīglu šim procesam Alžīrijā ir diezgan .Kādas tam var būt sekas, nav jātērē lieki vārdi. Vai OAS var izraisīt Francijā apvērsumu, nav droši atbildams jautājums, bet ir puslīdz skaidrs, ka OAS rīcībā ir vēl pāris neizspēlēti dūži. OAS savu lielo bīstamību un atbalstu tautā var zaudēt driz, ja vien izrādītos, ka Alžīrijas musulmaņi spētu konsekventi pildīt visus sagaidāmā pamiera un vēlākā miera noteikumus un kaut cik uzskatāmi pierādīt ,ka Alžīrija nekādā gadījumā neķļūs komūnistiska. Bet arī FLN aprindās septiņu kaŗa gadu laikā starp politiķiem un partizānu vienību kaŗavīriem ir [illegible] iespaidīgi savstarpēji [illegible]kini. Arī neatkarīgās Alžīrijas musulmaņu karavīri — tiklīdz no Alžīrijas tiks izvākti franču bruņotie spēki — var kļūt pašu valdībai neklausīgi, dumpīgi. Revolūcija un tās sekas tādā gadījumā nav aprēķināmas. Protams, sagaidāmais Alžīrijas pamiers ir apsveicams visiem — bet ar vai bez OAS terrora un apvērsuma plāniem — tas sevī slēpj vēl ir kaŗa beigas ,ir lielas jauna kaŗa un chaosa sākuma iespējas. Pašu franču, kā arī alžīriešu prognozes šajā ziņā ir stipri pesimistiskas, un atliek vienīgi cerēt, ka vismaz Francija būs pasargāta no pilsoņu kaŗa, kaut vai tikai ģenerāļa de Golla autoritātes dēļ.

A. Salms

OKUPĒTAJĀ LATVIJĀ

Izslēdz no partijas dievti cīgos jauniešus.

Cīņā 28. februārī sacelta trauksme, ka Ždanova kolchozā pie Piedrujas pērn izslēgta partijas biedre Regina Blazeviča, kuŗa svētdienās kopā ar māti gājusi uz Piedrujas baznīcu un dziedājusi baznīcas korī. 22 gadus vecā Blazeviča zaudējusi sirdsapziņu un arī pēc brīdinājuma turpinājusi apmeklēt baznīcu. Tā paša rajona Daugavas kolchozā pēc diviem mēnešiem vajadzējis izslēgt no partijas Franciska Pliviču, jo viņa iesākusi ģimenes dzīvi ar garīdznieka svētību, salaulājoties baznīcā. Šādu pašu ceļu aizgājusi Ždanova kolchozā komjauniete Vanda Pelnika. Cīņa pārmet kolchozu un rajona partijas organizāciju sekretāriem, jo tie neesot pārgājuši uzbrukumā pret reliģiskiem aizspriedumiem, tikai atgaiņājoties no baznīckungu uzbrukumiem. Par antireliģiskiem tematiem rajonā pērn nolasītas tikai 78 lekcijas, bet cik spredikus teikuši garīdznieki?

Augšminētie gadījumi ir raksturīgi tajā ziņā, ka ir darīšanas ar jauniešiem, kuŗi, būdami partijā, tomēr vēlas palikt arī pie baznīcas. Protams, tās ir divas nesavienojamas lietas un tāpēc abas jaunietes izslēgtas no partijas un trešā no komjaunatnes. Komūnistiem šie gadījumi liekas sevišķi neparasti. Ar to vien nevarot samierināties, ja biedrus tikai izslēdzot no partijas. Vecākiem biedriem jāstāvot nomodā par antireliģisko propagandu. Taču visas zīmes liecina, ka jauniešu sirdis šī propaganda nesaldzina. Tie meklē dziļākām dvēseles problēmām atrisinājumu reliģijā.

UZVARA AR PROPAGANDU

„KREMLIN TARGET: U.S.A." by Donald Dunham, Ives Washburn, Inc. (Kanadā — The Musson Book Co., Ltd.) izdevums, 274 lpp., cena — $4.95.

Autors daudzus gadus nostrādājis Sav. Valstu diplomātiskā dienestā un ilgu laiku bijis ārzemēs, gūstot tiešu pieredzi attiecībās ar komūnistu pasauli un tās propagandas techniku. Grāmata grib vērst Amerikas lasītāju ievērību uz Pad. Savienības propagandas nozīmi un dabu, jo tā galvenām kārtām vērsta pret amerikāņiem. Autors izseko Kremļa propagandas veidiem un apraksta Padomju Savienības uzbrukumus Sav. Valstu pasaules varas pozicijām, kas savu kulminācijas punktu sasniedza ar Kubas iekaŗošanu. Viņš pastāsta, ka krievu propagandisti apmelo Sav. Valstis, lai samazinātu prestižu ārzemēs, raudzītu sagraut paļāvību pašiem uz sevi pašu mājās un radīt greizu ASV ainu Padomju Savienības sabiedrībā. Tas izstāsta, kā tie mēģinājuši apzīmogot ASV valstsvīrus par imperiālistiem, meļu izplatītājiem, spiegu valdību, kaŗa noziedzniekiem, koloniju apspiedējiem, revolūciju iedzinātājiem un kaŗa kūdītājiem.

Viņš sīkāk pakavējās pie nesenās vēstures gadījumiem, kas dokumentē šāda veida Kremļa propagandu, izmantojot savu pieredzi Rumānijā, Apvienotās Nācijās, kad Pad. Savienība vainoja ASV Ungārijas revolūcijas izraisīšanā un sauca amerikāņus par koloniālistiem pa Suecas krizes laiku.

Autors pasvītro, ka Pad. Savienība mēģina panākt, lai amerikāņi paši sevi atbruņotu un zaudētu ticību savas valdības spējām piemēroti atrisināt lielās starptautiskās problēmas. Beidzot tas parāda, ka Pad. Savienība visai baidās no spēcīgās Amerikas ideju un ideālu pievilcības to vidū, kas mīt viņpus dzelzs aizkaram komūnistu pārvaldītā pasaules daļā.

Grāmata patikami atšķiras no daudzām līdzīgām grāmatām ar savu pieeju tanī apskatītiem jautājumiem, bez parastajām rietumu pasaules iedzīvotāju illūzijām un „vēlmju domāšanas". Pateicoties savai ilggadīgai personīgai pieredzei, autors visas problēmas apskata no tāda viedokļa, kā to mēdz darīt apspiesto tautu pārstāvji brīvajā pasaulē, citējot pat grāmatas ievadā bijušā Rumānijas ārlietu ministra Konstantina Visoianu runu, ko tas teicis 1958. gada 24. septembrī apspiesto nāciju sapulcē.

Aks.

LAIKA ATSEVIŠĶI EKSEMPLĀRI dabūjami

O. ANDERSONA DELIKATEŠU VEIKALĀ

26 Market St., Hamilton, Ont., kā arī

„NORTHLAND GROCERIES",

120 Barton St., E., Hamilton, Ont.

MODRĪBAS TRŪKUMS BRITU ADMIRĀLITĀTĒ

KAD STUDENTU JOKI PĀRVĒRŠAS PAR NOPIETNĪBU UN RADA LIELAS NEPATIKŠANAS.

(VĒSTULE NO ANGLIJAS)

(A. P.) Ir pienācis atkal laiks, kad reizi gadā dažādo universitāšu, kolledžu, akadēmiju u. c. augstāko mācības iestāžu audzēkņi ņem rokās ziedojumu vākšanas vāceles un tās žvadzinādami ,tā sauc. „Rag" dienās apstāj lielas gājējus un braucējus, ar aicinājumu ziedot. Līdzīgi reizi gadā uz ielas izgāja arī Latvijas universitātes studenti, lai ,piespraužot ziedotājiem pie krūts mazu simbolisku ķieģeliti, vākti ziedojumus paši savam studentu namam. Tam pašam mērķim par labu rīkoja arī gadskārtējo karnevālu „Nakts Latiņu kvartālā".

Salīdzinot šo mūsu studentu ziedojumu vākšanas kampaņu ar šejienes jauniešu izdarībām tajā, jākonstatē, ka šeit šī kampaņa vairāk līdzinās tādam kā pus karnevālam, jo ziedojumu vācēji vairākumā pārgērbušies daždažādās grūti iedomājamās un vēl grūtāk definējamās maskās vai tērpu kombinācijās. Un ja „Rag" diena iekrīt siltā vasaras dienā, tad nebūs nekāds brīnums, ja kāda daļa aicinās jūs ziedot, tērpusies vienīgi pieticīgajā bikini peldtērpā, bet tās pavadonis „aiz pārskatīšanās" uzvilcis ikdienā neredzamus tādus kā sieviškīgus tērpu atribūtus. Par šīm pārdrošībām daža pazobojas, pavīpsnā, cits pasmaida un tā kautrīgi noziedo savu ārtavu. No uzraudzības iestāžu puses nekādi šķēršļi šai maskerādei netiek likti. Un ja tas pārlieku netraucē satiksmi, kam gan varētu būt iebildumi, ja „Rag'a" dienas ietvarā ietilpināta arī piem. ziņu velšanas vai pūšanas sacensība apkārt kādam namam vai tml. izdarības.

Atzīmējams, ka visu savākto naudu rīkotāji kampaņas beigās sadala dažādām labdarības organizācijām, un pati naudas vākšanas diena parasti noslēdzas ar lielu korso braucienu un visu vācēju kopīgu balli.

Bet ne izdarības pašā ziedojumu vākšanas dienā vien ir uzmanības centrā. Dažkārt izdomā daudz oriģinālākas, vienreizīgākas un amizantākas ir tās, kuŗām jau labu laiku iepriekš būs tuvojošos „Rag" dienu. Atzīmēšu dažas no tām, kas pašreiz ar plašo publicitāti saistījušas publikas uzmanību un vienā gadījumā tās raditās konsekvences vēl nemaz nav zināmas.

Pirmā izdarība skaŗ Mančestras pilsētu, kuŗas pašvaldība „kaujas" ar ūdens trūkumu, jo līdzšinējie avoti nespēj vairs segt aizvien pieaugošo patēriņu. Pilsētas tēvi pašreiz nokļuvuši strupceļā, jo istādes, kam šai zināmā noteikšana, nepiekrīt izstrādātam projektam par 60 milj. galonu ikdienas ūdens „smelšanu" no Kumberlandi un Vestmorlandi un robežojošā „Ullwater" ezera, jo attiecīgas ierīces sabojāšot šīs britu ezeru zemes panorāmu. Šī aizliegtā ūdens apgādē talkā nu nākuši studenti, kādu dienu ievedot pilsētas valdē, resp. Town Hall'a 6 galonu lielu mučeli ar pieminētā ezera ūdeni. Diezgan oriģināls, bet diemžēl pārāk neiedarbīgs līdzeklis pilsētas tēvu galvas sāpju mazināšanai.

Nākošais „studentu joks" skaŗ visvareno „Bank of England". Šai sakarībā jāpiemin, ka pēdējos mēnešos no laikrakstu slejām neizzūd ziņojumi par dažādu gan lielāku, gan mazāku uzņēmumu apvienošanos vai to pārņemšanu no kāda lielāka koncerna. Un kāds Mančestras universitātes asprātis „Rag" dienas ietvaros izgudrojis , ka pārņemama arī visvarenā banka. Šai sakarībā viņš piesūtījis visiem 18 direktoriem vēstuli, kuŗā paziņo, ka nosūta bankai čeku par 10 ginejām, kā samaksu par bankas namu. Turklāt piezīmēts, ka ar šo darījumu banka vēl nopelnīšot 10 šiliņus, jo nama vērtība bankas grāmatās esot uzdota tik 10 mārc. (un gineja, kā zināms, ir par 1 šil. „vērtīgāka" par mārciņu). Atteicoties komentēt šo vēstuli, kāds no direktoriem atteicis: „Kādu gan nopietnu atbildi lai dodu. Tas taču viss ir tikai studentu „Rags" Kāds karikatūrists, turpretim, drošības pēc ieteic direktoriem šo studentu piedāvājumu pārsolīt, piebilstot „bet ja nu šis piedāvājums ir nopietns?" (Piezīme — eksperti vērtē bankas nama cenu uz 20 milj. mārc.).

Noslēgumam pieminēšu vēl tre šo studentu izdarību, kas gan arī bijusi domāta kā „joks", bet pārvērtusies par ļoti lielu nopietnību ar visai tālu ejošām konsekvencēm un lielu „galvas mazgāšanu" tiem, kuŗu acis nav bijušas pietiekami redzīgas un ausis — dzirdīgas. Šī pēdējā studentu izdarība, lūk, skaŗ ļoti rūpīgi sarģāto britu atomu zemūdeni „Drednautu", uz kuŗas korpusa sāniem kādu nakti uzkrāsoti vārdi „Rag, rag". Atzīmējams, ka, lai nokļūtu pie drednauta, šo darbu vai nedarbu varēja izdarīt tikai pārpeldot kādus 100 jardus pāri atklātai vietai, izvairoties no starmešu gaismām un sargu skatiem. „Ragu vīri", skaitā divi, visas šīs grūtības pārvarējuši un netraucēti arī atgriezušies krastā. Lieki bilst, kādu uztraukumu šis notikums izsaucis britu admirālitātē u. c. augstākās instancēs. Negribētu būt to ādā, kuŗu galvas pašreiz tiek vai arī vēl tiks „mazgātas". Jādomā ,ka tās „tīrākas" paliks ne vienam vien snaudulim, kas nav bijis pietiekami modrs viņam uzticēto sva rīgo pienākumu pildīšanā.

Kāds laikraksts šai sakarībā piebilst, ka grūti iedomāties, kā šāda nolaidība vispār varējusi notikt, jo nesen publiski paziņots, ka drednauta apsardzība ievērojami pastiprināta, kopš tā laika, kad netālu no tā noenkurojās kāds krievu kuģis, lai izkraut savu lādiņu. „Vai tiešām slepeniem aģentiem būtu bijis iespējams tik viegli un netraucēti piekļūt drednautam, lai izpildot eventuālu rīkojumu, piestiprinātu tam kādu mīnu vai kādu citu spridzekli?" — jautā laikraksts. Nav tāpēc brīnums, ka piesardzīgie amerikāņi ne labprāt vēlas dalīties ar britiem dažos jaunākos svarīgos izgudrojumos atomu laukā, jo no piedzīvojumiem spriež ,ka to apsardzība šai zemē nav pietiekama. Nav noliedzams, ka studentu izdarītais „uzbrukums" britu flotes pagaidām vēl vienigam priekam un lepnumam šīs bažas vēl pastiprinās.

Tālivaldis Dangavs

ES TIK UZSKRULLĒJU ŪSAS

NOVELE

II

Pareģojums piepildījās: Bogdans man neizgāja no galvas. Kā vecas zāles kušķis, ieķēries upes kārklos, stāsta par palu laiku visu cauru vasaru un rudeni, pat vēl ziemā, tā viņa ūsas un bārda, parādīdamās atmiņā, lika atcerēties kuģojumu, tad dzimteni, tad to, kas bija pa labi aiz Zilupes — Minsku, Pinsku, Vitebsku . . . Atgādināja to arī pēc gada, vēl pēc diviem . . . Dažreiz kauns sametās, ka pazistu Cako, pazīstu Matogroso, pazīstu vienu otru tādu kaktu, kur neviens baltais vēl nav bijis; pazīstu dienvidamerikāņus, arabus, baskus, pat indiāņus, bet nepazīstu baltkrievus, kuŗi tik tuvi kaimiņi latviešiem.

Sajutu lielu robu savās zināšanās, kādu caurumu, kas ne aizbira, ne aizauga, ne arī aizbāžams bija.

Bet aizbāznis viendien uzradās, Tikpat nejauši kā Deus ex machina vecu laiku lugās.

Bija tā: kādu pēcpusdienu pamostoties, iegāju fabrikas viaduktā, atspirdzinātīes caurvējā. Tolaik biju naktssargs šai uzņēmumā. Atsēdos uz sola, kas bija pie sienas, aizsmēķēju cigareti un sāku kasīties, roku aiz krekla, lai piekļūtu visur, kur moskits laidis savu smeceri. Dūmu un labsajūtas dēļ acis pievērās.

Šādā stāvoklī izdzirdēju dobju troksni, kāda smaguma ripošanu. Atvēru acis, cigarete izkrita no mutes, ķermenis uzrāvās stāvus un rokas atpletās skāvienam: ceļu inženieris stūma ķerru ar smiltīm!

„Sirdsmīļais Zārk!" es iegavilējos.

Uzrunātajam ķerra gandrīz noskrēja no dēļa, pa kuŗu virzījās tās ritenis.

Ķerra tika nolikta uz atbalstiem. Bogdans ievērās manī, redzēja bārdaini, kam pamatīga pistole pie sāniem, bet kājas kailas, atņurdēja, ka mani nepazīstot, uzskrullēja ūsu galus un stūma ķerru prom.

„Mēs taču atbraucām ar vienu kuģi, Glupčuk!" mani vārdi skrēja nopakaļ.

„Es ar kuģi neesmu braucis," atnāca atbilde.

Varēju pateikties savai bārdai, ka tā noslēpa manu nosarkumu par tik negaiditu aprumulēšanu.

Atkal laidos izejas pozicijā — uz sola. Sacēlu arī kājas uz tā, apliku rokas ap ceļgaliem un nodūru galvu.

„Šokēts! . . . Un no kā? No peona ,kas ķerru stumj, hoo!..." un es jutu ,ka mani kāds dīda pret Bogdanu, tikko tas parādījās.

Teicu:

„Tad ceļu inženieŗa kungs būtu atskrējis šurp uz lielgabala lodes pēc Minchhauzena paraugā?"

Bogdans paātrināja ķerru, lai ātrāk būtu gaŗām.

Nu gaidiju, kad baltkrievs atgriezīsies ar pilnu stumjamo, lai kaitinātu:

„Nu zinu, kas par lietu! Uz jums iedarbojies kubisms. Nav Bogdana, nav Glupčuka, nav atmiņas . . . Te ir tikai ceļu inženieris, bārda, ūsas, plikas kājas, pakulbikses, muskuļi . . . Nabadziņš, sakapāts kubisma gaļas mašinā!"

Bogdans sagriļojās. Ķerra iestreipuļojās, tad apvēlās uz sāniem, smiltis izmezdama. Vīrs metās pēc tām, it kā vēlēdamies vienā kampienā tās atdabūt ķerrā.

To darot, izskanēja tāds kā Iljas Muromieša vaids:

„Bēda, mana bēda, ak smiltis, ka neesmu jūsu smagums, ko citiem mocīties ap mani!"

Un šo brēku pavadīja vārtu zvaniņa jautrība, radot iespaidu, ka skaņas nāktu no krievu sīpoltorņa baznīcas, Lieldienas iezvanot.

Atstāju cietēju vienu ar smiltīm un gāju pie zvaniņa.

Aiz vārtiem stāvēja nabagmājas Šteinhards, nācis man novēlēt priecīgus Ziemsvētkus.

„Ko — vai tad jau šodien?"

„Vēl vis nav," vecais mācītājs paskaidroja. „Tikai svētku sestdiena. Svētvakars. Un mana dzimumdiena arī. Bija nākšana gaŗām. Nodomāju, varbūt, tu, dēls, šonakt viens pats. Tad vismaz divatā varētum saņemt mūsu Kunga Pestītāja piedzimšanu. Abi tak esam luterāņi."

„Gluži viens nebūšu. Spolētājas strādāšot līdz pusnaktij. Bet nāc vien. Labāk ar tevi kopā."

„Kā tad: savi cilvēki esam. Un špabītis lai man būs līdz. Vēl tik eglīti un svecītes vajadzētu," vecais runāja.

„Ko tad es tavu dzeršu. Še nauda. Atnes labu vīnu. Svecītes. E, ko niekosimies ar svecītēm! Atnes gaŗās sveces!"

„Būšu, tumsai iestājoties," Šteinhards solījās, naudas paturēdināts promiet. „Ja vēl kāds luterānis, lai arī nāk. Spredīki varēšu noturēt."

Šķīrāmies, un vecais šveicietis, naudu kabatā ,aizgāja svarīgiem, pilnvērtīga vira soļiem. Atgriežoties redzēju, ka Bogdans bija klausījies mūsu sarunā, pat noķēru viņa sejā pielabināšanās smaidiņu. Lai! Man vairs nebija vaļas, ne arī patikas noņemties ap baltkrievu. Vajadzēja sagādāt draudzi, kas klausītos vecā mācītāja svētrunu. Bija jāaprunājas ar fabrikas skuķiem, lai šie man pagādātu pāris treknas pīles vai brangu tītaru, pašam jāatbrīvojas no bārdas, jāuzpošas svētkiem . . .

III

Ķēniņienes krāšņumā vispirmā iespulgojās Venera, un zvaigžņu sīkrozītes tūdaļ saplauka ap šo dievišķo mirdzumu debesu diadēmā. Zeme bija silta, tikama kā latviešu zemnieka māja Jāņu vakarā, kad no maizes krāsns jau izvilkti svētku rauši, un Strandējušo salā smaržoja eukaliptu meijas kā sveķiem notecējušas eglītes ziemeļzemju vasaras saulē.

Abi ar Šteinhardu pušķojām Salu. No bluķu sienām pavilkām ārā malkas šķilas un tad uz to galiem kā milzu plaukstām tupinājām galda sveces. Vienā Salas stūrī svinīgi klusēja pudeļu baterija un uz papes kastes, kas bija tās tuvumā, krāsnkuris Rolfs novietoja cepešu pannu ar brūni noceptām pilēm, kājām gaisā, daksiņu vēderā ,it kā putni lielībā būtu pašnāvību izdarījuši.

Leļputrijas gardums izplatīja tik kairu smaržu, ka mums ap to vien gribējās riņķot kā mušām.

Sajūsmā Šteinhards piegāja pie baterijas, paņēma pudeli, kuŗā bija Arģentīnas Mendosas tumšsarkanais vīns, un ievilka krietnu malku. Tad viņš nokrita uz ceļiem ,pacēla acis pret zvaigznēm un izdvesa:

„Kungs un Pestītāj! Pieņem šo telpu, ko rotā sveču liesmiņas visapkārt un Tava debess virs galvas, par savu templi, kuŗā mēs, Tavi dzīves jūras izmestie bērni, gribam slavēt Tavu godību!"

Kad ieradās draudzes ceturtais loceklis igaunis Tulaks — fabrikas galdnieks, sākām dievkalpojumu ar korāli Svēta nakts. Un vecais mācītājs Johaness, kuŗa atmiņu šķirstā dusēja viņa sirds ūbele Laura, un Matogroso izbrīdējs Rolfs, kas ar pašu Nāvi skūpstījies, un akaču dabas Tulaks, un es — mēs raudājām, šo četru vīru raupjās sejas mirka asaru rasā tā, ka šņuksti gandrīz nožņaudza dziesmas pēdējo pantu.

Mirdziet jūs, zvaigznes spoži,
Smaidiet uz mani koši,
Labprāt es dotos augšup tur.
Apklustot pār Salu nolaidās
paradizes miers; un tikai patālāk
— no spolētavas atskanēja sieviešu balsis un smiekli kā elles dziļumu virmošana. Johaness nosaucija asaras, ņēma skārda krūzīti, to piepildīja ar tumšsarkano vīnu, lika roku pāri šim bijķerim un sāka kaut ko čukstēt, seju pret spolētavu. Beidzis viņš pacēla skatienu pret mums un sacīja:

Bērni, Pestītājs pats ir atvēris mūsu siržu slūžas, lai rūgtumi, sāpes un ciešanas iegāztos iznīcībā. Mūsu dvēseles ir atkal tīras, grēki piedoti. Krītiet ceļos un pateicieties Tam Kungam!"

Mēs darījām tā, jutām Johanesa plaukstu virs galvas, tad krūzīti pie lūpām un vīna malku mutē, un patiesi, mums šķita, ka esam tīri un viegli kā sūkļi, no kuŗiem izspiestas samazgas. Tā atjaunoti, liksmi atsēdāmies uz bluķīšiem, palaidām apkārt skārda bikeri, noslaucījām lūpas un uz mācītāja priekšlikumu sākām Jūs, bērniņi, nāciet ar priecīgu prāt' . . .

Dziesmu pārtrauca vārtu zvana ieskanēšanās.

(Turpinājums sekos)

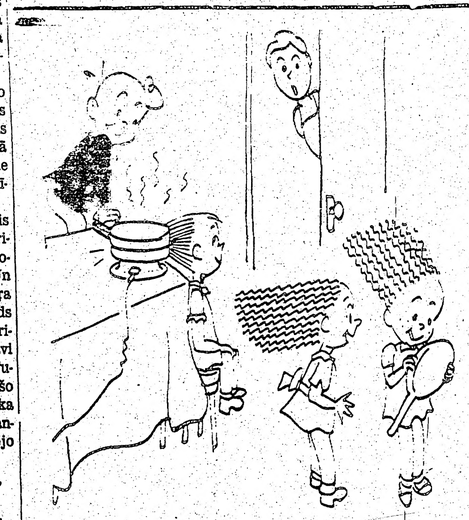

Mazā Jāņīša frizieŗsalons ir vislabākais.

Jauna ope

Savu pirmo patstāvīgo koncertu Toronto mākslas draugiem š. g. 25. martā, Daugavas Vanagu rīkotā koncertā, dos viešņa no Detroitas — dziedātāja Astra Kalniņa, ar kuŗas spēcīgo, drāmatisko soprānu Toronto tautiešī jau iepazinās pag. gada valsts svētku koncertā.

Jaunās mākslinieces dotības un talants visspilgtāk ir parādījušies operas mākslā, un nebūs pārspīlēti teikts, ka lielajā miljonu pilsētā Detroitā, kur gan ir iespēja klausities slavenu dziedoņu viesizrādes, vietējo spēku vidū mūsu dziedonsi pieder — un amerikāņu kritika to pierādījusi — vienā no pirmajām vietām.

Mičigenas operas sabiedrības uzvedumā š. g. februāŗa beigās, Pučini operas „Bohema" izrādē Astrai Kalniņai atkal ir piešķirta titullome. Par viņas Mimī dziedājumu Detroitas lielā dienas laikraksta „The Detroit News",

KULTŪRAS APSKATS

Strindberga lugu Debesvalstības atslēga [illegible] nekad nav iztulkota un kuŗā ir 90 tēlotāju, šovasar uzvedīs Upsalas pils pagalmā.

*

Ķelnē pagājušā gadā miris vēsturnieks Jānis Juškevics. No viņa lielākiem darbiem minama monografija par Kurzemes hercogu Jēkabu. Juškevics strādāja par archīvāru Rīgas pilsētas archīvā un reizē bija arī pieminekļu valdes darbinieks. Šis nesen mirušais vēsturnieks visā klusībā apbedīts Ķelnē.

*

ASV, Euroca (Kalif.) laikraksts „Humboldt Times" ievietojis atsauksmi par latviešu valodā uzvesto G. Doniceti viencēliena komisko operu „Rita", uzsvērdot, ka publikas atsaucība bijusi izcila un saturs viegli saprotams, jo programmai pievienots operas atstāstījums angļu valodā.

Uzvedumu organizējuši pazistamie mūzikas darbinieki Mirdza un Eduards Vīnerti un to snieguši jau mūsu tautiešiem Portlandē. Sietlā, Vankuverā u. c. Operu iestudējis Adolfs Kaktiņš, galvenās lomās Mirdzas Vīnertes dziedāšanas studijas audzēkņi, pie kam operu pavada slūgu ansamblis Eduarda Vīnerta vadībā.

Arnolds Lūsis

CILVĒKS BEZ M

ATMIŅAS.

15. turpinājums

BĒGĻU VILCIENĀ

Ir agrs rīts un vēl tumsa, kad dod

Švābu kalnā, pie Kristus tēla aps so akmeni vietā, kur uzmests melnais vēl nav nomazgājis, un man ir tāda sa tu jālūdz piedošana, ka tas vēl nav mānticīgs. Nepielūdzu svēto tēlus. Be tus var mums palīdzēt. Mums un tiem cilvēkiem ,kas tagad ir kā vajāti zvēri, tā, lai tos varētu iznīcināt.

Mūsu somas stāv stacijā, kur Kāds tām uzmetis virsū jaunu, glītu m ta apkakli. Atstāju to uzgaidāmā telp nieks vēl atradīsies.

Rīta stundā solīto bēgļu vilcienu pēc pusdienas. Sākas liela skriešana, šanās. Vispirms vagonos laiž tikai s Viriešiem it kā būšot jāpaliek Reic satraukumu. Māmuļa atsakās kāpt braukt līdzi. Stāvam uz perona un g

Pēkšņi vilciena pavadoņi sāk nikn pēdējiem vagoniem caur logu ir iekā Pēc īsa brīža vainīgais caur logu t maiss. Kad tas, sadauzītos sānus t mūsu pusi, redzu, ka tas ir man pazīst

Pēc piecu stundu ilgas, nogurdin cienam pievienо vēl sešpadsmit vag tu meklēt arī mēs. Vienā kupejā sa augušie un septiņi bērni.

Kad vilciens sāk kustēties, pie no vagona izmestais O. „Vagonā ma šā," viņš stāsta, „tāpēc aprunājos ar ju. Tas mani pieņēma pie sevis, kamē tēties. Sajos laikos jāprot dzīvot. Ta nība. Mans paziņa ir cilvēks, kas dz priekšu. Vācieši viņu kādu laiku es

UZVARA AR PROPAGANDU

„KREMLIN TARGET: U.S.A." by Donald Dunham, Ives Washburn, Inc. (Kanadā — The Musson Book Co., Ltd.) izdevums, 274 lpp., cena — $4.95.

Autors daudzus gadus nostrādājis Sav. Valstu diplomātiskā dienestā un ilgu laiku bijis ārzemēs, gūstot tiešu pieredzi attiecībās ar komūnistu pasauli un tās propagandas techniku. Grāmata grib vērst Amerikas lasītāju ievērību uz Pad. Savienības propagandas nozīmi un dabu, jo tā galvenām kārtām vērsta pret amerikāņiem. Autors izseko Kremļa propagandas veidiem un apraksta Padomju Savienības uzbrukumus Sav. Valstu pasaules varas pozicijām, kas savu kulminācijas punktu sasniedza ar Kubas iekaņošanu. Viņš pastāsta, ka krievu propagandisti apmelo Sav. Valstis, lai samazinātu prestižu ārzemēs, raudzītu sagraut paļāvību pašiem uz sevi pašu mājās un radīt greizu ASV ainu Padomju Savienības sabiedrībā. Tas izstāsta, kā tie mēginājuši apzīmogot ASV valstsvīrus par imperiālistiem, melu izplatītājiem, spiegu valdību, kara noziedzniekiem, koloniju apspiedējiem, revolūciju iededzinātājiem un kara kūdītājiem.

Viņš sikāk pakavējās pie nesenās vēstures gadijumiem, kas dokumentē šāda veida Kremļa propagandu, izmantojot savu pieredzi Rumānijā, Apvienotās Nācijās, kad Pad. Savienība vainoja ASV Ungārijas revolūcijas izraisīšanā un sauca amerikāņus par koloniālistiem pa Suecas krizes laiku.

Autors pasvītro, ka Pad. Savieniba mēģina panākt, lai amerikāņi paši sevi atbruņotu un zaudētu ticību savas valdības spējām piemēroti atrisināt lielās starptautiskās problēmas. Beidzot tas parāda, ka Pad. Savienība visai baidās no spēcīgās Amerikas ideju un ideālu pievilcības to vidū, kas mīt viņpus dzelzs aizkaram komūnistu pārvaldītā pasaules daļā.

Grāmata patīkami atšķiras no daudzām līdzīgām grāmatām ar savu pieeju tani apskatītiem jautājumiem, bez parastajām rietumu pasaules iedzīvotāju illūzijām un „vēlmju domāšanas". Pateicoties savai ilggadīgai personīgai pieredzei, autors visas problēmas apskata no tāda viedokļa, kā to mēdz darīt apspiestō tautu pārstāvji brīvajā pasaulē, citējot pat grāmatas ievadā bijušā Rumānijas ārlietu ministra Konstantīna Visoianu runu, ko tas teicis 1958. gada 24. septembrī apspiesto nāciju sapulcē.

Aks.

LĀ ATSEVIŠĶI EKSEMPLĀRI dabūjami

O. ANDERSONA DĒLIKATESU VEIKALĀ

26 Market St., Hamilton, Ont., kā arī

„NORTHLAND GROCERIES",

A. Salms 120 Barton St., E., Hamilton, Ont.

...i patālāk pateicieties Tam Kungam!"

...nēja sie- kā elles ...uness no- ...a skārda tumšsar- ...ri šim bi- ...čukstēt, ...idzis viņš ...nums un ...ir atvēris ...rūgtumi, ...tos iznīci- ...tkal tīras, ...ceļos un

Mēs darījām tā, jutām Johanesa plaukstu virs galvas, tad krūžiti pie lūpām un viņa malku mutē, un patiesi, mums šķita, kā esam tīri un viegli kā sūkļi, no kuriem izspiestas samazgas. Tā atjaunoti, likšmi atsēdāmies uz blukšiem, palaidām apkārt skārda bikeri, noslaucījām lūpas un uz mācītāja priekšlikumu sākām Jūs, bērniņi, nāciet ar priecīgu prāt' . . .

Dziesmu pārtrauca vārtu zvana ieskanēšanās.

(Turpinājums sekos)

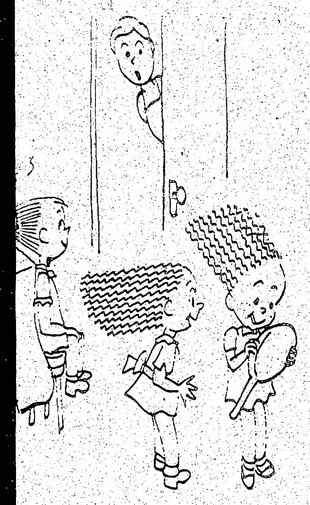

...ānīša friziersalons ir vislabākais.

Jauna operas māksliniece

Savu pirmo patstāvīgo koncertu Toronto mākslas draugiem š. g. 25. martā, Daugavas Vanagu rīkotā koncertā, dos viešņa no Detroitas — dziedātāja Astra Kalniņa, ar kuras spēcīgo, dramatisko soprānu Toronto tautiešī jau iepazinās pag. gada valsts svētku koncertā.

Jaunās mākslinieces dotības un talants visspilgtāk ir parādījušies operas mākslā, un nebūs pārspīlēti teikts, ka lielajā miljonu pilsētā Detroitā, kur gan ir iespēja klausities slavenu dziedoņu viesizrādes, vietējo spēku vidū mūsu dziedonei pieder — un amerikāņu kritika to pierādījusi — viena no pirmajām vietām.

Mičigenas operas sabiedrības uzvedumā š. g. februāra beigās, Pučini operas „Bohema" izrādē Astrai Kalniņai atkal ir piešķirta titulloma. Par viņas Mimī dziedājumu Detroitas lielā dienas laikraksta „The Detroit News", kas iznāk ap pus milj. eksemplāros, parasti ļoti bargie mākslas kritiķi raksta, ka „dziedone Mimī lomā ir skaistas balss un tēlojuma īpašniece ar augstākās kvalitātes drāmatisku soprānu. Operas sabiedrībai patiesi ir laimējies atrast šai lomai dziedātāju ar visām tai nepieciešamajām īpašībām — balss dzidrumu un rotaļīgumu".

Dziedones repertuārā ir arī vairāku citu operu — Madame Butterfly, Zemnieka gods un Traviatas titullomu iestudējumi. Tas ir rūpīga un neatlaidīga darba rezultāts, sadarbībā ar Detroitas mākslas draugu aprindās pazīstamo dziedāšanas paidagogi Mariu Aratta - Guerra.

Astras Kalniņas dotie koncerti ieguvuši jo lielu latviešu klausītāju atzinību. Dziedone pag. gadā koncertējusi latviešiem Detroitā, Čikagā, Kolumbus, Ohio u. c.

A. Kalniņas mākslas gaitas sākumi meklējami Vācijā, skolojot balsi pie brīvmākslinieces A. Rubenes - Raitas un apmeklējot Hamburgas konservātoriju. Jaunajā pasaulē seko pirmās uzstāšanās iespējas plašākas auditorijas priekšā, koncertējot kopā ar simfonisko orķestri Dienviddakotā un Livoniā, Mich., kā arī Mineapoles radio raidījumos.

Dziedone daudz darījusi latviešu kultūras propagandas laukā.

V. Ļ.

Rakstnieks Teodors Zeltiņš ir atkal pievienojies mūsu laikrakstu literātu saimei. Mūsu laikraksta izdevniecība ir panākusi vienošanos ar T. Zeltiņu par romāna „Tiltu atjaunotāji" pēdējās vēl nepublicētās daļas pirmiespiedumu mūsu laikrakstā slejās rudens posmā. Esam priecīgi, ka Teodors laiku pa laikam solās pastāstīt arī par jaunumiem Ņujorkas literātu un mākslinieku galvenajā mītnē „Elles ķēķī".

KULTŪRAS APSKATS

Strindberga lugu Debesvalstības atslēga, tas vēl nekad nav izrādīta un kurā ir 60 tēlotāju, šovasar uzvedīs Upsalas pils pagalmā.

☆

Ķelnē pagājušā gadā miris vēsturnieks Jānis Juškevics. No viņa lielākiem darbiem minama monografija par Kurzemes hercogu Jēkabu. Juškevics strādāja par archivāru Rīgas pilsētas archīvā un reizē bija arī pieminekļu valdes darbinieks. Šis nesen mirušais vēsturnieks visā klusībā apbedīts Ķelnē.

☆

ASV, Euroca (Kalif.) laikraksts „Humboldt Times" ievietojis atsauksmi par latviešu valodā uzvesto G. Doniceti viencēliena komisko operu „Rita", atzīmējot, ka publikas atsaucība bijusi izcila un saturs viegli saprotams, jo programmai pievienots operas atstāstījums angļu valodā.

Uzvedumu organizējuši pazistamie mūzikas darbinieki Mirdza un Eduards Vīnerti un to snieguši jau mūsu tautiešiem Portlandē, Sietlā, Vankuverā u. c. Operu iestudējis Adolfs Kaktiņš, galvenās lomās Mirdzas Vīnertes dziedāšanas studijas audzēkņi, pie kam operu pavada stīgu ansamblis Eduarda Vīnerta vadībā.

Videvuds Kļava

AISTĒTISKĀ MĒRAUKLA

To zobenu, kas gaisā zib,
to cirtienu, kas krītot dzied,
vien mani vārdi pateikt grib.

Ko brūce dzeļ, vienalga man —
man dejojošais zobens zied
un tikai cirtiens dziesmā skan.

Tā arī man
ir skaistums mērs,
ne tas, cik vērts ir kaujais zvērs,
ne viņa nopūta un vaids.

Un, ja jūs domājat, ka naids
no visām būtnēm mani šķir,
jūs maldāties —
tā mana mīlestība ir.

— Labs mērs pats sev par mēru ir.

Bet bija reiz bez mērošanas
skaists
tur dziļa meža vaļā brīvais zvērs,
kas bija nezināmam mērķim
laists.

SKAISTĀKIE VĀRDI

Kuri ir skaistākie vārdi satura ziņā latv. valodā?

Kad vācu dzejnieki un valodnieki nesen sāka pētīt, kuri saturā ziņā ir skaistākie vārdi vācu valodā, tad ne vien ciniķi apgalvoja, ka satura ziņā skaistākais vārds esot: Geld — nauda. Tagad pēc plaši izdarītas aptaujas tomēr izrādās, ka pēc vācu publikas uzskatiem satura ziņā visskaistākais vārds vācu valodā ir: Liebe — milestība. Šis vārds „tautas nobalsošanā" dabūjis 7016 balsis. Kā nākošais skaistākais vārds ar 4.588 balsim seko: Heimat — dzimtene, un tālākajās vietās ierindojās: Friede — miers, Mutter — māte, Treue — uzticība, Glück — laime, Gesundheit — veselība, Freude — prieks, Glaube — ticība, Frühling — pavasaris un Freiheit — brīvība. Tālāk seko: Sonnenschein, Zufriedenheit, Hoffnung, Freundschaft, Urlaub, Musik, Schönheit, Sonne un Sehnsucht.

Līdzīgu „tautas nobalsošanu" vācu dzejnieki izdarījuši jau reiz pirms kādiem 30 gadiem Berlīnē, un toreiz par satura ziņā skaistākajiem vācu valodas vārdiem publika ir atzinusi: Andacht, Demut, Freiheit, Friede, Heimat, Liebe, Mutter, Wachholder un Wolke.

Būtu, varbūt, interesanti noskaidrot arī to, kuri vārdi pēc mūsu publikas domām satura ziņā ir skaistākie latviešu valodā un latviešu uztverē.

BIBLIOTĒKA AR VĒSTURISKIEM RETUMIEM

Osvalds Akmentiņš

Bostonā vairāk kā 800 grāmatu gul plauktos un neviens tās nelasa. Pēc ALTS bibliotēkārā Roberta Cera nāves pag. gadā apstājusies bibliotēkas darbība. Pazudis grāmatu saraksts, skapju atslēgas, kas, laikam, glabājās bibliotēkāra dzīvokli. Bibliotēkā ir daudzi retumi ar lielu bibliografisku vērtību. Tur ir materiāli, kas derīgi latviešu studentiem, apcerot disertācijās latviskus tematus, vēsturniekiem neizmantoti avoti un vispār laba lasāmviela. Pirms kādiem 3 gadiem Bostonas latviešu palīdzības b-ba dāvināja savu grāmatu krājumu, kas satur galvenā kārtā t. s. „veco literātūru", kamēr pašā ALTS bibliotekā atrodas jaunāka laika grāmatas, jo R. Cers to nodibināja 1927. g. ALTS un tāpat visiem bostoniešiem ir liela problēma, kas sakārtos bibliotēku, lai tā būtu pieejama lasītājiem un latviskās dzīves pētniekiem. Pēc Daugavas Vanagu bibliotēkas ALTS bibliotēka (64 Sigourney Street, Jamaica Plain, Mass.) ir otra lielākā latviešu grāmatu krātuve, ko savākuši agrākie iedzīvotāji. Bet tāpat kā DV, arī ALTS bibliotēka nav uzkrājusi nevienu latviešu laikrakstu, kas iznākuši un iznāk brīvā pasaulē. Sakarā ar šo trūkumu būtu nopietni domājams, kas nākotnē šo darbu uzņemsies, lai uzglabātos bibliotēkās bez grāmatām arī latviešu prese un citi periodiski izdevumu.

Ar cieņu mēs veram ALTS baltā nama durvis, kur mums pretī māj četru Latvijas prezidentu ģīmetnes. Stāvu augstāk ir Jēkaba Zīberga mūzejs, vienīgais latviešiem brīvajā pasaulē un varbūt pēc sava apjoma mazākais mūzejs pasaulē, jo tas atrodas vienā telpā. Aiz blakus siesnas ir skolas telpa latviešu bērniem, bet sienu plauktos gul tumši sarkanos vākos iesietas daudz lasītas grāmatas. Mēs atveram tās: katrā priekšlapā vecais biedrības zīmogs ar divām sveicienā sadotām rokām un ierakstu: „Bostonas Latviešu Biedrība, Dibināta 24. dec. 1889." Bez tam grāmatām ir vēl kāds ieraksts — dāvināts no tāda un tāda tautieša. Man izdodas palūkoties BLB 1895. g. 3. janv. protokolā, kur par bibliotēku sacīts: „Uz Stamberga priekšlikumu bibliotēku paplašināt par 15 rubļiem, sapulce vienbalsīgi nolēma: Goldberga proponējumu no šiem 15 rubļ. 3. rubļus iemaksāt Rīgas Latv. Biedrības Zinību Komisijas Derīgu grāmatu apgāda nodaļai un 12 rubļ. izlietot priekš citu grāmatu apgādāšanas, kā arī par grāmatu apgādāšanu atvēlēt bibliotēkāra un direktora rīcībai, tāpat vienbalsīgi pieņemts . . ."

Bet protokols 1899. g. 3. dec. pastāsta jau daudz ko vairāk, kā arī visas problēmas, kas saistās ar grāmatu uzglabāšanu, nozušanu u. t. t.

„Bibliotēka satur 321 sējumu, kopvērtībā 113,33 centi. 266 sējumi ir ievesti katalogā un 59 sēj., kas vēl nav ievesti. Biedrība abonē 5 dažādus laikrakstus kā: 1 eks. Mājas V. Mēnešrakstu,— 2 dol., 1 eks. Austruma — 2 dol., 1 eks. Amerikas Latv. Avizi 1 dol., 1 eks. Amer. Vēstnesi 1 dol., 1 eks. Ausekli — 50 centi. Kopvērtībā — 6.50 centi. Tad vēl bibliotēkai skapī atrodas dažādi laikraksti, kas nav vairs lietojami. Bibliotēku revidējot, atrodam, ka trūkst sekojoši numuri: Nr. 2, 61, 105, 149, 241 un Mājas Viesa Mēnešraksta burtn. 11. un 12. un 1899. g. 1. burtnica, tad vēl Austruma 1899. g. 3-šā burtn. Trūkstošo grāmatu kopvērtība par 3.56 centi . . ."

No šiem protokoliem vērojam, ka 60 gadu tecējumā šī bibliotēka savā laikā izauga tuvu 1000 sējumiem, bet tad grāmatu skaits slīdējis uz leju; daudzi grāmatas piesavinājušies un to skaits šodien ir tikpat liels kā 62 gadus atpakaļ. Tik dažāds ir šo grāmatu liktenis! Te var atrast grāmatas, kas iespiestas vai visās pasaules lielpilsētās: Londonā, Maskavā, Bernē, Pēterpilī, Bostonā, bet protams, viss vairums nāk no Rīgas un Jelgavas. Pēc vecā grāmatu kataloga kā pirmā grāmata reģistrēta 1885. g. mēnešraksts Austrums. Bet pieminētā gada žurnālu bibliotēkā vairs nevar atrast, tas pazudis. Reiz latviešu tautai Austrums bija vadošais mūsu kultūras dzīvē, to iespieda gan Maskavā, gan Jelgavā un beidzot Cēsīs, Andrieva Niedras redakcijā. Šajā grāmatu jukli, kad vēl nekas nav sakārtots, nav viegli uzzināt vecākās grāmatas, bet to gadi sniedzas pāri 90. Viena no tām ir N. Gogoļa luga „Revidenti", ko tulkojis mūsu teātŗa tēvs Ādolfs Alunāns un kas izdota 1871. gadā. Kādā plauktā ir vesels vecu lugu klāsts, kas reiz pārstaigāja Latvijas skatuves un arī Bostonu un citas pilsētas. Te uz dažām grāmatiņām ir pat atzīmes, kas lugās spēlējuši.

Pie vecām lugām varētu pieskaitīt: K. Bodnieka „Rīgas zēni" (1879.), Puriņu Klāva — „Zviedri" (1890.), P. Plavnieka — „Trīs pāri kurpju" — (1880.), Ad. Alunāna „Seši mazi bundzenieki" (1890.), Stepermaņu Krustiņa — „Ūdens meita" (1893.), A. Deglava — „Precības", Dubura — „Aizgājēji" (1892.), Fr. Sebera — „Cieni savu tautu" (1889.), Ad. Alunāna — „Sneiderienes" (1889.), Dubura — „Pilsētas tēvi" (1891.). No jaunākām varētu minēt: V. Eglīša „Lauku miljonārs, jeb re, kur virs", Melnā Alkšņa, Fr. Mierkalna, Jaunsudrabiņa, Raiņa, Linduļa, P. Gruznas, Brigaderes, Skuju Frīdu, Ed. Cālīša u. c.

Pārstāvēta arī daiļliteratūra ar stāstiem, romāniem un dzeju. Te ir Reiņa Dievkociņa romāns „Gods un apziņa", iespiests 1905. g., Garlība Merķeļa „Latvieši," Blaumaņa un Niedras kopīgi izdotais dzeju krājums „Ceļa malā", iespiests 1900. g. Viktora Eglīša — „Jānis Poruks un Fallijs", Niedras „Zemnieka dēls," Lautenbacha Jūsmiņa — „Niedrīšu Videvuds," Teodora dzejoļi „Pumpuri," Dinbergu Ernesta „Mīlestības Vēstnesis," M. Siliņa „Ko es pieredzēju un piedzīvoju" — stāsti par ļaužu sadzīvi Baltijā 1888.). Šeit ir arī kopoti raksti Doku Atim, J. Asaram, V. Eglītim, Literātūrvēstures Plūdoņa, retums ir arī Vietalvas skolotāja J. Kalniņa grāmata „Latviešu rakstniecības teorija" (1892.). Tāpat filologus var interesēt K. Mīlenbacha „Daži jautājumi par latv. valodu" (1891.) un pirmā mūsu konversācijas vārdnīcas burtnica, ko Dravniekam neizdevās nobeigt.

Vislielāko interesi tomēr var saistīt krietni prāvais žurnālu un mēnešrakstu krājums: Balss (1894.-95.), Austrums (1887. - 1904.),(daži gadi iztrūkst), Domas (1913. - 14.), Vērotājs (1905.), Auseklis (1907.), Atvases (1907.), Stari (1906.), Sieks (1906.), Vārds (1912. - 13.), Vārpas (1908.), Tēvijas ļeļetoni (1897. - 1904.), Pūrs (1894. - 1892.), Mājas Viesa Mēnešraksts (1893.), Jaunības Tekas (1913. - 14.), „Etnografiskas ziņas par latviešiem", Dienas lapas pielikums (1892.) u. t. t. Arī sociālisma pētniekiem bibliotēkā glabājas reti Londonas izdevumi t. s. „Sociāldemokratu bibliotēka" brošūras, kas izdotas laikā ap 1900.-1905. gadu.

Mūziķiem ir savs atradums: Em. Melngalvja „Birzēs un norās", 2. un 3. daļa Dziesmu krājums sievu un vīru koriem" un beidzot R. Vizbuļa „Piltenes prāģeru" dziesmas. Vēl varbūt daudz kas cits.

Nokāpsim stāvu zemāk pie otras bibliotēkas, ko visu mūžu vadīja Roberts Cers, kuŗa aizsaņu ļoti sajūt bostonieši, jo nav vairs neviena, kas izdalītu lasītājiem ceturtdienās grāmatas. Šis vecais vīrs, kas ieguva Misiņa pavārdu nu pietrūcis. Viņa pēdējais darbs bija iesiet Atputas 7 gada gājumus (1932.-1939.), ko dāvināja ar viņu vienā laikā mirušais Alfrēds Pinkulis.

Aptuveni raugoties, arī šinī nodaļjumā ir ap 400 grāmatu, bet īsti varēs zināt tikai tad, kad uzņems grāmatu inventāru. Daži lasītāji vēl tagad mājās tur ALTS bibliotēkas grāmatas. Tā kā sarakstus nevar atrast, kam grāmatas izsniegtas, tad vienīgi jā-

(Nobeigums 6. lpp.).

Arnolds Lūsis

CILVĒKS BEZ MĀJAS

ATMIŅAS.

15. turpinājums

BĒGĻU VILCIENĀ

Ir agrs rīts un vēl tumsa, kad dodamies uz staciju.

Švābu kalnā, pie Kristus tēla apstājos. Noglāstu vēso akmeni vietā, kur uzmests melnais traips. Neviens to vēl nav nomazgājis, un man ir tāda sajūta, it kā man būtu jālūdz piedošana, ka tas vēl nav izdarīts. Neesmu māņticīgs. Nepielūdzu svēto tēlus. Bet zinu: tikai Kristus var mums palīdzēt. Mums un tiem bezgala daudziem cilvēkiem, kas tagad ir kā vajāti zvēri, sadzīti šaurā sprostā, lai tos varētu iznīcināt.

Mūsu somas stāv stacijā, kur tās vakar atstāju. Kāds tām uzmetis virsū jaunu, glītu mēteli ar melnu samta apkakli. Atstāju to uzgaidāmā telpā. Varbūt, ka īpašnieks vēl atradīsies.

Rīta stundā solīto bēgļu vilcienu padod tikai divos pēc pusdienas. Sākas liela skriešana, bāršanās un grūstīšanās. Vispirms vagonos laiž tikai sievietes un bērnus. Vīriešiem it kā būšot jāpaliek Reichenbergā. Tas rada satraukumu. Māmuļa atsakās kāpt vagonā, ja nevaru braukt līdzi. Stāvam uz perona un gaidām, kas notiks.

Pēkšņi vilciena pavadoņi sāk nikni lamāties. Kādā no pēdējiem vagoniem caur logu ir iekāpis arī kāds vīrietis. Pēc īsa brīža vainīgais caur logu tiek izmests ārā kā maiss. Kad tas, sadauzītos sānus taustīdams, klibo uz mūsu pusi, redzu, ka tas ir man pazīstamais malēnietis O.

Pēc piecu stundu ilgas, nogurdinošas gaidīšanas vilcienam pievieno vēl sešpadsmit vagonu. Nu varam vietu meklēt arī mēs. Vienā kupejā saspiežamies astoņi pieaugušie un septiņi bērni.

Kad vilciens sāk kustēties, pie mums atnāk pirmīt no vagona izmestais O. „Vagonā mani vairs nelaida iekšā," viņš stāsta, „tāpēc aprunājos ar lokomotīves vaditāju. Tas mani pieņēma pie sevis, kamēr vilciens sāka kustēties. Šajos laikos jāprot dzīvot. Tad nepazudīsi." Taisnība. Mans paziņa ir cilvēks, kas dzīvē vēl tiks tālu uz priekšu. Vācieši viņu kādu laiku esot turējuši Salaspils koncentrācijas nometnē. Cilvēks, kas mācējis ar veselu ādu tikt ārā no Salaspils elles, nekur nepazudīs.

☆

Mūsu vilciens apzīmēts par „Sonderzug". Mēs tulkojam „savāds vilciens". Tāds tas tiešām arī ir. Jau divdesmittrīs stundas nikstam Nīmersas stacijā — tikai trīsdesmit kilometru attālumā no Reichenbergas. Neviens nezina pasacīt, kad vilciens atkal sāks kustēties.

Mēs ar Albertu Ozolu vakar iekritām: mūsu kupejā iespraucās kāda ļoti korpulenta dāma - vāciete. Alberts tūdaļ piecēlās un piedāvāja kundzei savu vietu. Bet viņai ar vienu vietu vien nepietika. Bija jāpieceļas arī man. Tā nu mēs abi visu nakti esam nostāvējuši gaitenī. Un Dievs vien zina, kad mūsu ceļojums beigsies! Ļaunākais tomēr ir tas, ka korpulentās dāmas vīrs ir iekārtojies kādā vietā, kas domāta vispārības vajadzībām. Bet viņš ir laipns un atbrīvo kabūziti, ja kādam ir vajadzība. Nelaime sākas naktī, kad ik brīdi Schnidera kungam kaut kā vajaga. Naktskurpes. Spraužamadatu. Kabatas lakatiņu. Un tikko no kabūzīša atskan viņa pavēlošais sauciens: „Luize! Luize!", Schnidera kundze trūkstas augšā un sāk krāmēties pa savu somu ar tādu steigu, ka īsā laikā ir pamodināti visi kupejas iemītnieki, bērnus ieskaitot.

☆

Ozola kundzes tēvs man atgādina mūsu vectētiņu. Ar kādu sirsnību viņš auklē savu mazdēlu! Šūpo to uz ceļiem un dzied. „Kas tas ir gan par vīriņu, kas stāv uz vienu kājiņu? — Ai viju, viju, viju trallalā!" Dziesmas melodija ir tik lipīga, ka drīz to dungo visā vagonā . . . . Cik jauki, ka bēgļu gaitās bērni var būt kopā ar saviem vecākiem!

☆

Nupat izcīnījām sīvu cīņu „sava kaktiņa, sava stūrīša" dēļ. Teplitz - Schonavā no mūsu kupejas izkāpa kāda vācu virsnieka atraitne ar četriem bērniņiem. Ar apbrīnojamu pacietību, mieru un savaldību viņa mācēja tikt galā ar saviem rakariem. Viņas vietā Schnidera kundze tūdaļ gribēja iekārtot savu vīru. Mēs ar Albertu protestējām. Aizrādījām, ka esam jau divi dienas un divi naktis nīkuši koridorā tamdēļ, ka savas vietas atdevām Schnidera kundzei, lai viņa atpūtinātu kājas. Tagad nu būtu mūsu reize kājas pūtināt. Tas Schnidera kundzi ļoti sadusmo. Kas mēs tādi esot? Ko mēs iedomājoties? Ārzemniekiem Vācijā neesot tiesību uzskatīt sevi par līdzīgiem vācu izcelsmes pilsoņiem. Šāda runāšana savukārt saniknoja arī mūs. Apsēdāmies brivajā vietā un teicām, ka no tās mūs varēs izcelt tikai ar varu. Norādījām, ka arī mūsu karaviri cinās austrumu frontē, ka mēs šo karu neesam iesākuši, un būtu laimīgi, ja mēs būtu varējuši palikt savā dzimtenē un mums nebūtu vācieši jāapgrūtina. Pēc brīža Schnidera kungs atveda kādu pajaunu vācieti, kas uzdevās par vilciena pavadoni. Uzklausījis mūsu abpusējos paskaidrojumus, viņš paziņoja, ka mums tomēr būšot savas vietas jāatdod „šim vācu kungam". „Kauns! Kaunaties!" — pēkšņi no koridora atskanēja kāda vīrieša balss. Tas bija neliela auguma vācietis, ko jau agrāk biju ievērojis tāpēc, ka galvā tam bija divas platmales — lielākā uzmaukta virsū mazākai. Enerģiskais vīrs sāka mūs dedzīgi aizstāvēt. Viņš esot skolotājs. Viena no vācu tautas skaistākām rakstura īpašībām, par ko viņš jaunatnei stāstījis, esot viesmīlība, bet te vācieši gribot izdzīt no kupejas cilvēkus, kas varot modināt tikai līdzjūtību. Mēs jau esot atdevuši savas vietas Schnidera kundzei. Tagad, varbūt, nākšot kāds, kas izdzīšot arī mūsu sievas un bērnus! . . . Mazais vīriņš izskatījās tiešām ļoti sadusmots. Viņš kratīja savu pengsneju pret vilciena pavadoni un uzstājīgi jautāja: „Vai jums ir papīri, jaunais cilvēk? Parādiet man savus papīrus! Kas jūs iecēlis par šī vilciena pavadoni?" Jaunais vācietis bija nosarcis kā biete. Viņš kļuva ļoti nevaļīgs. Nē, papīru viņam neesot. Viņš uzņēmies šīs lietas kārtošanu tikai sekojot „vispārības lūgumam". Arī Schnidera kungs apkaunējās. Lai atvainojot. Viņš neesot domājis celt tādu traci. Tagad jau vietas esot arī citās kupejās. Pēc neilga laika no mūsu kupejas aizgāja arī Schnidera kundze. Atvadījāmies smaidot, it kā nekas nebūtu noticis.

☆

Ilgu laiku stāvam Komotovas stacijā, novietoti starp preču vilcieniem un armijas transporta vienībām. Pirms trim dienām Komotovai bijis uzlidojums. Dažās vietās vēl kūp namu drupas. Kādā sliežu nozarojumā redzami izdeguši vagoni un bumbu izrautas vēl neaizbērtas bedres. Arī šodien bija trauksme. Augstu gaisā dūca ienaidnieka lidmašīnas un pār vagoniem bira staniola sloksnes. Sēdējām vagonos kā nāves soda izpildīšanu gaidīdami. Paldies Dievam, briesmas aizgāja mums garām.

Uz blakus sliedēm stāv kāds cits bēgļu vilciens. Jautāju vecākam vīram: cik ilgi jūs te jau nīkstat? „Trīs dienas," tas stoiskā mierā atbild un nospļaujas.

Kāda enerģiska dāma aiziet uz pilsētu telegrafēt apgabala komisāram. Šī gaidīšana tiešām ir nepatīkama.

☆

Mēs atkal braucam. It kā rūpju nasta novelta no mūsu pleciem. Braucam gar Egeras upes krastu. Ir brinišķigi gaiša nakts. Nekad vēl neesmu redzējis tik spožu pilnmēnesi. Mēs visi jūtamies priecīgi, ka tikām prom no nopostītās Komotovas. Vagonā sāk skanēt dziesmas. Schnidera kungs aizmirsis savu bronchītu. Viņam un viņa kundzei ir labas, skaņas balsis. Dažas dziesmas zinām arī mēs. Tā katrs savā valodā, visi kopā dziedam skaisto, sērīgo dziesmu, kas bija atrodama arī Cimzes krājumā . . . „Sirdī ceļas ilgas karstas skatīt tevi, tēvzemi . . . Dzimten, kas tu tālu, tālu, tevi sveicinu" . . . Jā, dzimtene atrodas tālinās arvien vairāk un vairāk.

Rīt ceram būt Karlsbādē.

21. februārī 1945.

Bēgļu vilcienā.

ELIZEJĀ

Katrai ēkai Karlsbādē ir savs, bieži vien žilbinoši spožs un skanīgs nosaukums. Māja, kuŗā mēs uz dažām dienām esam sarunājuši gultas vietu, saucas „Haus Elyseum". Senie grieķi gan laikam justos ļoti apvainoti, ja zinātu, ka šādai noplukušai būdai dots viņu dievu mitekļa vārds. Mēs jūtamies laimīgi, ka nebija jāpaliek klajā laukā. Pilsētas valdē mums nemaz negribēja dot uzturēšanās atļauju. Ierēdņi bija rupji un nepiekāpīgi. Ko mēs te meklējot? Kamdēļ es neesot braucis viens? Pilsētā sieviešu un bērnu jau tā esot pārāk daudz! Trīs dienu laikā lai atnesot ārsta apliecību, ka man nepieciešama ārstēšanās kūrvietā. Ja apliecības nebūšot, lai pazūdot no Karlsbādes, cik ātri vien iespējams.

Ceļojums mūs ir ļoti nogurdinājis. Māmuļai kājas ir sapampušas tā, ka viņai pat grūti uzvilkt apavus. Arī citkārt modrie un priecīgie zēni ir sasirguši, nonīkuši. Žēl uz tiem skatities. Viņi atgādina nevarīgus putnēnus, kas pārāk ātri izgrūsti no siltā pērkļa. Mārītis sēž gultiņā domīgs un kluss. Zēlojas, ka sāpot austiņa. Pičiņam ir paaugstināta temperātūra. Bet viņš negrib gulēt mierīgi. Klunkurē apkārt pa istabu, un mēs ar māmuļu dzīvojam pastāvīgās bailēs, ka viņš te kaut ko apgāzīs, vai kaut ko saplēsīs.

Mums bija ilgi jālūdzas Schollera kundzi, kamēr tā atļāva mums vienu nedēļu apmesties viņas „zalonā".

(Turpinājums sekos)

Toronto korporāciju kopas rīkotais Kalpaka bataljona atceres vakars Club Kingsway sarīkojumu zālē pag. nedēļas nogalē bija pulcējis vairāk nekā 300 apmeklētāju. Saviesīgo kalpakiešu vakaru ar uzrunu atklāja korporāciju kopas seniors J. Siesers. Svētku runu teica kalpakietis K. Tannis. Kalpakiešu vakars sākās ar tradicionālo polonēzi. Foto JAK

KANADĀ

TORONTO

● 4. martā DV telpās notika paplašināta filatelistu sanāksme, ko vadīja M. Zichmanis. No latviešu puses piedalījās 11. Ieradās igauņu grupas pārstāvis H. F. Blums ar J. Untveilu un W. Olvingu, lai pārrunātu kopīgu izstādi Toronto. Vispārējos vilcienos nolēma rīkot skati novembra beigās Andreja baznīcas telpās, pieaicinot arī lietuviešus. Izteiktas domas, lai šīni izstādē pēc iespējas pilnīgāki parādītu vēsturisku materiālu par Latviju, igauņiju un Lietuvu. No otras puses bija priekšlikums izstādīt arī to, ko katrs filatelists labprāt vēlētos parādīt, bet kas tieši neattiektos uz Baltijas valstim.

Nākamā sanāksme, kuŗā igauņi apsolīja ierasties pilnā sastāvā, nolikta uz 1. aprili, plkst. 2.00, DV namā, 123 Huron St.

Jaunās Gaitas Literārais kokteilis sestdien, 24. martā, plkst. 6 vakarā, Leaside Memorial Gardens zālē. Vakara programmu vadīs dzejniece Velta Toma. Darbosies arī izloze, kuŗā varēs laimēt mākslinieka E. Krūmiņa gleznu. „Kokteiļa" un izlozes dalības zīmes var iegādāties jau iepriekš Calla, Lotus un Venus puķu un Kristapsona veikalos, kā arī laikraksta Latvija Amerikā birojā.

● Rīgas (72.) skautu vienības mazskautu pulciņā pēdējā laikā solījumu nodevuši mazskauti: Skaudris Batraks, Imants Ķivlis, Jānis Korbs un Pēteris Tūters. Pulciņš saņēmis Kanadas latviešu skautu jendas sekmīgās darbības apliecību un diplomu kā vissekmīgākais pulciņš latviskos pārbaudījumos Kanadas jendas mērogā. Ar pacilātu prieku pulciņš saņēma DV Toronto nodaļas dāvāto ceļojošo balvu — Vairogu, kuŗu par pag. gada darbības nopelniem šogad ieguva „Egļu" saime. Pulciņš izpelnijies atzīstamu atzinību iegūstot otro vietu brīvās pasaules latviešu skautu organizācijas mazskautu pulciņu darbības sacensībās. Pulciņu vada v.v. Ilmārs Batraks.

● Pēdējā laikā liela rosība iestājusies Toronto Latviešu kreditsabiedrībā. Ir konstatēts, ka vienā vakarā — pirmdien, 5. martā, no plkst. 7—10, resp. 3 stundās kreditsabiedrības birojs ir apkalpojis 78 klientus, uzņēmis 21 jaunu biedru un ieņēmis $ 8.949,77. Tie ir rekorda skaitļi ne tikai kreditsabiedrībai, bet vispār šāda veida saimnieciskiem pasākumiem. Kreditsabiedrībā pašlaik strādā 4 labprātīgi darbinieki un tai ir algots pārvaldnieks.

Lielā rosība kreditsabiedrībā izskaidrojama sakarā ar biedru iesaistīšanas sacensību, kas beigsies 31. martā. Kreditsabiedrības vadība ir izsūtījusi visiem saviem biedriem apkārtrakstus kuŗos aicina katru biedru iesaistīt kreditsabiedrībā kaut vienu jaunu biedru. Labākos sacensību dalībniekus godalgos. Tās mērķis saimniecības gada beigās, 31. martā, sasniegt 1.000 biedru līmeni un pusmiljona dolaru bilanci. Kreditsabiedrības vadība cer, ka sakarā ar šo sacensību rosība kreditsabiedrībā marta mēnesī vēl pieaugs, jo daudzi kreditsabiedrības biedri pieteikuši savu līdzdalību šīni sacensībā.

Prāv. Dr. B. Kokins Toronto salaulājis Dzidru Purviņu ar Jāzepu Silavu. Foto A. Jānītis

● Tērvetes 19. skautu vienības vecāku un skautu vadītāju apspriede notika š. g. 11. martā DV namā.

Vienības vecāku padomes priekšsēdis A. Ticmanis ziņoja par līdzšinējo vecāku padomes darbu. Sekoja pulciņu vecāko ziņojumi. Darbība vienībā pag. gadā bijusi sekmīga, par ko liecina augstākās skautu vadības piešķirtie atzinības raksti. Tāpat laba bijusi sadarbība ar vietējo kanadiešu skautu novadu. Budžetu nākošam darbības gadam pieņēma bez grozījumiem.

Jāizteic pateicība Toronto DV nodaļai par lielo pretimnākšanu nodarbību telpu sagādē.

31. martā Sv. Barnabas baznīcas telpās notiks vienības 7. gada svētki.

Apspriedē ieradās un debatēs piedalījās arī kanadiešu Seaton novada priekšnieks F. Mortons un novada vecāku padomes priekšsēdis J. Browns.

Kā pēdējais notikums Tērvetes vienībā atzīmējams mazskautu pulciņa rīkotais pulkv. O. Kalpaka piemiņas akts pag. svētdienā, 168 Indian Rd. Cr., kur mazskautu pulciņš pēdējā laikā notur savas sanāksmes.

Jauni mazskauti var pieteikties pie vad. E. Ozola, tel. RO-6 7787 un jauni skauti pie vad. J. Treimaņa, telef. BE 9-6633.

VALTERA ZIEDIŅA SPIESTUVE
GREENWOOD PRINTERS

Izpilda augstas kvalitātes drukas darbus latviešu valodā /Letterpress - Offset/. Mūsu darbus atzinīgi vērtējuši daudz latvieši un organizācijas A. S. V. un Kanadā. Ja Jūsu problēmā, kur iespiest drukas darbus, kā piem.: vizītkartes, iesvētību, kāzu, jubileju, organizāciju sarīkojumu un cita veida sarīkojumu ielūgumus, programmas, aploksnes, vēstuļu papīru, katalogus, brošūras, kam kvalitatē jāatbilst uz kontinenta prasībām, lūdzam rakstīt: Greenwood Printers, 218 Greenwood Ave., Toronto 8, Canada. Telefons: 465-8646. Pasūtinājumiem no A. S. V. "Air Mail Parcel Post".

MONTREĀLA

● Montreālas Sv. Pāvila draudze š. g. 25. martā pēc dievkalpojuma, baznīcas lielajā zālē, rīko draudzes vakaru, kuŗā piedalīsies dzejniece Velta Toma ar deklamācijām un operdziedātāja Nat. Valdovska, pavadīs brīvm. Rita Sēfere. Pēc priekšnesumiem kopīgs tējas galds.

EDMONTONA, ALTA

● Š. g. 4. martā Sv. Pēteŗa baznīcā pulcējās Edmontonas latviešu Sv. Jāņa draudze savam dievkalpojumam, ko vadīja māc. K. Avotiņš no Stony Plain, Alberta. Šis dievkalpojums bija arī kā ievadījums gadskārtējai draudzes pilnsapulcei. Pilnsapulce notika tūliņ pēc dievkalpojuma, baznīcas zāles telpās. Neskatoties uz lielo aukstumu, kas pašreiz apņēmis visu Albertas provinci, pilnsapulcē ieradās apmēram 30 draudzes locekļu.

Pilnsapulci vadīja dāmu komitejas pr-de M. Leimane. Vērojot pilnsapulces gaitu, jāatzīst, ka draudze pag. darbības gadā darbojusies aktīvi. Neskatoties uz apstākli, ka draudzei nav sava mācītāja, ir notikuši 9 dievkalpojumi. Draudzes darbība bijusi sekmīga arī financiālā laukā.

HAMILTONĀ BAZNĪCĀ

17. martā, plkst. 7. vakarā svētvakara dievkalpojums un 18. martā, plkst. 4. p.p. evaņģelizācijas dievkalpojums. Abos dievkalpojumos piedalās māc. A. Ozols no Ņujorkas. Svētdienas dievkalpojumā bez tam arī draudzes koris E. Gulbja vadībā. Svētdien, plkst. 3,30 dievkalpojums bērniem ar sekojošu svētdienas skolu. Pēc dievkalpojuma draudzes vakars apakš. telpās.

VIŅI CEĻ DIEVNAMU...

Pēdējā laikā šai mūsu, Kanadas latviešu, laikrakstā ir parādījušies vairāki publicējumi un ziņojumi: kā Toronto top Sv.Jāņa latviešu draudzes dievnams. No tā mēs uzzinām, ka šī dievnama būve nav vairs tikai plānojums, bet pavisam reāla īstenība. Par šī dievnama tapšanas gaitu uzzinot un to ar interesi pārdomājot, sirds iesilst, un ceļas arī tūlīt jautājums: Vai lai tikai viņi ceļ šo dievnamu? Viņi, šīs vienas draudzes mācītājs ar draudzes padomi un valdi, dievnama būves komiteja un draudzes locekļi? Vai tikai lai viņi vieni — visu kārto, visu dara, kad top šis pirmais latviešu pašu plānotais un projektētais dievnams Kanadā? Vai tikai lai viņi vieni — viena draudze — upurējas, ziedo lielus līdzekļus, kad tiek celts latviešu dievnams tik plašā latviešu sabiedrībā, kāda ir Toronto?

Bet no līdzšinējiem ziņojumiem redzams, ka Toronto Sv. Jāņa latviešu draudze ir pirmā latviešu draudze Kanadā, kas ir iedrošinājusies iedzīvināt ideju un grib uzbūvēt pilnīgi latviešu un latvisku dievnamu. Un tas tiek darīts ne aiz kāda savtīga lepnuma vai spīta, bet aiz nepieciešamības un cēlas idejas īstenošanas gribas. Arī tādējādi šī draudze grib kļūt pilnīgi neatkarīga un brīva no svešiem ietekmējumiem.

Lūk — arī še saredzams nozīmīgs brīdis, kur mums, visai Kanadas latviešu saimei būtu jāapstājas pie nopietnām pārdomām: Viņi ceļ dievnamu . . . Bet vai lai tikai viņi vieni izcīna, iznes grūtības, kuŗās mums pašreizējos apstākļos kā latviešiem būtu jādalās visiem, jo tieši vai netieši augļus baudīsim visi. Vai mēs, gan būdami latvieši, ne Sv. Jāņa draudzes locekļi, tikai skatīsimies, dažreiz pakritizēsim, un, varbūt, arī pasmiesim: sak' — redzēs, kas tur sanāks!

Mēs, latvieši, vienmēr esam lepni, ka mums kaut kas vērtīgi labs ir, vai rodās. Bet tai pašā laikā tad nekad nevajadzētu stāvēt tikai malā, bet tas mums otrādi: visādi cēlajā pasākumā pielikt savu roku un atvērt arī savu sirdi. Dievnams taču ir monuments mūsu cēlākā gara izpaudumam. Tur mēs nākam kalpot Dievam. Tur, pie tā tapšanas, iedzīvošanas cēlākās domas un cēlākie vēlējumies. Tur nav žēlojami upuri. Tā cilvēki izjutuši un domājuši no laika gala tā arī latvieši ir domājuši pagātnē, un tā mēs domājam, mums jādoma arī tagad.

Tāpēc jau vien pie šī pirmā latviešu plānotā dievnama Kanadā, tā celšanā, vajadzētu piedalīties un to reāli atbalstīt ne vien draudzei, kā tā to ar degsmi jau dara, bet arī citiem latviešiem, īpaši Toronto, un pat visā Kanadā.

Ka šis nav tikai ieteikums, kas varbūt tad varētu palikt arī uz papīra, ja citiem būtu citādas domas, bet gan pienākums, to lai apstiprina tad vēl sekojošais: Tai tautu mistrojumā, kāds ir Kanadā un īpaši Toronto, šo Sv. Jāņa draudzes topošo dievnamu neviens citādi taču nesauks kā par pašu latviešu baznīcu. Tur tātad dažādu nāciju mēlēs tiksim ietverti visi, kas vien nesam latviešu vārdu. Vai tad mūsu, latviešu, pienākums nav tā tapšanu atbalstīt? Jo laiki nāks un cilvēki noveco un mainīsies, bet stiprā celtne, kāds ir dievnams, pastāvēs un atgādinās plānotāju un cēlēju garu, nacionālitāti.

Tā šai topošajā dievnamā, kas tiek celts Dievam par godu, mēs saglabāsim arī savu labo piemiņu uz audžu audzēm — visi, kas tā tapšanā kādi vien piedalīsimies.

Mūsu archibīskaps T. Grīnbergs ir teicis patiesus un jau pazīstamus vārdus: Latviešu tauta svešumā — ir latviešu baznīca. Lūk, šis tad rāda un arī vēsture ir vairākkārtēji pierādījusi, ka kādas tautas īpatnība svešā vidē un asimilācijā visilgāk pastāv draudzes kopībā, kur rosīga reliģiskā dzīve. Bet tas izpaužas īpaši tur, kur nemitas Dievu lūgt savā mātes valodā, savā dievnamā, kas pašu plānots, pašu pūļu celts: ieausts un pieausts ar savas tautas cēlākām domām un tikumiem un visu upuru gribu. Tā savā dievnamā, bez reliģiskā, stiprinām arī savas tautas nacionālo kopību ,ko taču arī visi vēlamies. Tāpēc mums visiem ir pienākums šo dievnama būvi Toronto visādi atbalstīt. Vai mēs to darām? — Darīsim!

Eduards Ķerģis

PALDIES!

Šogad Draudzīgā aicinājuma dienās LNAK centrālo bibliotēku ar nozīmīgām veltēm atcerējušies divi tautieši — N. Austriņš un K. Vītiņš.

N. Austriņa velte centrālai bibliotēkai ir latviešu mežkopju laikraksta trimdā Meža Vēstis 6 sējumi (1950.—1961. g.). Visas grāmatas košā, stiprā sējumā ar tikpat gaumīgu ārējo, tehnisko apdari. Dāvinājums ir tiešām liels ieguvums centrālai bibliotēkai, jo Meža Vēstis blakus ziņātniskiem darbiem roku rokā iet ar daiļliteratūru.

Daudz vērtīgu pamācību un aizrādījumu Meža Vēstīs atradīs mūsu tautieši — „landlordi" - farmu īpašnieki. Meža Vēstis tāpat atradīs padomu Saulaines, Sidrabenes, Tālavijas, Mežciema, Bērzaines un visu citu „kotedžu" īpašnieki, ka mazs stūrītis var daudz prieka dot, ja to labi apkopt prot!

LNAK valde, kultūras nozare, grāmatu draugi - cienītāji, centr. bibliotēkas lasītāji, kuŗiem piebiedrojas bibl. pārzinis, ir ļoti pateicīgi par N. Austriņa un K. Vītiņa balvām.

A. Ezergailis, sen.
LNAK centr. bibilotēkas pārz.

VIESTURIEŠI LONDONĀ, ONT.

3. martā vīru koris Viesturs diriģentu L. Albertiņas un J. Baruša vadībā viesojās Londonā, Ontario. Viesturieši šeit ir allaž gaidīti, un klausītāju skaits pārsniedza parasto koncertu apmeklētāju skaitu.

Pirmajā daļā koŗa dziedātās dziesmas ieguva siltu klausītāju atsaucību. No visām šīs daļas dizesmām visilgākos aplausus izpelnījās E. Dārziņa Pie tēvu zemes. Pirmo daļu diriģēja L. Albertiņa.

Otro daļu uzsākot, koris, pieminot savu veļu valstī aizgājušo diriģentu Jāni Cīruli, dziedāja viņa komponēto Zīļu jostu. Klātesošie pieceļoties klausījās šo dziesmu un, droši vien, katrs atcerējās, kā pirms pusotra gada šeit, Londonā, aicināja J. Cīruli diriģēt viņa komponēto dziesmu atkārtojumus.

Otrā daļā pirmo reizi dzirdējām Imanta Saksa Kalnos. Šo, tik īpatni tverto kompoziciju koris, šķiet, nodziedāja nevainojami, un publikai bija prieks izsaukt arī klātesošo komponistu. Otrās daļas diriģents bija J. Barušs.

Trešajā daļā ik pēc divām tautas dziesmām diriģenti mainījās. Bija patīkami konstatēt, ka koris ir saaudzis ar saviem diriģentiem jo ciešā saskaņā. Šajā daļā visvairāk valdzināja J. Graubiņa Kurp tu skriesi, vanadziņi. Oriģinālais ik panta caurkomponējums prasīt prasījās šo dziesmu dzirdēt vēl un vēl.

Parastajam klausītājam gan laikam visvairāk iet pie sirds jautrās, draiskās dziesmas, tā arī šoreiz H. Pavasara Vai priedīte, vai eglīte bija jāatkārto. Arī L. Vīgnera Kalējiņi, bāleliņi bija jāatkārto.

Koncerta beigās DV Londonas nod. pr-ks R. Bērziņš pateicās korim un diriģentiem par jauko sniegumu, aicinot vēl ilgi kalpot latvju dziesmai.

24. februāŗi korporāciju kopas Montreālā, Vindsor hotelī rīkoja dāmu vakaru, kas bija labi apmeklēts. Vakars aizritēja dzies mās un sirsnībā un korporāciju senās tradicijās.

JĀNIS BRANTS — SEŠDESMITGADNIEKS

Š. g. 5. martā draugu un piederīgo sveikts, sešdesmit gadu slieksnim pārkāpa rosīgais Toronto tautietis un ilggadīgais Rīgas tiesu palāta sekretārs Jānis Alfrēds Brants, kas šajā atbildīgajā amatā Latvijā nokalpoja 20 gadus.

Agro bērnību un skolas gaitas jubilārs sācis Līgatnē, bet vēlāk paša spēkiem Rīgā iegūst vidējo izglītību ,reizē atbalstot bez apgādnieka palikušo ģimeni, un studē tieslietas.

1940. gada notikumi pārvelk svītru turpmākajiem nodomiem un iecerēm. J. Brants 1944. gadā kopā ar pārējiem bēgļiem nonāk Vācijā ,kur ņem dzīvu dalību palīdzības darbā Sarkanā Krusta dienestā, ir bēgļu nometnes vadītājs Flensburgā, bet 1948. g. izceļo uz Angliju.

Kanadā ierodas 1951. gadā, dzīvo meitas un znota ģimenē, Toronto, un strādā gumijas rūpnīcā.

Jubilāram ir vēl divi pieauguši dēli, kuŗiem arī sirdslieta ir latviešu sabiedriskā dzīve un latviešu vīru koris. J. L.

LASĪTAJU VĒSTULES

Karja veterānu pabalsta lietā.

Sakarā ar P. Rudziša rakstu šī laikraksta Nr. 18 esmu spiests papildus savam rakstam šī laikraksta Nr. 15 paskaidrot sekojošo:

Mans pieminētais likums „War Veterans Allowance Act, 1952." ir papildināts un grozīts ne tikai 1961. gada 1. jūnijā, kā to P. Rudzīts apgalvo, bet arī 1955., 1957., 1958. un 1960. gados. „Ruskij Invalid" adresi ievietoju laikrakstā ar nolūku, lai to darītu zināmu ne tiem, kas to zin, bet tiem, kas to nezin un vispār visiem, kas interesējas par veterānu pabalstiem šeit un citās pilsētās. Tas, kas rūpīgi izlasīs minēto likumu un salīdzinās ar to, kas agrāk ticis rakstīts mūsu laikrakstos, varēs pats pārliecināties par to, kas atbilst īstenībai. Tādēļ ir svarīgi katram, kas interesējas par karja veterānu pabalstiem, iegādāties minēto likumu, to rūpīgi izlasīt un mazāk pajauties uz citu padomiem. Veterāns.

NEPIEKRITU NIAGARIETIM

Niagarietis 3. marta n-rā jautā: „Vai nav par daudz", ka apgāds „Ceļinieks" izdod trīs žurnālus, un vai jaunākais izdevums „Mēs" esot pietiekami augstas kvalitātes, pats neesot žurnālus lasījis.

Apbrinojama loģika un zināšana par mūsu jaunatnes apgādu, „Mazputniņš" ir bērnu žurnāls, „Mēs" ir domāts zemākiem padsmitniekiem un „Jaunā Gaita" ir literārs žurnāls visiem latviešiem, kam rūp mūsu literātūra. resp. literārs žurnāls kā tāds. Un ja mums latviešu drukātā vārda dēļ ir jānes materiāli upuri, un vēl, kad izdevējs mūsu rosīgā organizētā jaunatne, vai tad tas „upuris" ir lielāks par mūsu latvietības uzturēšanas darbu? „Niagariet" — tie laiki ir pagājuši, kad gaismu ar maisiem pārnesām! Un lasi vairāk latvisko vārdu, lai nav publiski jāparāda, cik maz gaismas ir tavā maisā — abonē vienu žurnālu. Kaimiņš — B.

NEKOMPETENTA VĒSTULE

Mūsu laikrakstā, 3. marta numurā, lasītāja vēstules autors starp citu paskaidro pats par savām vājām zināšanām jaunatnes žurnālu novadā; neesot lasījis nedz „Mēs", nedz „Jauno Gaitu", ne „Mazputniņu." Tomēr uzstāda jautājumu: „Vai žurnāli pietiekami augstas kvalitātes?"

To lai spriež tie, kas lasījuši. Bez tam, vēstules rakstītājs rakstu nobeidz ar pavisam mums nepieņemamu šaubīšanos, proti: vai jaunatnei, lasot latviešu žurnālus, netiekot uzkrauts pārāk daudz un nevajadzīgs darbs, jo tai jāieklaujoties šejienes sabiedrībā. Šāds uzskats ir aplams. Mag. iur. E. Lapiņš.

GENERĀLKONSULS
Mr R. N. BRYSON
Toronto, tel. HO 3-5861,
118 DANFORTH AVE.

KONSULS
VILIS TOMSONS
Tel. RE 8-7798, Montreal, P. Q.,
5210 VICTORIA AVE., APT. 16.

I. Andrejsons C. L. U.
41 MUIRCREST DRIVE,
DON MILLS, ONT. — HI 7-4323.
Auto, uguns, garantiju, publiskās atbildības, dzīvības u. c. veida apdrošināšana.

ALEKSANDRA KĀNBERGA
RAKSTU DARBU BIROJS
65 Ferrier Ave., Toronto,
(pie Danforth & Carlaw)
Tel.: HO 3 2667

Sarīkojumu kalendārs

TORONTO

16. martā plkst. 8.00 vak., Sv. Andreja baznīcas zālē Veras Leinvēberes klavieŗu koncerts.

17. martā, plkst. 7.30 vakarā TLB Kostīmu vakars „Sadzīvošanās" Ungāru kluba telpās, 245 College ielā. Toronto.

18. martā — R. Blaumaņa Trines grēki izrāde. TLTA ģimnazijas absolventu kopas dāvinājums skolai.

24. martā plkst. 6.00, Leaside Memorial Garden telpās Jaunās Gaitas literārais kokteilis.

25. martā — operdzied. Astras Kalniņas koncerts. DV sarīkojums.

31. martā Sv. Barnaba baznīcā, plkst. 7.00 vakarā, Tērvetes 19. skautu vienības gada svētku sarīkojums.

1. aprīlī, plkst. 5.00 p.p. Sv. Andreja b-cas zālē Irmas Kajakas - Ķeniņas Ritmikas un plastikas skolas audzēkņu pēcpusdiena.

7. aprīlī — DV futbolistu balle ar „Miss Football" vēlēšanam Ungāru kluba telpās, 245 College ielā.

7. aprīlī — Omartija kundze, Vašingtonas teātŗa viesizrāde.

28. aprīlī — teātŗa izrāde „Pilnsapulce Čučičingā" ar M. Vētru.

14. aprīlī — Viesturu koŗa koncerts TLB sestdienas skolai, Sv. Andreja baznīcas sar. zālē.

26. aprīlī pianistes Ilzes Štrāls - Didrichsones klavieŗu koncerts.

3. maijā — dziedones Līnas Karlsones koncerts. Koncertapvienības sarīkojums.

5. maijā — Ziedu balle, Palace Pier, DV Toronto nodaļas sarīkojumā.

6. maijā — Ģimenes diena TLB sestdienas skolā, Sv. Andreja baznīcas sarīkojumu zālē.

11. maijā — Diždanča priekšnesumu — Kurzemes cietokšņa krišanas piemiņas salidojums Toronto, Igauņu namā, 958 Broadview Ave., pl. 5 p.p.

12. maijā plkst. 8.00 vakarā, Sv. Andreja baznīcā 1. latv. ev.-lut. draudzes koŗa 10. gadskārtējais koncerts.

20. maijā Sv. Barnabas b-cā, pl. 4 p.p. Martas Tūteres klavieŗu studijas audzēkņu pēcpusdiena.

27. maijā - Pavasaŗa svētki Sidrabenē.

3. jūnijā — izlaiduma akts TLB sestdienas skolā, Sv. Andreja baznīcas sarīkojumu zālē.

23. jūnijā — Līgo svētku uzvedums ar deju Sidrabenē.

1.—3. sept. — Tautas deju svētki Sidrabenē.

HAMILTONĀ

31. martā — HLB literārs vakars par J. Medeņa dzeju ar Dr. P. Vasariņa referātu.

1. aprīlī — „Nāc paklausies, draudziņ" — Daugavas vanadžu bazārs ar priekšnesumiem. Sākums plkst. 4.00.

LONDONĀ, ONT.

18. martā — bērnu un jauniešu mūzikāla pēcpusdiena, LLK sarīkojums.

2. jūnijā — DV tradicionālā Maija balle Crumlin sporta klubā.

23. jūnijā — Līgo svētki Dorčestrā, Londonas organizāciju kopīgs sarīkojums.

SV. KATARĪNĒS

17. martā — Latviešu mednieku un makšķernieku kluba balle Atlanta kluba telpās.

NIAGARĀ

28./29. jūlijā — Draudzības un jaunatnes dienas.

LAIKRAKSTA ABONEMENTU
jūs variet pieteikt arī pa tālruni.
Toronto apgāda numurs ir
EM 80 792

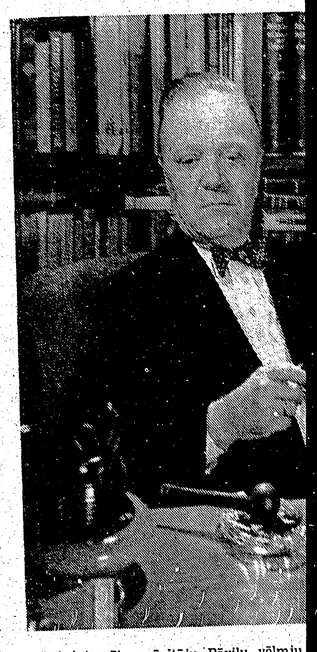

Ko māci

Lai intervētu mācītāju Pāvilu Ķirsonu, latviešu ev. - lut. draudžu vidienes apgabala garīgo vadītāju, jābrauc uz Čikagas Lutera-rāņu teoloģisko semināru Meivudas priekšpilsētā. Atrodu mācītāju viņa burtiski no grīdas līdz griestiem grāmatām piekrautajā kabinetā, pie angļu pīpes un „Scriptoris Rerum Livonicarum". Kā vairumam vēsturnieku, attiecībā pret žurnālistiem viņam ir savi īpatnēji ieskati, un diez', vai es ar savu interviju būtu tālu tikusi, ja ne iepriekš, jau mājās, sadomājusi jautājumus, ko viņš nevar neatbildēt. Ja arī sākuma jautājumi, piem.: „Cik jūs esat vecs?" saņem pārmetošu atbildi: „Vai tad jūs neziniet, ka vīri, tāpat kā zelts, nekad vispār v c i nekļūst?" — tomēr pamazām ieslīdam tīri nopietnos tematos

Tē mūsu saruna.

„Jūs esat viens no retajiem, kam bijusi izdevība apbraukāt un iepazīties ar daudzu latviešu pagastu dzīvi. Kas jūs pārsteidz?"

„Reizēm laikrakstos paspīd, ka mums vairs nav cilvēku, kas grib darbu vispārības labā. Bet cik tālu tas attiecas uz draudzēm, tad gan jāsaka, ka mums ir daudz krietnu viru un cēlu sievu, ko ne fabrikas nogurums, un vēl mazāk laužu nepatelcība, spēj kavēt no baznīcas darba."

„Ko jūs sakāt par mūsu kultūras saglabāšanu?" es jautāju.

„Viss, ko sauc par latviešu kultūru, ir dedzīgi sargājams un greizsirdīgi mīlams. Bet „kultūrtrēģeri" mūsu tautā ienes kādu traģisku noti; vienalga, vai tie ir vāci, krievi vai latvieši pati. Mēs ar kultūras saglabāšanas lietām esam tā aizrāvušies, ka pallekam vienpusīgi un neredzam politiskās darbības laukus un iespējas."

Man bija drusku jāapdomājas. Klusumu pārtrauca mans intervējamais:

„Desmit vēstules kādam kongresmenim nav mazāk vērtas nekā visspožākais koncerts. — Bet par kultūru labāk nerakstat. Jūs zināt, ka „melnsvārči" ir vienmēr bijuši pret kultūru," mācītājs smejas, kūpina pīpi un acīm apmīļo savus Libertus, Annusus, Kalmīšus un Strunkes, aiz kuriem viņa dzīvokļa siena vairs nav redzama. Arī man jāpasmejas.

„Jūs pats reiz bijāt dedzīgs Latvijas propagandists. Kāpēc tad esat apklusis?"

„Neesmu apklusis. Jau otro gadu mācu teoloģijas seminārā nākošiem mācītājiem Krievijas vēsturi. Trīs stundas nedēļā, labai un pateicīgai audiencei, sastāvošai no desmit tautībām, iesaitot jaunos afrikāņus! — Sapņos neko labāku neesmu varējis iedomāties."

„Dlezgan daudz dzirdēts par baznīcas un draudžu vājumu. Cik tas atbilst patiesībai?"

„Par draudžu vājumu runā tie, kas parasti nav baznīcā kāju iespēruši. Kas domāts ar vārdu — vājums? Pasludinātais Dieva vārds, kas sevī ietver cilvēka grēku un Dieva žēlastību, nekad nav „vājš", bet gan absolūti nepieciešams modernam cilvēkam. Organizācija, cik tālu tā ir cilvēku darinājums, ir un būs ar savām nepilnībām. Runas par draudžu vājumu ir vairāk dažu cilvēku

GENERĀLKONSULS
Mr R. N. BRYSON
Toronto, tel. HO 3-5861,
118 DANFORTH AVE.

KONSULS
VILIS TOMSONS
Tel. RE 8-7798, Montreal, P. Q.,
5210 VICTORIA AVE., APT. 16.

I. Andrejsons C. L. U
41 MUIRCREST DRIVE,
DON MILLS, ONT. — HI 7-4323.
Auto, uguns, garantiju, publiskās atbildības, dzīvības u. c. veidu apdrošināšana.

ALEKSANDRA KĀNBERGA
RAKSTU DARBU BIROJS
65 Ferrier Ave., Toronto,
(pie Danforth & Carlaw)
Tel.: HO 3 2667

Sarīkojumu kalendārs

TORONTO

16. martā plkst. 8.00 vak., Sv. Andreja baznīcas zālē Veras Leinveberes klavieru koncerts.
17. martā, plkst. 7.30 vakarā TLB rīcības vakars „Sadzīvošanās" Ungāru kluba telpās, 245 College ielā, Toronto.
18. martā — R. Blaumaņa Trines grēki izrāde. TLTA ģimnazijas absolventu kopas dāvinājums skolai.
24. martā plkst. 6.00, Leaside Memorial Garden telpās Jaunās Gaitas literārais kokteilis.
25. martā — operdzied. Astras Kalniņas koncerts. DV sarikojums.
31. martā Sv. Barnaba baznīcā, plkst. 7.00 vakarā, Tērvetes 19. skautu vienības gada svētku sarikojums.
1. aprīlī, plkst. 5.00 p.p. Sv. Andreja b-cas zālē Irmas Kajeckas - Keniņas Ritmikas un plastikas skolas audzēkņu pēcpusdiena.
7. aprīlī — DV futbolistu balle ar „Miss Football" vēlēšanam Ungāru kluba telpās, 245 College ielā.
7. aprīlī — Omartija kundze, Vašingtonas teātra viesizrāde.
28. aprīlī — teātra izrāde „Pīlnsapulce Čučičingā" ar M. Vētru.
14. aprīlī — Viestura koŗa koncerts TLB sestdienas skolai, Sv. Andreja baznīcas sar. zālē.
26. aprīlī pianistes Ilzes Štrāls - Didrichsones klavieru koncerts.
3. maijā — dziedones Linas Kārlsones koncerts. Koncertapvienības sarikojums.
5. maijā — Ziedu balle, Palace Pier, DV Toronto nodaļas sarīkojumā.
6. maijā — Ģimenes diena TLB sestdienas skolā, Sv. Andreja baznīcas sarīkojumu zālē.
11. maijā — Dižtanča priekšnese.
12. maijā — Kurzemes cietokšņa krišanas piemiņas salidojums Toronto, Īgauņu namā, 958 Broadview Ave., pl. 5 p.p.
12. maijā plkst. 8.00 vakarā, Sv. Andreja baznīcā 1. latv. ev.-lut. draudzes koŗa 10. gadskārtējais koncerts.
20. maijā Sv. Barnabas b-cā, pl. 4 p.p. Martas Tūteres klavieru studijas audzēkņu pēcpusdiena.
27. maijā — Pavasaŗa svētki Sidrabenē.
3. jūnijā — izlaiduma akts TLB sestdienas skolā, Sv. Andreja baznīcas sarīkojumu zālē.
23. jūnijā — Līgo svētku uzvedums ar deju Sidrabenē.
1.—3. sept. — Tautas deju svētki Sidrabenē.

HAMILTONĀ

31. martā — HLB literārs vakars par J. Medeņa dzeju ar Dr. P. Vasariņa referātu.
1. aprīlī — „Nāc paklausies, draudziņ" — Daugavas vanadžu bazārs ar priekšnesumiem. Sākums plkst. 4.00.

LONDONA, ONT.

18. martā — bērnu un jauniešu mūzikāla pēcpusdiena, LLK sarīkojums.
2. jūnijā — DV tradicionālā Maija balle Crumlin sporta klubā.
23. jūnijā — Līgo svētki Dorčestrā, Londonas organizāciju kopīgs sarīkojums.

SV. KATARĪNĒS

17. martā — Latviešu mednieku un makšķernieku kluba balle Atlanta kluba telpās.

NIAGARĀ

28./29. jūlijā — Draudzības un jaunatnes dienas.

LAIKRAKSTA ABONEMENTU
jūs variet pieteikt arī pa tālruni.
Toronto apgāda numurs ir
EM 80 792

LATVIEŠU DZĪVE ČIKAGĀ

Ko mācītājs saka par baznīcu

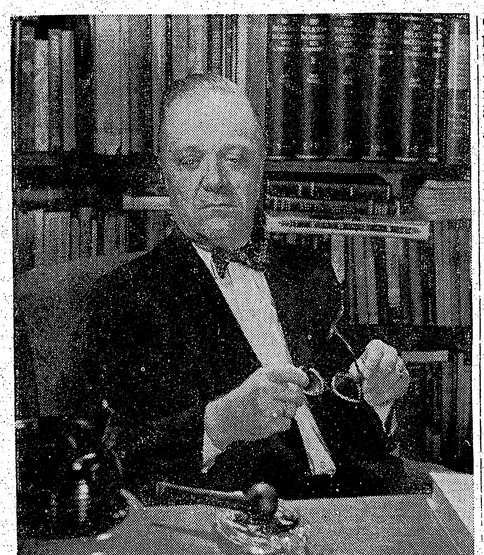

Lai intervētu mācītāju Pāvilu Ķirsonu, latviešu ev.-lut. draudžu vidienes apgabala garīgo vadītāju, jābrauc uz Čikagas Lutera-ņu teoloģisko semināru Meivudas priekšpilsētā. Atrodu mācītāju viņa burtiski no grīdas līdz griestiem grāmatām piekrautajā kabinetā, pie angļu pīpes un „Scriptoris Rerum Livonicarum". Kā vairumam vēsturnieku, attiecībā pret žurnālistiem viņam ir savi īpatnēji ieskati, un diez', vai es ar savu interviju būtu tālu tikusi, ja ne iepriekš, jau mājās, sadomājusi jautājumus, ko viņš nevar neatbildēt. Ja arī sākuma jautājumi, piem.: „Cik jūs esat vecs?" saņem pārmetošu atbildi: „Vai tad jūs neziniet, ka vīri, tāpat kā zelts, nekad vispār v e c i nekļūst?" — tomēr pamazām iesīļdam tīri nopietnos tematos

Te mūsu saruna.

„Jūs esat viens no retajiem, kam bijusi izdevība apbraukāt un iepazīties ar daudzu latviešu pagastu dzīvi. Kas jūs pārsteidz?"

„Reizēm laikrakstos paspīd, ka mums vairs nav cilvēku, kas gribētu uzņemties pienākumus un darbu vispārības labā. Bet cik tālu tas attiecas uz draudzēm, tad gan jāsaka, ka mums ir daudz krietnu vīru un cēlu sievu, ko ne fabrikas nogurums, un vēl mazāk ļaužu nepateicība, spēj kavēt no baznīcas darba."

„Ko jūs sakāt par mūsu kultūras saglabāšanu?" es jautāju.

„Viss, ko sauc par latviešu kultūru, ir dedzīgi sargājams un greizsirdīgi mīlams. Bet „kultūrtrēģeri" mūsu tautā ienes kādu traģisku noti; vienalga, vai tie ir vāci, krievi vai latvieši paši. Mēs ar kultūras saglabāšanas lietām esam tā aizrāvušies, ka paliekam vienpusīgi un neredzam politiskās darbības laukus un iespējas."

Man bija drusku jāapdomājas. Klusumu pārtrauca mans intervējamais:

„Desmit vēstules kādam kongresmenim nav mazāk vērtas nekā visspožākais koncerts. — Bet par kultūru labāk nerakstat. Jūs zināt, ka „melnsvārči" ir vienmēr bijuši pret kultūru," mācītājs smejas, kūpina pīpi un acīm apmīļo savus Libertus, Annusus, Kalmīšus un Strunkes, aiz kuriem viņa dzīvokļa siena vairs nav redzama. Arī man jāpasmejas.

„Jūs pats reiz bijāt dedzīgs Latvijas propagandists. Kāpēc tad esat apklusis?"

„Neesmu apklusis. Jau otro gadu mācu teoloģijas seminārā nākošiem mācītājiem Krievijas vēsturi. Trīs stundas nedēļā, labai un pateicīgai audiencei, sastāvošai no desmit tautībām, ieskaitot jaunos afrikāņus! — Sapņos neko labāku neesmu varējis iedomāties."

„Diezgan daudz dzirdēts par baznīcas un draudžu vājumu. Cik tas atbilst patiesībai?"

„Par draudžu vājumu runā tie, kas parasti nav baznīcā kāju iespēruši. Kas domāts ar vārdu — vājums? Pasludinātais Dieva vārds, kas sevī ietver cilvēka grēku un Dieva žēlastību, nekad nav „vājš", bet gan absolūti nepieciešams mūdernam cilvēkam. Organizācija, cik tālu tā ir cilvēku darinājums, ir un būs ar savām nepilnībām. Runas par draudžu vājumu ir vairāk dažu cilvēku dītie sapņi, kas nebalstās ne uz piedzīvojumiem ,nedz arī statistiku. — Visas emigrantu grupas — un mēs neesam izņēmums! — ir asi nostādītas jautājuma priekšā, kas saistās ar bērniem un jaunatni. Atslēga nacionālās grupas pastāvēšanai ir jaunatnes rokās. Bet tanī pašā laikā nevienai nacionālai grupai nav izdevies radīt jaunatnes organizāciju, kas pilnībā atbilstu tās mērķiem. Kad nu jaunietis nobeidz t. s. nacionālo skolu, tad parasti viņš savā viskritiskākā dzīves posmā paliek ārpus nacionālās grupas, ārpus organizācijām un, diemžēl, bieži arī ārpus baznīcas. Tur rodas vislielākais nobirums. Etnisko grupu pētījumi pierāda, ka mātes valodas draudze veic uzdevumu vislabāk, jo tās uzdevums ir saistīt cilvēku nepārtraukti un uz mūžu. Paldies Dievam, pašreiz mūsu sabiedrībā sāk nostiprināties uzskats, ka draudzes būs pēdējie mūsu nacionālo grupu cietokšņi. Kas tad būtu vēl dabīgāk kā skolu lietās koncentrēties uz draudzēm?"

„Vai draudzes ir spējīgas skolas uzturēt?"

„Atbilde ir viegla un drastiska. Jāatbild ar pirmo gadu simtu baznīcas tēvu vārdiem: ja kāda draudze nespēj audzināt pati savus bērnus, tad tā neattaisno savu pastāvēšanu."

„Jūs pazīstat 30 draudžu dzīvi. Ko jūs sakāt par asimilāciju?"

„Laujiet atbildēt šādi — manā ģimenē tas nav ne kultūras, ne nacionālās apziņas jautājums. Simtām bībeles lappušu runā par tautu un bēgļiem. Neesmu nekur varējis atrast, ka Dievs būtu atlaidis politisko bēgli no pienākumiem pret tēvu zemi. Manā uztverē mana tēvu zeme ir manas reliģiskās pārliecības līdzpavadonis, viens no manas ticības skaistākiem bērniem."

„Kas latviešu baznīcai visvairāk vajadzīgs?" — un atbilde bija pārsteidzoša:

„Simts jaunu mācītāju."

Tik tiešām, tā gadījies, ka šī mācītāja draudzē arī aizvien rodas kāds jauneklis, kas aiziet studēt teoloģiju. Par mācītāju vēlas kļūt arī mācītāja vienīgais dēls Māris, kas pašreiz studē Augustānas kolledžā.

Viesmīlīgā mācītāja kundze piepildījusi jau septīto melnās kafijas tasi, kad atgūstos: jāiet. Bija tik labi sēdēt un pārspriest pasaules problēmas no bībeles un faktu perspektīvas, ka laiks gandrīz pazaudēja nozīmi.

Dagmara Vallena.

Indiešu zēns runā latviski

Mēdz teikt, un ne bez iemesla, ka latvieši ASV pāramerikānizējas, ka latviešu valodā jauc angļu vārdus vai amerikāņu izteicienus. Bet neesmu dzirdējis runājam, ka latvieši ietekmētu ar savu valodu vai parašām amerikāņus vai citas tautības. Dažās darba vietās darba biedri dažkārt mēģina izrunāt un iemācīties dažus vārdus latviski, bet bieži vien tas iznāk īsti ķiniski, sevišķi gaŗākos un grūtāk izrunājamos vārdos, kaut vai tie būtu tikai uzvārdi. Pamēģiniet paši, cik viegli amerikānim būtu izrunāt Zvirgzdiņš, Zvirgzdugrauds vai Dzelzskalējs, tur iznāk pavisam kas cits, tikai ne pareizais vārds.

Tomēr gadās arī, ka cittautieši iemācās latviski runāt. Pirms neilga laika laikraksti slavēja kādu amerikāņu studenti ,kas latviešu sar kojumos runājusi latviski. Arī es esmu kļuvis par vienu piedzīvojumu bagātāks un atradis, ka arī Ņujorkā ir vismaz viens sveštautietis, kas runā latviski un pat pilnīgi bez akcenta. Tas gan ir tikai 5 gadus vecs kafijas brūns indiešu zēns, kas darbdienās nodots audzināšanā kādā latviešu ģimenē Manhatenas augšgalā. Indiešu zēna vecāki darbdienās nodarbināti Apvienotajās Nācijās, un tā piecas dienas nedēļā viņš pavada kādā latviešu namziņu ģimenē, tagad jau divus gadus. Sākumā zēns ieklausījies dažus latviešu vārdus, ko mēģinājis atkārtot, vēlāk audzinātāji pārgājuši uz latviešu sarunu valodu, un tagad zēns runā jau trīs valodas: indiešu, angļu un latviešu. Kaut gan neesam tuvi kaimiņi, bet arī ne tik tāli, ka nevaram apciemot, jo varam satikties bez pilsētas satiksmes līdzekļu lietošanas, — kādu reizi mēnesī audzinātāji ar zēnu atnāk ciemos pie manas ģimenes. Mūsu trīs gadu vecajam puikam ir daudz ko stāstīt un rādīt indiešu draugam, bet saruna norit tikai latviski. Liekas, ka arī indiešu zēnam patīk runāt latviski.

Par latviešu valodas uzvaras gājienu stāstīja arī Jaunatnes apvienības priekšsēdis U. Grava, kur daži latviešu bērni iemācījuši runāt visa bloka amerikāņu bērniem latviski. Tāpat ir zināms, ka latviešu bērni amerikāņu skolās draugiem iemācījuši dažus vārdus latviski. Gandrīz vai jāsāk baidīties, ka latviešu valoda izspiedīs angļu valodu.

Ņujorku uzskata par tautu un valodu kausējamo katlu. Te var dzirdēt visdažādākās valodas un redzēt dažādas tautas visādās ādas krāsās. Ņujorkiešiem laikam ir sliktas parašas, jo pazemes vilcienā braucot bieži vien manu, ka kaimiņš pār manu plecu skatās, ko es daru. Tā kā ar pazemi braucot, vienmēr lasu latviešu grāmatas ,tad man vismaz reizi mēnesī ir bijuši jautājumi, kādā valodā es lasot? Gadās gudrinieki, kas mēģina minēt, ka tā esot kāda baltiešu valoda. Man šī spēlīte ir iepatikusies un lieku prasītājam minēt, līdz ar to esmu noturēts par zviedru, ungāru, arabu, poli vai islandieti, tomēr neviens vēl nav mani nosaucis par ķinieti, žīdu vai indiāni. Pazemes vilcienā mēdz arī skaļi runāt, lai varētu dzirdēt, ko līdzbraucējs saka. Bet te esmu bijis liecinieks, kad latvieši skaļi runā to, ko svešām ausīm nevajadzētu dzirdēt.

Pirms dažiem mēnešiem Ņujorkas pilsēta sveŝvalodām šķīra lielākas tiesības, jo pēc jaunā likuma vēlēšanās var piedalīties ikviens Amerikas pilsonis, kas var pierādīt, ka prot lasīt kādā no svešvalodām, kuŗu laikraksti iznāk Ņujorkā. Tā kā Ņujorkā ir latviešu laikraksts, arī latviešu valodā skaitās oficiāla Ņujorkas pilsētas valoda. Plāno arī latviešu valodas katedru pie Kolumbijas universitātes.

Ezītis

Čikaga pavasaŗa gaidās.

Prāv. A. Mitulis

ARDIEVAS PRĀVESTAM ARKĀDIJAM RUMPĒTERIM

Pēc īsas slimības savas acis uz mūžu aizvēris viens no mūsu Latvijas rosīgākiem baznīcas darbiniekiem — prāvests Arkādijs Rumpēteris. Viņš dzimis Vidrižos, 1890. gada 31. decembrī, dievbijīgā un inteliģentā ģimenē, tēvs ilgus gadus bija Lēdurgas draudzes priekšnieks un reprezentēja savu draudzi baznīcas sinodēs un apriņķa sanāksmēs, ar visu sirdi aizstāvēdams ticības un baznīcas dzīvi, kā arī latviešu nacionālās intereses. Tēva brālis Augusts Rumpēteris bija studējis teoloģiju un visu savu mūžu darbojās par mācītāju tālu izkaisītās ev.-lut. draudzēs Sibirijā. Arkādijs Rumpēteris, vēlākais prāvests, bija no sava tēva mājām līdzi paņēmis tās dievbijīgo garu. Apmeklēdams ģimnaziju Rīgā, viņš bija piesļējies latviešu skolēnu literāram pulciņam. To laiku viņš kopā ar citiem skolas biedriem apgrozījās Rīgas toreizējās latviešu inteliģences aprindās. Viņa ceļš jau agrā jaunībā bija iezīmējies: viņš kļūs par mācītāju latviešu draudzē.

1911. gadā viņš immatrikulējās Tērbatas universitātes teoloģijas fakultātē un iestājās latviešu nacionālā korporācijā Lettonia. Pirmais pasaules karš uz laiku pārtrauca viņa studijas, bija jāstājās armijas rindās. Atbrīvošanas karam beidzoties, viņš kādu laiku strādāja par ierēdni Zemkopības ministrijā un 1922. gada septembrī tika ordinēts par Rīgas apriņķa prāvesta iecirkņa vikārmācītāju. Šinī amatā viņš kādu laiku aprūpēja iecirkņa vakantās draudzes. Gadu vēlāk, 1923. gadā, Daugavpils ev.-lut. draudze ievēlēja viņu par savu mācītāju un Daugavpils garnizona pārvalde uzticēja viņam luteriskā karavīru garīgo aprūpi. Daugavpilī jaunajam mācītājam pavērās plašs darba lauks. Blakus jau minētajiem pienākumiem bija vēl jārūpējās par citiem luterticīgiem jautām, kas bija izkaisīti nelielos pulciņos pa plašo Daugavpils apriņķi, arī luterticīgie vācieši vēlējās būt viņa aprūpētī, ar savu draudzīgo humāno pieeju jaunais mācītājs bija iemantojis draugus arī cittautiešu aprindās, kas viņam labprāt uzticējās, jo viņš bija ne tikai īsts patriots, bet līdztekus arī ļoti humāns cilvēks. Viņu ievēlēja arī pilsētas domē un par viņu pat cittautieši bija nodevuši savas balsis. Viņš darbojās pilsētas domes sociālā komisijā, Patronātu biedrībā — viņš bija arī Daugavpils cietuma mācītājs — un Latvijas Sarkanā Krustā. Vēlāk viņš arī bija aizsargu pulka mācītājs.

Darba slodze bija liela. To vēl pavairoja daudzi draudzes saimnieciski jautājumi, jo 1. pasaules karš bija bargi skāris pilsētu. Kara apstākļu dēļ daudzas ēkas bija nožēlojamā stāvoklī. Latvijas zemē karš bija sitis dziļas brūces tautas organismam, tāpat arī saimniecībai. Visa dzīve bija jācej no jauna, garīgā un saimnieciskā. Pēc divpadsmit gadiem, kad draudze svinēja 100. gadu jubileju, tā ar patiku un prieku varēja svinēt svētku brīdi, pateicīgi apzinoties svētību, kas visapkārt bija rēdzama: baznīcas ēkas bija atremontētas, uzcelts jauns pastorāts, izveidots draudzes nams, kur draudze varēja pulcēties dažāda veida sanāksmēs. Svētdienas skolā bērnu pulciņš bija vairāk kā simts dvēseles, rosīgi darbojās draudzes koris un dāmu komiteja. Draudzes valdē un padomē valdīja saticīgs un darbīgs gars, te netrūka darbu darītāju, kas visu savu sirdi ielika draudzes darbā un strādāja jaukā saskaņā, arī garnizona vadība silti atbalstīja garīgo darbu: cietokšņa baznīca bija jauki izkopta, iegādātas jaunas modernas ērģeles. Visam klāt bija manāms mācītāja rosīgais prāts un silta sirds. Līdztekus jau minētam darbam, 1938. gadā, Daugavpils mācītājam A. Rumpēterim bija jāuzņemas Latgales iecirkņa prāvesta pienākumi. Ar to pienāca klāt jaunas rūpes, ir garīgās, ir saimnieciskās dabas un tāli braucieni uz Latgalē izkaisītām luteriskām vienībām, sevišķi ziemā šie braucieni nebija viegli. Bija jāgādā draudzes mācītāji, jārūpējās par jaunu baznīcu celšanu, visur vajadzēja pielikt roku un dāvāt savu padomu. Liels atvieglojums Daugavpils mācītājam bija brīniškā saskaņa draudzes darbinieku vidū. Te ar siltu sirdi, kopā ar pārējiem valdes locekļiem, darbojās draudzes priekšnieks A. Lucāns. Panākumi baznīcas dzīvē bija visur redzami. Sākās 2. pasaules karš. Kara darbībā stipri cieta baznīca, vajadzēja pielikt lielas pūles, lai to atjaunotu, arī tas izdevās labi. 1944. gadā, Sarkanai armijai par jaunu apdraudot Latvijas novadus, kad kara darbība atkal tuvojās Daugavpilij, prāvestam A. Rumpēterim grūtu sirdi bija jāpamet iemīļotais un Dieva svētītais darba lauks.

Pēc 7 Vācijas nometnēs pavadītiem gadiem, 1951. gadā, prāvests Rumpēteris pārcēlās uz ASV un te, Milvokos, līdztekus maizes darbam fabrikā, uz tautiešu vēlēšanos sāka organizēt latviešu Sv. Jāņa draudzi. Darbs svešumā nebija viegls, bet Dievs atkal viņu svētīja ar labiem darba daritājiem. Nodibinājās draudzes padome un valde, izveidojās rosīga dāmu komiteja. 1961. gadā pasāktais draudzes darbs noveda pie tā, ka Sv. Jāņa draudze, kopā ar Milvoku latviešu draudzi, iegādājās kopīgām vajadzībām dievnamu, kur draudze tagad var brīvi pulcēties un mājīgi justies.

Diemžēl, jaunajā dievnamā prāvestam Dievs bija vēlējis darboties visai īsu laiku. Pēc pēdējā dievkalpojuma š. g. 21. janvārī viņš iegūlās slimības gultā, un 24. februāŗa rīta stundā aizmiga mūžīgā mierā. Rosīgais draudzes darbinieks un miera nesējs un glabātājs latviešu sabiedriskā dzīvē bija aizgājis no mūsu vidus. Liels skaits pavadītāju pulcējās uz viņa izvadīšanu Ritter a bēŗu namā. Daudzu organizāciju pārstāvji nesa pēdējos sveicienus. Bēŗu nama vadītājs neatceŗējās tik plašu ļaužu pieplūdumu. Trešdien, 28. februārī, viņu guldīja Viskonsinas Memorial kapsētā. Vecā trimdas paaudze atkal bija zaudējusi vienu no saviem izciliem darbiniekiem, kas siltu sirdi un čaklu roku bija sējis labu sēklu draudzes tīrumā un tautiešu sirdīs.

Sit tibi terra levis!

Sirmais latvju ozols

Latvijas atbrīvošanas kaŗa dalībnieks pulkvedis Jēkabs Arājs klusībā nesen nosvinēja 91. dzimšanas dienu.

Dzimis 1871. gada 15. februārī Grostonas pagastā kā latvju zemes arāja dēls. Kaŗa gaitas sācis Krievijas cara armijā 1891. g. 1900. gadā beidzis Odesas kaŗa skolu. Jau 1. pasaules kaŗa sākumā devies uz fronti, kā rotas komandieris. Vairākkārt ievainots. Latvijā varējis atgriezties tikai 1918. gada maijā.

Latvijas armijā izpildījis dažādus amatus. Bijis arī kaŗa mīnu ģen. R. Bangerska un ģen. Ed. Kalniņa sevišķu uzdevumu vecākais virsnieks. 3 gadus bijis par vecāko virsnieku goda tiesas priekšsēdētāju. Daudz pūļu veltījis Latvijas armijas kaŗavīru apmācībai, kā Galvenā štāba apmācības daļas priekšnieks.

1927. gada pensionējies un iekārtojis saimniecību piešķirtā jaunsaimniecībā Grostonas pag. Arājos.

Ar Latvijas okupāciju pulkv. Arājs zaudējis pensiju un visu dzīvē iekrāto. Tagad viņš atrodas meitas aprūpē un saņem valsts pabalstu. Ar humoru viņš izteicas, ka paradīzes sludinātāji atņēmuši viņam visu, pensiju un ģarā mūžā sūri grūti krāto.

Viņš izteicās, ka būtu ļoti priecīgs sarakstīties ar draugiem, pazīņām un bij. dienesta līdzgaitniekiem, lai īsinātu vientuļību un pakavētos vecās atmiņās. Viņa adrese: Mr. J. Arājs, 2 Bricktop Rd., Box 25, Willimantic, Conn., USA. Par apmeklējumiem būšot vēl priecīgāks.

Lai Dievs piešķir sirmajam kaŗavīram vēl ilgus gadus.

R. V.

Savienotās VALSTIS

NUJORKA

Selonijas kausa izcīņa basketbolā starp Ņujorkas Raktes un Toronto DV vienībām notiks 24. martā Ņujorkā. Pirms tam būs sacensība starp Latvijas basketbola veteraniem un bijušajiem Ņujorkas Raktes spēlētājiem. Latvijas veterānu rindās būs K. Arens, H. Dikmanis, A. Justs, L. Miemis un citi. So spēli tiesāt bija aicināts māc. A. Ozols, kas kādreiz spēlējis Latvijas valsts komandā, bet viņš šai laikā nebūs Ņujorkā.

Sestdien, 17. martā, pl. 6 vakarā Jorkvilles templī, Latviešu biedrības telpās notiks krājaizdevu sabiedrības ierosinātāju sapulce. Aicināti piedalīties visi interesenti.

Ņujorkas latviešu biedrības 3. marta sanāksmē uzņēma vairākus jaunus biedrus. Sekoja sabiedrisks vakars. Piedalījās ap 50 biedru.

Ņujorkas latviešu skaistumkaralienes vēlēšanas notiks 24. martā mazajā Vebstera zālē. Sarīkojuma sākums pl. 8 vakarā un to rīko Ņujorkas latviešu biedrība. To ievadīs koncerts, kur piedalīsies S. Prince un J. Klīmanis, pie klavierēm M. Nāruna - Bogdanovica. Sarīkojumu noslēgs dejas ar sabiedrisku vakaru. Būs arī loterija ar vērtīgiem laimestiem. Skaistumkaralienes vēlēšanas notiks ar talonu, kas pievienoti ieejas kartēm.

Ņujorkas skautu un gaidu rīkoto daiļamatniecības kursu pirmā praktiskā mācību stunda notika 5. martā, 9 Sherman avēnijā, Manhatenā, kur skautu vecāki ierīkojuši darbnīcu. Nodarbības notiķa metalla apstrādāšanā, bet autobusu streika dēļ ieradušies bija 6 dalībnieki.

Flautista Arnolda Šturma un pianistes Vēras Leinveberes koncerts 24. martā pl. 8,15 Brukinas mūzikas akadēmijā. Puse programmas veltīta latviešu autoŗu pirmatskaņojumiem.

Ņujorkas latviešu organizāciju padomes uzdevumā K. Balodis sastādījis Ņujorkas latviešu sarīkojumu kalendāru. Ņujorkā tomēr notiek tik daudz sarīkojumu, ka arī ar šo sarakstu nevar novērst, ka vienā dienā vairākām organizācijām ir sarīkojumi vai sanāksmes. Tuvākie sarīkojumi: Ženijas Bērzkalnes koncerts Karnegija zālē 31. martā pl. 5.30. Šinī pat dienā LKIA koncerts, balle un loterija Džamaikā, Amerikāņu leģiona telpās.

Viktora un Veltas Stottas koncerts Taunhallē 7. aprīlī, pl. 8.30. Jauniešu iesvētē 15. aprīlī Betlēmes baznīcā, Brukinā, bet 28. aprīlī Lojalitātes parāde Manhatenā un vakarā DV priekšlasījumu vakars Jorkvilles telpās, kur referēs Alfrēds Bērziņš. L. un A. Gleškes garīgs koncerts 29. aprīlī Bronksā. Vēl aprīlī notiek šādi sarīkojumi: Baltiešu akadēmiskās federācijas tradicionālā koncertballe, Ņujorkas latviešu studenšu korporāciju kopas pēcpusdienas tēja, Beļšoras rajona luterāņu draudzes dāmu komitejas pavasaŗa sarīkojums, Ņujorkas latviešu skautu un gaidu vecāku un labvēļu sadraudzības vakars Arlingtona zālē, Klusās nedēļas garīgs koncerts Betlēmes baznīcā, Brukinā un Baltiešu sieviešu padomes gadskārtējais sarīkojums. **V. I.**

KOLORADO SPRINGA, COLO.

Latviešu biedrības gada sapulcē pēc valdes un revīzijas komisijas ziņojuma notika amata personu vēlēšanas. Valdē ievēlēja M. Ozoliņu, A.Jaunarāju, J.Ivertu, A. Timermani un A. Brachmani, revīzijas komisijā — J. Bergmani, E. Bonderu un L. Gulbi, dāmu komitejā — A. Timermani, O. Ozoliņu, R. Iverti un V. Žīguri. Sapulce noteica statūtos, ka bēŗu fonds nav obligāts, budžetu apstiprināja $281.- apmērā.

Kaspars Bērziņš pēc pusgada studijām Kolorado kolledžā 7. martā iestājās armijā — jūŗas kājniekos (marine).

18. martā Denveras Latviešu kluba drāmatiskā kopa viesosies ar J. Sārta Gredzenu. Izrāde notiks Perkina zālē. **E. Z.**

Staburaga Tarzāns

Sini pasaules malā dzīvojot, mēs bieži vien redzam filmas par Tarzānu. Taču tikai retais latvietis, varbūt, zina, ka arī pie mums Latvijā bija savs Tarzāns — tā sauktais Staburaga Tarzāns.

Tieši pretim Staburagam, virs augstās klinšu kraujas bija mājas — „Staburadzes" un tanīs dzīvoja divi brāļi — Jānis un Mārtiņš Gulbji. Viņus dēvēja arī par Janci un Marču, bet tie nebija tie, par kuriem rakstījis Valdis savos Staburaga bērnos.

Mārtiņš bija liela auguma, blondiem matiem un skaitījās mūsu apgabala stiprinieks. Kopā ar Jāni viņi apsaimniekoja savu nelielo saimniecību. Jānis bija augumā mazāks, bet ļoti veikls uz visādām izdarībām.

Tarzāna vārdu viņš dabūja tādēļ, ka necieta drēbju valkāšanu. Aukstā laikā viņš ģērbās, cik viegli vien iespējams. Reiz kājām sojodams no Seces, gan bijis spiests paglābties vienās mājās, jo draudējusi nosalšana.

Vasarā, siltā laikā, protams, bija viegli, jo drēbes viņš vienkārši nevalkāja un staigāja apkārt kā Ādams. Pats viņš teica, ka tā esot ērtāk un veselīgam, labi noaugušam cilvēkam neesot ko kaunēties. Tā kā Vīgantē un ap Staburagu apgrozījās daudz tūristu, tad bieži vien izcēlās trači Tarzana kailuma dēļ, bet viņš tomēr palika pie sava.

Kā jau filmu Tarzāns, tā arī mūsējais ar laiku atrada savu Džīni un apsievojās. Protams, arī viņa, laba un paklausīga sieva būdamā, bieži vien staigāja bez drēbēm. Nezinu ,kā viss tas būtu beidzies, bet arī mēs, pulkas, sākām viņiem sekot tādos pašos neredzamos tērpos, un policija teica, ka tas nu vienreiz esot par daudz. Staigāšanu plikiem publiskās vietās noliedza. Tomēr savos tirumos, lielceļa malā, viņi savu veselīgo dzīvi turpināja.

Jānis bija uzbūvējis vairākas laivas, ar kurām viņš laida ekskursantus no Staburaga uz Koknesi. Reiz Daugavas vidū laivā viņš pēkšņi izģērbies pliks. Dāmas sākušas kliegt, un kad vīrieši draudējuši šo mest ūdenī, tas tomēr uzvilcis īsās biksītes. Koknesē Tarzānu apcietināja, un kaut gan viņš taisnojies, ka Daugavas vidus neesot publiska vieta, tomēr saņēma naudas sodu.

Tā kā tūristu laivas bija ļoti grūti dabūt pret straumi atpakaļ, tad viņš nopirka palielu motorlaivu, kuŗu nosauca — Staburadze. Nelaime bija tikai tā, ka vasarā, zemā ūdenī laivu nevarēja piebraukt pie krasta un bija jābūvē laipas tālu Daugavā. Arī tad bieži vien varēja dzirdēt laivas dibenu strīķējoties gar klintīm.

Mums Vīgantē nebija piemērotas zāles sarīkojumiem, un Tarzāns apņēmās uzcelt īstu biedrības māju. Uz savas zemes viņš gan uzmūrēja četrus stūrus, bet tālāk netika. Vēlāk, kad viņam jautāja, ko ar šiem mūŗiem iesākšot, viņš atbildēja, ka tie derot, kur karstā laikā pakasīt muguru. Tā kā viņa mājas atradās it kā uz robežas starp Seces un Sējpils pagastiem, viņš strīdējās, ka nepiederot ne pie viena pagasta un nodokļus nemaksāšot.

Dažus gadus pirms krievu iebrukuma Latvijas valdība sāka piegriezt ļoti lielu vērību Vīgantes un Staburaga apkārtnes izkopšanai un izdailošanai. Pats valsts prezidents vairākas reizes ieradās darbus pārbaudīt. Novāca visas vecās drupas. Parkā no kaļķakmeņiem uzcēla modernu estrādi. Liepavots un Staburags tika izbūvēti un nostiprināti u. t. t. Tūristu satiksmes uzlabošanai starp Staburagu un Koknesi valdība nopirka motorkuģi „Koknesis". Lai kuģis varētu piebraukt pie krasta, klintis saspridzināja un Daugavas gultni padziļināja. Arī es kādu laiku palīdzēju pie radžu novākšanas.

Tā kā Tarzāns bija par kapteiņa palīgu, tad arī viņš bija pie mums vai katru dienu. Ap dienas vidu viņš parasti stāvēja pie mērnieku uzstādītā ķiķizeŗa un skatījās, kā Vidzemes pusē pie Zvejniekiem meitieši peldējās. Mūsu pusē tanī laikā peldkostīmi vēl nebija modē un Tarzāns sodījās, ka viņam esot atņemta brīvība staigāt plikam. Tā kā mana brūte arī parasti bija peldētāju barā, protams, arī es uzmanīju, lai kas jauns viņai nenotiek.

Kādu dienu pāris meičas no Zvejniekiem pārbrauca pāri pie mums un tika pieaicinātas pie ķiķizeŗa, kuŗš bija notēmēts uz vietu, kur pašlaik peldējās vīrlieši. Viens skatiens, kliedziens, un viņas nosarkdamas aizskrēja. Pēc tam tās peldējās tikai pēc krēslas iestāšanās.

Nezinu, kas noticis ar Tarzānu un maniem draugiem, ar kuŗiem jaunības dienās pliki staigājām gar klinšainajiem krastiem, bet Staburags vēl vienmēr stāv un nav vāciešu saspridzināts, kā to kādreiz lasījām. Lielajai liepai Vīgantes parkā gan zibens esot pusi nospēris. Drīz tomēr Daugavas ūdeņi apklās Staburagu un visu teiksmaino senleju. Paliks tikai atmiņas. **O. Zvirgzdgrauds**

BIBLIOTĒKA AR RETUMIEM

(Pārnesums no 3. lpp.)

paļaujas uz tautiešu sirdsapziņu, varbūt viņi grāmatas atnesīs kādu dienu . . . Kāds lasītājs jau tagad atnesis veselu kaudzi, ko reiz bija paņēmis no R. Cera.

Bez jaunākā laika grāmatām te ir arī žurnāli ,kā piem. Atpūta, Daugava 1928., 1929., 1930. g., Aizsargs 1935., Zeltene — apm. 5 gadu gājumi, Magazina (atbild. red. R. Zariņš) 1935., 1937., 1938. gadi.

Vislabākais atrisinājums būtu, ja bibliotēkas sastādīšanas darbu uzņemtos Bostonas latviešu studenti, kā to reiz viņi darīja ar DV bibliotēku. Taču, sastādot sarakstus, vajadzētu pāriet uz kartīšu sistēmu un decimālo klasifikāciju, kāda bija mums Latvijā un kādu lieto arī amerikāņu bibliotēkas. Šādā veidā būtu daudz ērtāk sameklēt meklējamo, ne vien pēc autoriem, bet arī pēc satura. Vai to darīs studenti, vai vecāki ļaudis, kam ir brīvs laiks, tas nu paliek izšķiršanai, bet bibliotēkas nesakārtošana būtu noziegums!

Ak, šīs vecās latviešu grāmatas! — tā gribas izsaukties, redzot tās un aplūkojot. Cik daudz siltuma ieceļotājiem tās devušas! Kā tās lasītas un mīlētas!

Vai arī divaini nav tas, ka veclatviešu bibliotēkas ir vienīgais kultūras mantojums, ko varam pārņemt tieši un no tām radīt jaunas vērtības. Mums vairs nav redzami veclatviešu teātri, koŗi, orķestŗi, vienīgi mantojums palicis — grāmatās. Bostonieši šajā ziņā ļoti bagāti, jo viņu rokās ir divas vecas bibliotēkas. Daugavas Vanagi savu bibliotēku ieguva, pērkot veclatviešu namu, bet ALTS to ieguva kā mantojumu no Bostonas latviešu palīdzības biedrības. Abās bibliotēkās ir daudzas vienas un tās pašas grāmatas, kādas nav nekur citur rietumu pasaulē pieejamas.

Ja šīs grāmatu krātuves redzētu mūsu jaunieši ,kas bieži cieš no mazvērtības kompleksa, tiem būtu uzcelta droša kultūras siena, pie kuŗas varētu just aizvēju. Šīs rindas rakstot, es varu saprast, kā te ilgotos būt Pēteris Ērmanis no Ingolstates, Artūrs Bērziņš no Stokholmas, Haralds Biezais no Upsalas, Lilija Švābe un U. Gērmanis no zviedru zemes, tāpat Felikss Krusa no Losandželosas. Viņi būtu laimīgi padzīvot šī baltā nama pasaulē. Viņi atrastu dārgakmeņus saviem darbiem.

Vass & Rendek
ADVOKĀTS — NOTĀRS
455 Spadina Ave., Apt. 403,
(College un Spadina ielas stūrī).
Tel. birojā — WA 2-6111,
WA 2-6112, TORONTO.

TRANSPORTA UZŅĒMUMS
BALTIC MOVERS

VIETĒJIEM un TĀLBRAUCIENIEM.
Tel. LE 4-1403.

TRANSPORTA FIRMA

KAKTIŅŠ
Velcam visādus transportus ar modernām mašīnām (mēbeļu, būvmateriālu u. c.). Lūdzam zvanīt katrā laikā:
LE 5-6619. 941 Dovercourt Rd., Toronto.

Penmans

GP 2-5
APAKŠVEĻA – ZEĶES – T-KREKLI

MARKU KRĀJĒJAM

MAZSKAUTU FILATELISTU PULCIŅŠ TORONTO

Skautu vadītājs I. Bātraks jau sen bija domājis nodibināt mazskautu marku krājēju pulciņu. Lai veiktu iecerēto un noskaidrotu zēnu skaitu, kas tādā pulciņā piedalītos, 1961. gada decembrī, īsi pirms Ziemsvētkiem, kādā mazskautu nodarbības stundā, Toronto latviešu filatelistu kluba priekšnieks M. Zichmanis vispārējā veidā iepazīstināja klausītājus ar filateliju vispār un ar Latvijas markām sevišķi. Izrādījās, ka 15 zēni izteica vēlēšanos iestāties marku krājēju grupā. Tagad jau var atskatīties uz īsu ,bet sekmīgu šī pulciņa darbību. Sanāksmes notiek reizi mēnesī skautu mītnē, Andreja baznīcā. Līdz šim notikušas divas sanāksmes.

Pirmajā sanāksmē, 1962. g. 4. janvārī, sanāca 8 zēni no 8—12 g. vecumā. Lielā aukstuma dēļ visi pieteikušies mazskauti nebija ieradušies. Piedalījās Namejs un Gunārs Batraki, Normunds Goba, Imants Jumis, Arnis Rozītis, Jānis Tannis, Ivars Krastiņš un Alberts Upeslācis. Šajā pirmajā sanāksmē pulciņa vadītājs M. Zichmanis iepazīstināja zēnus ar marku kopšanu. Katram zēnam vajadzēja pierādīt, ka viņš prot markas rūpīgi nomērcēt no papīra, nosusināt un ar lipekļiem pareizi pielipināt. Dižskauts Klāvs Zichmanis zēniem palīdzēja šajā darbā. Pēc tam zēni no pastmarku izvēles burtnīciņas varēja iegādāties Latvijas pastmarkas par ½ no kataloga cenas vai vēl lētāk.

Nākošā sanāksme notika 1. februārī. Diena bija atkal sevišķi auksta un ieradušies bija 7 zēni. Iztrūka no pirmās sanāksmes I. Krastiņš un I. Jumis, bet jauns bija ieradies Arnis Gubiņš. Pārrunāja albuma iekārtošanu, sevišķu uzmanību veltījot Latvijas marku iekārtošanai. Visi zēni bija paņēmuši līdzi savus albumus un daži no tiem bija amagī. Izrādījās, ka skaistajos visu pasaules valstu albumos ir ļoti maz vietas Latvijas markām. Ieteikums bija attiecīgā vietā albumā ielīmēt vairākas lapas Latvijas markām. Sanāksmē pulciņa vadītājs M. Zichmanis iepazīstināja jaunos krājējus ar dažiem parastiem filatelijas jēdzieniem, un atkal sanāksmi noslēdza ar Latvijas pastmarku izvēles burtnīciņas apskati.

JAUNIE FILATELISTI GATAVOJAS JAUNATNES DIENU IZSTĀDEI

Toronto jaunieši pastmarku krājēji jau pārrunā klāstu sagatavošanu jaunatnes dienu izstādei Čikagā. Kāds no jauno krājēju grupas iecerējis klāstu par mūsu ievērojamo valstsvīru Z. Meierovicu un ļoti meklē lietotas Meierovica pieminas markas, kā robotas, tā nerobotas. Tāpat meklē arī Baltijas ārlietu ministru konferences speciālo zīmogu. Katrs piedāvājums vēlams un adresējams M. Zichmanim, 161 Olive Ave., Willowdale, Ont., Canada.

Arī jaunā mazskautu pastmarku krājēja pulciņa dalībnieki dos dažus pārstāvjus šajā izstādē, un droši vien, būs kādi klāsti par mūsu pirmo pastmarku, kuŗa ir ļoti pamācoša un interesanta jaunajiem krājējiem. Arī šeit katra velte tiks ar pateicību saņemta un lieti izmantota.

ZIŅAS NO VĀCIJAS

Malienes Pajēcis raksta: „Ar „pilnu tvaiku" no aizjūŗas mūs apciemojuši žurnāli Kollekcionārs Nr. 8. / 61. g. un Latviešu Filatelists Nr. 37./62. g. Pēdējais kā jaunākais numurs ieradās šeit pirmais. Liekas, tādēļ arī sasteigts un nepārdomāts. Tur vienā vietā gan lasāms: „... ar pēdējo elpas vilcienu cinās dēļ nākošā numura", bet abi tomēr ir saņemti. Interesanti abus reizē pārskatīt. Duŗas acis privātas iniciātīvas impulsi ar spēcīgu un suverēnu akcentu. To nevar teikt vairs par Latviešu filatelistu apvienības auklējumu. Lozungi un atzinības citāti vien šeit nenovērsīs lēnu panīkšanu. Biedrības ir laba lieta — tās vieno ,ceļ pašapziņu un uztur ciņas garu, bet dzīvē tad arī prasa lielas vadonības iezīmes un cenšanos. Privāti tas ir mazliet savādāk: nav iespēju slēpties aiz citu muguras, ir jāparāda kā organizatoriskas spējas un talants, tā arī iniciātīva un ideju bagātība, lai veikums būtu paliekošs.

Jaunajā gadā Vācijas latviešu filatelisti vēro aizjūras horizontu un sagaida neapšaubāmi stiprākus un jaunus impulsus."

PASTMARKU KRĀJĒJU TIPI

Šeit vēl daži krājēju tipi, kā tie aprakstīti pastmarku tirdzniecības uzņēmuma E. P. L. Apfelbauma katalogā.

Krājējs J. ir turīgs un viņam nav rūpju par ikdienas vajadzībām. Viņš krāj markas daļēji aiz patikas un daļēji, lai ieguldītu daļu no neizmantotiem līdzekļiem. Viņš iegādā 10 vai 25 vienādas dārgākas markas, lai gan labi zina, ka tāds skaits viņa kollekcijai nav vajadzīgs, bet šo marku cena vien jau dod viņam zināmu apmierinājumu. Viņš var kļūt un droši vien kļūs par vienu no vadošiem filatelistiem. Viņš ir marku tirgus rosmes cēlējs un filatelijas atbalstītājs vēlākiem laikiem, kad viņa saglabātās markas būs jau retumi.

K. nevar izšķirties, ko īsti krāt. Katru mēnesi viņš uzsāk krāt ko jaunu un pārdod iepriekšējā mēnesī iegādātās markas. Viņa apmierinājums ir sapnis — kļūt par ievērojamu filatelistu - speciālistu, bet ir lielas šaubas, vai viņš šo sapni piepildīs. Tāpat kā marku lipeklis, arī viņš nespēj noturēties pie sava mērķa līdz beigām.

L. apmeklē savu klubu reizi gadā un tikpat „bieži" iegriežas arī marku veikalā. Viņš ir krājējs, bet tikai pēc tam, kad katra nieciņākā lieta ir nokārtota. Šādu viņa pieeju nodarbībai var pielīdzināt rezervista 2 nedēļu apmācībām gadā, vasaras laikā. Viņš jūt it kā pienākumu piesēsties pie markām, bet ja filatelija liek to mierā 50 nedēļas gadā, 2 nedēļas viņš pildīs savu „pienākumu".

Krājējs M. arvienu iepērkas — skatlogos. Viņam patīk apmeklēt veikalus, apjautāties pēc cenām un pārcilāt preces. Viņš brīnišķīgi pavada laiku un iepriecina pats sevi ar vērtīgākām markām — par velti. Viņš var pateikt cenu katrai markai, zina katra veikala nolaidi un cik markas katrā izdevumā izdotas. Vai viņam ir kādas markas? Nē. Viņš markas neiegādā ,bet tikai iepērkas un neko nenopērk.

N. ir krājēju pāris — vīrs ar sievu vai zēns ar meiteni. Viņi atraduši kopīgu nodarbību un kopīgā interese tos tuvina. Cik ilgi dzīve atļaus tiem būt kopā, tik ilgi tie būs aktīvi filatelisti.

O. ir ieguvis markas mantojumā un raugās uz tām kā uz pabaudžu mantojumu. Viņš nu pilda savu pienākumu, pievienojot jaunos izdevumus, kas izdoti viņa mūžā. Viņam nav sevišķas intereses par filateliju kā tādu, bet viņš baiļojas no paviršības savā pienākumā pret atstāto cilts mantojumu un papildina to ar katru iznākušo marku izdevumu. Šī kollekcija laikam nekad nenonāks tirgotāja rokās. Tā kādreiz būs piemērota kādam mūzejam, kur tā arī nokļūs. Bet tās tagadējais īpašnieks par to nedomā.

Krājējs P. ir bijis krājējs un ne pēc viņa vēlēšanās, bet tamdēļ, ka kļuvis par filatelijas politiķi un viņam nav vairs laika krāt markas. Šis nodarbības prieku viņš apmainījis pret godu, rosību un panākumiem, ko dod kādi amati. Ļoti maz vīru spēj veikt abas lietas vienā laikā. Mums vajadzīgi prezidenti, sekretāri un kasieŗi filatelijas organizācijās, bet ir jābēdājas par tiem krājējiem, kuŗiem tiek atrauts krāšanas prieks.

Q. ir speciālistu speciālists. Viņš krāj aploksnes, kas adresētas no vienas noteiktas vietas uz otru un noteiktā laika spridī. Iemesls ir, ka viņa tēvocis vai mīrusī sievasmāte tanī laikā ir bijusi šajās vietās. Viņam jau ir trīs aploksnes, no kuŗām divas ir apšaubāmas, bet viņš cer, ka nākošos gadu desmitos viņam būs labāki panākumi. Viņu neinteresē aploksnes no citām vietām, jo tur viņa tēvocis nav bijis.

Vēstulei uz Eiropu vajadzīga 6 centu pastmarka.

Turpmāk, ja rakstiet vēstuli uz Eiropu, tad pārliecinaties, lai uz vēstules būtu pietiekami pastmarku, — 6 centu par pirmo unci un 4 centu par katru nākošo unci.

- Ja ir šaubas par pareizo svaru, tad lieciet vēstuli nosvērt pasta iestādē. Vēstule nevajadzīgi kavējas, ja tā jāatgriež atpakaļ adresātam pareizai apmarkošanai.

- Vienmēr uzrakstiet adresi skaidri, pareizi un pilnīgi. Lietojiet pirmos burtus vai arī rakstiet pilnu saņēmēja vārdu un uzrakstiet pilnu tās zemes vārdu, uz kurieni sūtiet.

- Uzrakstiet savu adresi vēstules augšējā kreisā stūrī, ieskaitot numuru, ielu, zonas numuru, pilsētu un provinci.

Pareizs apmarkojums un pilnīga adrese palīdzēs vēstuli piegādāt ātrāk.

CANADA POST OFFICE

DRUMSTALAS SMAIDAM

Sakarā ar pēdējo partijas kongresu izdota jauna pastmarka ar Hruščeva bildi virsū. Kad pēc markas iznākšanas pagājis labs laiciņš un Hruščevs vēl nav to saņēmis apzīmogotu uz aploksnes, viņš iet pie Maskavas pastmeistara pārbaudīt ,kas par lietu. Pastmeistars stomās, stomās, tad saka, ka laikam labi nelīpot. „Kā nelīp!" Hruščevs paņem marku, uzspļauj un uzlīmē uz papīra, „lietota Vissavienības labākā līme; redz, ka pat nost nevar dabūt!" Beidzot pastmeistars saka: „Redzu, ka būs jāsaka patiesība. Redzi, Ņikita Sergejevič, cilvēki spļauj šai markai uz otras puses . . . "

☆

Atgriežoties no panākumiem bagātas ārzemju turnejas, pasaulslaveno klaunu Popovu pārsteidz ziņa, ka viņam nekavējoties jāierodas pie Zinātņu akadēmijas mākslas institūta vadītāja profesora Jurija Demetrieva.

„Augsti godāts biedri profesor, ko es esmu nepareizi izdarījis?" Popovs prasa tai pazemīgajā tonī, ar ko viņš pazīstams visā pasaulē. „ — Ja jūs būtu ko nodarījis, tad pašreiz godātu kādu citu, ne mani," profesors norūc, „bet, lai būtu drošs, ka nekas tamlīdzīgs neatgadās, esam nolēmuši jūs sūtīt skolā, iepazīstināt ar partijas ideoloģiju un plāniem, lai jūs varētu savus priekšnesumus tiem pielāgot." „To tik nē, to tik nē," Popovs, no tiesas nobijies, sāk lūgties, „tad man pārāk bieži iznāks mainīt savu programmu!"

☆

Arams Kačaturians ir ne tikai slavens komponists, bet arī augsts padomju Armēnijas varas vīrs. „Vai tad jums, nopietni komponējot, paliek tik daudz laika pāri, ka varat piedalīties vēlēšanu kampaņās?" — kāds rietumu žurnālists vaicājis. „O, tas nemaz nav grūti," Kačaturians atmetīs ar roku, „esmu izveidojis ļoti praktisku laika iedalījumu: Kad esmu darba spējīgs, tad komponēju. Kad galva pavisam tukša, tā kā tik un tā nekā nevaru padarīt — nu, tad dodos informātīvā ceļojumā pa savu vēlēšanu apgabalu!"

☆

Varam gan iedomāties to kramplaužu sašutumu, kas pēc ļoti bīstamas ielaušanās Kremlī un vissarežģītākā seifa atvēršanas atrada, ka nozagtie papīri ir tikai nākamā gada vēlēšanu iznākumi.

☆

Vilcienā no Maskavas uz Rīgu divi vīri sāk runāties. Viens stāsta, ka izcietis katorgas darbus par sievas nošāšanu dzērumā, un nu brauc uz māju. Viņš sūdzas, ka nejūtoties visai ērti, jo nezinot, kā pārējie radi viņu uzņemšot. „Cik labi es varu Jūs saprast," otrs atbild, „es pašreiz atgriežos no pēdējā partijas kongresa . . . "

☆

Komūnisma ideoloģijas mācīdams, Hruščevs vienreiz prasījis Mao Tse Tungam: kā panākt, lai kaķis ēstu piparus? Mao atbildējis: „Pastāv divas iespējas: vai nu ar varu iegrūst piparus kaķim rīklē, jeb pasniegt tam ar piparīem pildītu zivi; to ēzdams, viņš ieēstu arī piparus."

„Nepareizi!" Hruščevs izsaucies, „galīgi nesaskan ar mūsu partijas ideoloģiju, jo pirmais veids ir varmācība, otrs viltība, un tos mēs nekad nelietojam."

„Bet kā tad tu to darītu?" jautājis Mao.

„Redzi, es ierīvētu piparus kaķim astē. Kad aste sāktu sūrstēt, kaķis pats sāktu to laizīt, līdz ar to ieēzdams arī piparus. Bet viņš to darītu labprātīgi!" Hruščevs pamācījis.

☆

Kā zināms, Ņikita Sergejevičs Hruščevs ir ne tikai visu laiku lielākais politiķis, ģeniālākais astronauts, visgudrākais lopkopis, visdziļākais filozofs, bet arī vislabākais pasaules šoferis. Vienreiz, dodoties kādā oficiālā braucienā, kur viņu pavada miesas sargi speciālās uniformās, Ņikita tikmēr tirda šoferi, kamēr pats nosēžas pie stūres, lai parādītu, kā jābrauc. Nākamā ceļa līkumā viņš sabrauc suni un iesūta vienu no saviem miesas sargiem tuvējā kolchozā atvainoties. Pēc brīža sargs atgriežas, plati smaidīdams, ar pilnu paduci pīrāgu, desu un vodkas. „Vot, īsteni padomju cilvēki!" Ņikita priecājas. „Bet ko tad tu īsti viņiem teici?" — „Nekā daudz," sargs stostās, „es tikai iegāju iekšā un paguvu pateikt: „Tas suns ir beigts", kad viņi visi kļuva dikti priecīgi un apdāvināja mani ar labāko ,kas tiem bija."

APKĀRT ZEMES LODEI

☆

Nav sevišķi sen, kad komūnistiskās Polijas laikraksti samērā lielīgi paziņoja, ka kazu turēšana pilsētās — otro stāvu dzīvokļos, piederot pagātnei, bet no „Gazeta Robotnicza" redzams,ka vismaz Breslavā turienes iedzīvotāji vismaz trušus turpina audzēt nevien otrā, bet pat trešā stāva dzīvokļos. Kāds turienes polis nesen aizskrējis savā darba vietā un žēlojies, ka viņam uz galvas draudot uzgāzties jīrsējā stāva dzīvokļa griesti, un aizsūtītā glābēju komanda konstatējusi, ka līdz ar griestiem lejas dzīvokli novēlušies arī trušu būri ar labi barotiem trušiem. Trušu īpašnieks paskaidrojis, ka trušus savā dzīvoklī viņš turot kopš kaŗa beigām. Minētā avīze šai pašā sakarā celtniekiem pārmet arī neskaitāmas nolaidības jaunbūvēs. Krāsnis nevelkot, logus nevarot aiztaisīt, krāsnis kritot kopā un grīdas pēc dažiem mēnešiem kļūstot tik šķirbainas, ka varot nolauzt kurpju papēžus un izmežģīt kājas.

DARBA
(THE NATION
PAKALPOJUMI DA
MEKLĒTĀJI
Darba pārvaldes pakalpojumi d
roku trūkumu darba devējiem
amatnieku palīgiem, biroju darb
kam, daļējam vai arī gadījuma
1961. gadā DARBA PĀRVALDE
ku, neņemot maksu ne no darb
Darba pārvalde piedāvā palīdz
kam katrā darbā. Vai tas būtu
cāks strādnieks, ierēdnis, amat
spējām.
Tuvākai informācijai iegriežatie
EMPLOYMENT OFFICE of TH
SION).

DAŽĀDA
ATTĪSTIŠ
ĀTRA UN PIRM
PIEŅEM:
DV. GRĀMATNI
Darba laiks no pl. 9—

WEST TORONTO T.
Izīrē televizijas aparātus
● LIELĀ IZVĒLE LIETOTI
T. V. un RADIO
924 College St., Toronto.
LE 5-9646.

DĀMU FRIZIERSAL
3 Westmoreland Ave. (B
Tel. LE 6-9544,

Dr. ROMAN PN
Iggadīga prakse slimnīcās Vā
Speciālists iekšķīgās, sievišķu u
3537 PARK AVE., MONTREAL, P.Q.
Runā vāciski un krieviski.

JAUNĀKĀS GR
K. Valters — TICIBAS MĀCIBA
stāsti) .....
V. Strēlerte — ŽELASTIBAS GAD
LATVIJAS KARA ATBRIVOSAN
A. Dziļuma — CILVĒKU VETĀ,
E. M. Remarka — DEBESIM NAV
K. Ķezbera — RIGAS MOZAIKA
J. Miesnieka — DZIVIBAS SAPN
A. Voitkus — BET ES JUMS SAK
A. Niedra — SIEVIETE AR SARK
— romāns .....
J. Plaudis — GIMNAZISTI — rom
A. P. Mierkalns — MILAS UNIV
A. Dziļuma — NOKALTIS ZARS
J. Ziemeļnieka — KOPOTI STĀS
T. Zeltiņa — DRUPU REPUBLIKA
KALEVALA — Somu tautas eps
V. Toma — MOŽIGĀ SPĒLE —
Māc. A. Ozols STĀSTI PAR JEZ
Māc. A. Ozols TICIBAS MĀCIBA
MAZAIS KATECHISMS .....
J. Ezergailis — ANDRIEVS NIED
L. Pērļupe — ZAĻOJOSAIS ZARS
T. Vesoss MELNIE ZIRGI — rom
K. Zariņs — KAUGURIESI — rom
Anšl. Eglīts — MALACHITA DI
A. Simsone — ATMIŅAS, atmiņa
Klāra Zāle — MĒNESS KOKLE —
Velta Sniķere — NEMITAS MINA
TEODORS REITERS UN VIŅA K
J. Rudziša redakcijā .....
Prof. P. Jurēvičs — KULTŪRAS S
S. Lazdiņš — SADEGUSIE SPĀR
H. Kreicers — CELI UN GAJEJI
M. Zeberiņš — ZELTA LIELCEL
T. Zeltiņš — SKUMJĀ PASE —
Z. Mauriņa — DZELZS AIZBID
Z. Mauriņa — DIVAS KULTŪRA
Dr. T. Dūlija — DEGOSAIS KA
Kristīne Arnoti — DIEVS IR AIZ
Aleksandrs — ZILĀ APLOKSNE
Ed. Freimanis — DAIGĀS ROTAĻ
A. Brigadere — KVĒLOSĀ LOK
Z. Zonn — PASAULES DZIESMA
F. E. Sillanpē — VIRA CEĻS —
K. Hamsuns — SIEVAS PIE AK
J. Cīrulis — MŪZIKANTA PIEZĪ
J. Veselis — TĒRAUDA DVĒSEĻ
F. Cielēns — LAIKMETU MAIŅĀ
K. Ķezbers — RŪĶĪSU PASAUĻ
K. Ķezbers — USMAS ZĒNU DĒ
P. Klāns — RIGA - DETOUR .....
A. Eglīts — VAI TE VAR DABŪT
V. Čika un A. Šmits — SPORTA
O. Krolls — ELGA — stāsti .....
DV GRĀMA
123 Huron Street, Tor

ĻJAM

lielas va-
cenšanos.
savādāk:
z citu mu
organizā-
nts, tā arī
gātība, lai
s latviešu
s horizon-
kstošus un

ĢJU TIPI

u tipi, kā
rku tirdz-
P. L. Ap-

un viņam
s vajadzī-
daļēji aiz
iesaistītu
m līdzek-
vai 25 vie-
s, lai gan
kaits viņa
gs, bet šo
dod viņam
. Viņš var
s par vie-
latelistiem.
rosmes cē-
lstītājs vē-
viņa šagla-
retumi.

ko īsti
viņš uzsāk
ārdod ie-
dātās mar-
ns ir sap-
jamu fila-
t ir lielas
pni piepil-
a lipeklis,
ies pie sa-

u reizi ga-
griežas arī
r krājējs,
katra nie-
. Šādu vi-
var pieli-
lēju apmā-
aikā. Viņš
piesēsties
telija liek
adā, 2 ne-
„pienāku-
iepērkas
patīk ap-
tātīes pēc

SMAIDAM

e papīri ir
ēšanu iznā-

s uz Rīgu
s. Viens
orgas dar-
anu dzēru-
māju. Viņš
vīsai ērti,
radi viņu
s varu Jūs
es pašreiz
rtijas kon-

zijas māci-
reiz prasi-
kā panākt,
s? Mao at-
s iespējas:
ist piparus
egt tam ar
o ēzdams,
s."
ščevs izsau-
ar mūsu
jo pirmais
trs viltība,
helietojam."
ārītu?" jau-

„Redzi, es ierīvētu piparus kaķim astē. Kad aste sāktu sūrstēt, kaķis pats sāktu to laizīt, līdz ar to ieēzdams arī piparus. Bet viņš to darītu labprātīgi!" Chruščevs pamācījis.

★

Kā zināms, Ņikita Sergejevičs Chruščevs ir ne tikai visu laiku lielākais politiķis, ģeniālākais astronauts, visgudrākais lopkopis, visdziļākais filozofs, bet arī vislabākais pasaules šoferis. Vienreiz, dodoties kādā oficiālā braucienā, kur viņu pavada miesas sargi speciālās uniformās, Ņikita tikmēr tirda šoferi, kamēr pats nosēžas pie stūres, lai parādītu, kā jābrauc. Nākamā ceļa līkumā viņš sabrauc suni un iesūta vienu no saviem miesas sargiem tuvējā kolchozā atvainoties. Pēc brīža sargs atgriežas, plati smaidīdams, ar pilnu paduši pīrāgu, desu un vodkas. „Vot, īsteni padomju cilvēki!" Ņikita priecājas. „Bet ko tad tu īsti viņiem teici?" — „Nekā daudz," sargs stostās, „es tikai iegāju iekšā un paguvu pateikt: „Tas suns ir beigts", kad viņi visi kļuva dikti priecīgi un apdāvināja mani ar labāko, kas tiem bija."

KĀRT ZEMES LODEI

Savienības
i saspīlēto
uāciju Bon-
iespaidīgu
ēi balsojot
rātiem) pie-
iesvēra ka-
kara dienes-
iem 12 mē-
iem. Šī ap-
to rekrūšu
ču karaviru
es ir stipri
idām vairs-
„sanatori-
lielu balsu
cijas parla-
retim ir no-
ūri paredzē-
iesvēra ka-
dot līdzi
ču. Pret šo
izsardzības
vācu parla-
atvaļinātie
ju līdzdota-
kt šaudīties,
ķikļos ieroči
virzienu

★

Nav sevišķi sen, kad komūnistiskās Polijas laikraksti samērā lielīgi paziņoja, ka kazu turēšana pilsētās — otro stāvu dzīvokļos, piederot pagātnei, bet no „Gazeta Robotnicza" redzams, ka vismaz Breslavā turienes iedzīvotāji vismaz trušus turpina audzēt nevien otrā, bet pat trešā stāva dzīvokļos. Kāds turienes polis nesen aizskrējis savā darba vietā un žēlojies, ka viņam uz galvas draudot uzgāzties virsējā stāva dzīvokļa griesti, un aizsūtītā glābēju komanda konstatējusi, ka līdz ar griestiem lejas dzīvokli novēlušies arī trušu būri ar labi barotiem trušiem. Trušu īpašnieks paskaidrojis, ka trušus savā dzīvoklī viņš turot kopš kara beigām. Minētā avīze šai pasā sakarā celtniekiem pārmet arī neskaitāmas nolaidības jaunbūvēs. Krāsnis nevelkot, logus nevarot aiztaisīt, krāsnis krītot kopā un grīdas pēc dažiem mēnešiem kļūstot tik šķirbainas, ka varot nolauzt kurpju papēžus un izmežģīt kājas.

DARBA PĀRVALDE

(THE NATIONAL EMPLOYMENT SERVICE)

PAKALPOJUMI DARBA DEVĒJIEM UN DARBA MEKLĒTĀJIEM BEZ ATLĪDZĪBAS.

Darba pārvaldes pakalpojumi domāti visas valsts mērogā. Tie var novērst darba roku trūkumu darba devējiem un sagādāt darbu izveicīgiem amatniekiem, amatnieku palīgiem, biroju darbiniekiem un citās profesijās pilnam darba laikam, daļējam vai arī gadījuma rakstura darbam.

1961. gadā DARBA PĀRVALDE izvietoja darbā pāri par vienu miljonu strādnieku, neņemot maksu ne no darba devēja, ne arī darba meklētāja.

Darba pārvalde piedāvā palīdzību bez atlīdzības darba sameklēšanai strādniekam katrā darbā. Vai tas būtu jauns cilvēks, kas stājas pirmā darba vietā, vecāks strādnieks, ierēdnis, amata meistars / e, kā arī tādi ar ierobežotām darba spējām.

Tuvākai informācijai iegriežaties tuvākajā Darba pārvaldes birojā (NATIONAL EMPLOYMENT OFFICE of THE UNEMPLOYMENT INSURANCE COMMISSION).

OPTIĶIS LUNSKY
470 COLLEGE St., Toronto
WA 1-3924.

VAI LAIKRAKSTU SAŅEMAT KĀRTĪGI?
Vai esat nokārtojuši abonementu?

Mūsu mīļais goda biedrs
MONSINJORS JĀNIS VELKME
miris 1962. gada 4. martā.
Sēro: LATVIEŠU KATOĻU STUDENTU APV. „DZINTARS" TORONTO KOPA.

DAŽĀDAS KRĀSU FILMAS

ATTĪSTĪŠANAI UN KOPĒŠANAI
ĀTRA UN PIRMKLASĪGA APDARE DAŽĀDOS LIELUMOS.

PIEŅEM:

DV. GRĀMATNĪCA, 123 HURON ST., TORONTO 2-B.

Darba laiks no pl. 9—5, sestdienās no pl. 9—1 dienā.

CANADA

KĀPĒC MAKSĀT,
JA TAS NAV NEPIECIEŠAMS?

Visi pakalpojumi, ko izdara The Department of Citizenship and Immigration iestādes ierēdņi, ir par brīvu.

Jums nav jāmaksā par to, lai iesniegtu lūgumu Immigrācijas iestādēm.

Pagātnē ir noticis, ka neatbildīgas personas, izmantodamas savas angļu un franču valodas zināšanas, ir ņēmušas no jauniebraucējiem augstas nodevas par pakalpojumiem, kur tanī pat laikā pakalpojumi bez atlīdzības saņemami Immigrācijas iestādē.

Katrs dokuments, kas vajadzīgs pie lūguma, pievienojams tanī valodā, kādā tas rakstīts.

Tāpat, ja vajadzīgs tulks, lai pārrunātu iecelošanās lietu, to Immigrācijas iestādes sagādā bez atlīdzības.

The DEPARTMENT OF CITIZENSHIP AND IMMIGRATION rūpējas, lai palīdzētu iecelotājiem katrā veidā un pasargātu tos no izmantošanas.

S - 52 - 20

Ellen L. Fairclough

ELLEN L. FAIRCLOUGH,
Pavalstniecības un Iecelošanas Ministre

NOSŪTĀM DĀVANU SAIŅUS
uz
PADOMJU LATVIJU un CITĀM ZEMĒM.
(PARASTIE NOTEIKUMI)
PIEPRASIET CENRĀŽUS.
DV SAINIŠU NODAĻA,
123 HURON ST., TORONTO 2-B, ONT.
TEL. EM 8-0792 no plkst. 9.00 — plkst. 18.00.

SVARĪGS AIZRĀDĪJUMS PAR BEZDARBA APDROŠINĀŠANU

(UNEMPLOYMENT INSURANCE)

JŪSU NUMURS. Katra strādājošā persona, kas strādā apdrošinātā darbā, ir apgādāta ar numuru, un tas ir jūsu pastāvīgais numurs. Ja gadījumā jūs iegūstiet otru un trešo numuru, tad jūsu karte nav pilnīga un jūs variet pazaudēt daļu vai arī visu savu pabalstu.

JŪSU GRĀMATIŅA Apdrošināšanas numurs, kā arī darba grāmatiņa jāglabā. Grāmatiņa jānodod katram darba devējam, kad sāk strādāt un jādabū atpakaļ, darbu atstājot.

JŪSU PIETEIKUMS Bezdarba apdrošināšanas pabalsts tiek maksāts tikai tad, ja jūs tiešām neesiet nodarbināts, un ne jūsu vainas dēļ.

Jābūt gatavam pieņemt piemērotu darbu uz vietas. Lai saņemtu bezdarba pabalstu, tad jāatbilst šiem noteikumiem.

Ja saņemiet pabalstu pretēji noteikumiem, tad variet pazaudēt ne tikvien kā pabalstu, bet variet saņemt vairākus sodus.

Šaubu gadījumos griežaties pēc padoma tuvākajā — UNEMPLOYMENT INSURANCE COMMISION iestādē.

WEST TORONTO T. V. RENTALS

Izīrē televizijas aparātus kopš 1954. gada.
LIELĀ IZVELĒ LIETOTI T. V. APARĀTI.
T. V. un RADIO labošana.
924 College St., Toronto.
LE 5-9646. E. BĒRZPUMPURS

DĀMU FRIZIERSALONS VENTA'

3 Westmoreland Ave. (Bloor - Dovercourt),
Tel. LE 6-9544, Toronto.

Dr. ROMAN PNEWSKY

Ilggadīga prakse slimnīcās Vācijā, Polijā un Šveicē.
Speciālists iekšķīgās, sievlešu un venēriskās slimībās.
3537 PARK AVE., MONTREAL, P.Q., tel. VI 5-7623, Montreal.
Runā vāciski un krieviski. Pieņem no pl. 8—9 vakarā.

VICTORY THEATRE — EXOTIC BURLESK — GIRLESK

IK NEDĒĻAS UZSTĀJAS
SLAVENĀKĀS REVIJU ZVAIGZNES.
Katru piektdienu jauna programma un filma.
Uzrādot šo sludinājumu, divām personām ieeja ar vienu biļeti.

JAUNĀKĀS GRĀMATAS

K. Valters — **TICĪBAS MĀCĪBA** (Vecās derības stāsti)	$2.25
V. Strēlerte — **ZELASTĪBAS GADI**, dzejoļi	$3.25
LATVIJAS KARA ATBRĪVOSANAS VESTURE	$6.00
A. Dziļuma — **CILVĒKU VĒTRĀ**, romāns	$4.50
E. M. Remarka — **DEBESĪM NAV LUTEKĻU**, romāns	$3.80
K. Ķezbera — **RIGAS MOZAIKA**, stāsti	$2.80
J. Miesnieka — **DZĪVĪBAS SAPNIS**, romāns	$3.60
A. Voitkus — **BET ES JUMS SAKU** — romāns	$4.00
A. Niedra — **SIEVIETE AR SARKANIEM ERKŠĶIEM** — romāns	$3.60
J. Plaudis — **ĢIMNAZISTI** — romāns	$3.60
A. P. Mierkalns — **MILAS UNIVERSS** ...dzejoļi	$3.50
A. Dziļuma — **NOKALTIS ZARS** — romāns	$3.20
J. Ziemeļnieka — **KOPOTI STASTI**	$4.50
T. Zeltiņa — **DRUPU REPUBLIKA** — romāns	$5.20
KALEVALA — Somu tautas eps	$8.40
V. Toma — **MŪŽĪGĀ SPĒLE** — sonetu izlase	$2.95
Māc. A. Ozols **STASTI PAR JĒZU**	0.90
Māc. A. Ozols **TICĪBAS MĀCĪBA**, 3.—4. kl.	1.50
MAZAIS KATECHISMS	$0.50
J. Ezergailis — **ANDRIEVS NIEDRA**	$4.80
L. Pērļupe — **ZAĻOJOŠAIS ZARS** — romāns	$3.60
T. Vesoss **MELNIE ZIRGI** — romāns	$3.60
K. Zariņs — **KAUGURIESI** — romāns	$4.00
Anšl. Eglīts — **MALACHITA DIEVS**, romāns	$4.50
A. Simsone — **ATMIŅAS**, atmiņas	$4.00
Klāra Zāle — **MĒNESS KOKLE** — dzejoļi	$2.80
Velta Sniķere — **NEMITAS MINAMAIS** — dzejoļi	$2.80
TEODORS REITERS UN VIŅA KOŅI — J. Rudziša redakcijā	$6.00
Prof. P. Jurēvičs — **KULTŪRAS SEJAS** — esejas	$5.75
S. Lazdiņš — **SADEGUSIE SPĀRNI** — romāns	$3.90
H. Kreicers — **CEĻI UN GĀJĒJI** — atmiņas	$5.50
M. Zeberiņš — **ZELTA LIELCEĻI** — romāns	$5.50
T. Zeltiņš — **SKUMJĀ PASE** — dzejoļi	$3.00
Z. Mauriņa — **DZELZS AIZBIDŅI LŪST**	$5.00
Z. Mauriņa — **DIVAS KULTŪRAS SAKNES**	$2.40
Dr. T. Dūlija — **DEGOSAIS KALNS** — romāns	$4.50
Kristīne Arnoti — **DIEVS IR AIZKAVĒJIES** — romāns	$2.95
Aleksandrs — **ZILĀ APLOKSNE** — spieķu gaitas	$3.75
Ed. Freimanis — **DAIGĀS ROTAĻAS**, stāsti un noveles	$3.20
A. Brigadere — **KVĒLOSĀ LOKĀ** — romāns I-II	$6.00
Ž. Žono — **PASAULES DZIESMA** — romāns	$3.80
F. E. Sillanpā — **VĪRA CEĻŠ** — romāns	$3.20
K. Hamsuns — **SIEVAS PIE AKAS** — romāns	$3.80
J. Cīrulis — **MŪZIKANTA PIEZĪMES** — atmiņas	$3.60
J. Veselis — **TĒRAUDA DVĒSELE**, — romāns	$6.00
F. Cielēns — **LAIKMETU MAIŅĀ** — apcer.	$6.00
K. Ķezbers — **RŪĶĪŠU PASAULES CEĻOJUMS**	$3.50
K. Ķezbers — **USMAS ZĒNU DEKAS**	$2.80
P. Klāns — **RIGA · DETOUR**	$4.50
A. Eglīts — **VAI TE VAR DABŪT ALU** — romāns	$4.50
V. Cika un A. Šmits — **SPORTA SMAIDS**	$3.00
O. Krolls — **ELGA** — stāsti	$2.75

DV GRĀMATNĪCĀ,
123 Huron Street, Toronto 2-B, Ontario.

Ontario valdības rakstu sērijas turpinājums.

MAKŠĶERNIEKI ZIEMAS MĒTEĻOS

HON. J. W. SPOONER

Kaut gan saldētas zivis ir dabūjamas katrā Kanadas pārtikas preču lieltirgotavā, tomēr Ontario makšķernieki vēlās paši zvejot ziemā zem ledus. Kad iestājas ziema, makšķerniekiem ir savi prieki, kad tiem nav jāizmet laivu enkuri, kā tas ir vasarā, bet jāizcērt ledū āliņģi, lai varētu makšķerēt.

Kaut agrāk savā laikā žibulētāji bija redzami tikai uz Simko un Erie ezeru ledus, tagad tos redz visā provincē, kur lielāki ūdeņi, galvenām kārtām biežāk apdzīvotās vietās.

Piemēram, pagājušā ziemā uz Simko ezera apgrozījās savi 80.000 žibulētāju, kas no janvāra vidus līdz marta vidum izmakšķerējuši 129.380 zivis.

Pēc Mežkopības un Lauku departamenta statistiskajiem datiem Erie ezera apkārtnē apgrozījušies ap 56.000 žibulētāju, no kuriem 15.500 tādu, kas iebraukuši no citām vietām, un sazvejojuši ap 2.500.000 zivju. Paredzams, ka šoziem šie skaitļi vēl palielināsies. Makšķerēšana aizvien ir bijis populārs sports, vienalga vai uz aizsalušiem ūdeņiem, vai arī siltās dienās, kad vai nu piekopj makšķerēšanu no krasta, vai arī no laivām. Vismaz 50.000 abu dzimumu personas piekopj šo sportu Ontario provincē ik gadus, jo mūsu ezeri un upes tam ļoti piemēroti.

Ontario provincē plaši piekopj arī sporta medības, ko liecina 529.553 izsniegtās medību atļaujas Ontario provinces iedzīvotājiem, kā arī 21.330 ārpus provinces dzīvojošiem. 1960. gadā šis skaits bija tikai — 406.239. Šajos skaitļos neietilpst tie 1.250.000 makšķernieku, kas dzīvo Ontario provincē, kam nav vajadzīgas makšķerēšanas atļaujas, atskaitot provinces parkus, kur atļaujas ir nepieciešamas.

Kaut arī makšķerniekiem un medniekiem šīs nodarbības sagādā patikamus atpūtas brīžus, tiem jālevēro taupības laiki, ko departaments uz stingrāko uzrauga, toties ieteicams ikvienam šos sportus piekopt, jo tie ir patikami un veselīgi.

ONTARIO

Ontario Department of Lands and Forests

HON. J. W. SPOONER, Minister — F. A. MacDOUGALL, Deputy Minister

Laikrakstam LATVIJA AMERIKĀ,
123 Huron St., Toronto, Ont., Canada.

Lūdzu izsūtiet man laikrakstu LATVIJA AMERIKĀ

līdz ..... uz ..... mēnešiem uz šādu adresi:

Adrese: .....

Mr., Mrs., Miss .....

Pievienoju Money Orderi, čeku vai skaidrā naudā $ .....

..... abonementa uzsākšanai — pagarināšanai

(Nevajadzīgo svītrot).

Paraksts .....

Abonēšanas maksa: $ 1.50 par 1 mēn., $ 4.50 par 3 mēn. $ 8.50 par 6 mēn., $ 16.00 par gadu.

Visi mūsu laikraksta abonenti un pārstāvji lūgti kārtot savus maksājumus tieši ar apgādu Daugavas Vanagi, 123 Huron St., Toronto, Ont., Canada, vai ar pārstāvjiem:

SAV. VALSTĪS:

A. Lāci, 101 Brigthtwater Court, Brooklyn 35, N.Y.
J. Lāci, 611 Argyle Rd., Brooklyn 30, N. Y.
V. Zuti, 32 Dayton St., Newark 14, N. J.
A. Lībieti, 2528 W Becher St., Milwaukee 15, Wisc.
J. Ezergaili, 12102 Miles Ave., Cleveland 5, Ohio.
V. Hermani - Daly, 368 Heine St., Elgin, Ill.
A. Ozoliņu, 1643 N. Orchard St., Chicago 14, Ill.
V. Miķelsonu, 426 N. Prairie Ave., Kalamazoo, Mich.
V. Zirniti, 138 Barklay N. E., Grand Rapids, Mich.
V. Irbi, 87 Ellwood St., New York 40, N. Y.

KANADĀ:

J. Gailīti, 12 Green Meadow Rd., Hamilton, Ont.
H. Grebli, 85 Maple St., St. Catharines, Ont.
J. Liģeri, 2325 Dunn St., Niagara Falls, Ont.
A. Cauku, 350 Maitland St., London, Ont.
J. Roni, 57 David St., Brampton, Ont.,
M. Ķīviti, 236 First Ave., Ottawa, Ont.

ANGLIJĀ:

DVF Grmatnicu, 72 Queensborough Terrace, London.
J. Turciņu, 64 Sholebroke Ave., Leeds.

ZVIEDRIJĀ:

DV Stokholmas nodaļu, P. O. 220, Stockholm.

†

MONSINJORS

JĀNIS VELKME

Dieva mierā aizgājis 1962. gada 4. martā, San Valejā.

Latviešu katoļu akadēmiķu apvienība.

†

HEINRICHS OŠS

dzimis 1885. gada 2. decembrī, miris 1962. g. 10. martā, Toronto.

SV. JĀŅA EV. - LUT LATVIEŠU DRAUDZES TORONTO PALĪDZĪBAS FONDS.

SPORTS

TORONTO LATVIEŠU YMCA INTERMEDIATE BASKETBOLA LIGAS PUSFINĀLA OTRĀ KĀRTĀ ZAUDĒ AR DIVIEM PUNKTIEM KODAK VIENĪBAI

Toronto Latviešu YMCA otrā pusfināla spēlē pret Kodak vienību bija jāsamierinās ar zaudējumu. Lai kvalificētos finālam, vienībai nākošā sacensība jāuzvar. Spēle, kā to rāda rezultāts, bija ļoti vienlīdzīga no sākuma līdz beigām un Kodak vienības veiksme soda metienu pārvēršanā punktos. Pirmais puslaiks beidzas Kodak labā ar 38:33 punktiem, kamēr 2. puslaiks bija YMCA vienības labā, bet pietrūka 3 punktu no uzvaras. Vēl pēdējā sekundē J. Krasovskis izmeta uz grozu, bet grozs to „neņēma pretim" un tā izpalika event. pagarinājums. Uzvarēja Kodak vienība ar 70:68.

YMCA'ā spēlēja: M. Ozoliņš, J. Krasovskis — 4, A. Griķis, E. Soste — 12, J. Strautnieks — 8, V. Vessels — 29, Ž. Zentiņš — 15 un E. Sigeti. Ž. Z.

JAUNATNES BASKETBOLA MEISTARĪBĀ LATVIEŠU YMCA ATRODAS 1. VIETĀ.

Jaunatnes basketbola meistarība Ontario apgabalā vēl nav beigusies, bet Latviešu YMCA's jaunatnei neviens vairs pirmo vietu atņemt nevar. Pēdējā sacensība YMCA's vienībai bija ar Niagaras jaunatni, kas ar katru spēli progresē un sagādā „galvas sāpes" visām vienībām pēc kārtas. YMCA pieveica savu pretinieku tikai ar vislielāko piepūli, kaut arī spēlējot bez sava centra M. Ešmita. Pirmo puslaiku Niagara uzsāka reti veiksmīgi un nobeidza to savā labā ar 25:23. Arī otrā puslaikā niagarieši veda gandrīz līdz puslaika beigām, bet, spēlei beidzoties, YMCA bija laimīgi uzvarējusi ar 59:52.

YMCA'ā spēlēja: E. Pelšs — 16, V. Kauliņš — 31, A. Liepa — 2, V. Ezers — 6, E. Pilskalnietis — 2, P. Akers — 2 un J. Dreiķelds.

LATVIEŠU YMCA INTERMEDIATE BASKETBOLA LĪDAS FINĀLĀ ZAUDĒ PIRMO SPĒLI PRET PARTHENON VIENĪBU AR 53:75

Metro basketbola līgas finālā Toronto Latviešu YMCA's vienībai pirmā spēlē bija jāsamierinās ar pasmagu zaudējumu. Šoreiz YMCA ļoti daudz grēkoja ar baviršām piespēlēm, un jau pirmais puslaiks beidzās pretinieku labā ar 39:29. Otrā puslaikā pretinieks punktu starpību vēl palielināja un uzvarēja ar 75:53. Abām vienībām vēl var iznākt spēlēt divas reizes, jo no trim spēlēm jāuzvar divas. Ž. Z.

☆

Kanadas latviešu meistarsacīkstes galda tenisā notiks svētdien, 18. martā, plkst. 1 p.p. Toronto galda tenisa centrā, 299 Queen St., W.

Sacensības būs vīriešiem un sievietēm vienspēlēs, dubultspēlēs un jauktās dubultspēlēs. Zēnu un meiteņu grupā var piedalīties līdz 15 g. vecumam. Jaunatnes grupā gadu robeža ir 18. Pieteikšanās sacīkšu vietā.

MILVOKI PĀRSPĒJ INDIANAPOLI

ASV vidējo pavalstu latviešu šā gada volejbola un basketbola meistarsacīkšu rietumu apakšapgabala priekšspēles ievadot, februāra otrā sestdienā Indianapolē viesojās Milvoku „Ausekļa" sportisti, sacenšoties ar Indiānas latviešu biedrības sporta kopas vienībām vīriešu basketbolā un sieviešu volejbolā.

Tā kā basketbolā milvokiešos šinī spēlē pārstāvēja gandrīz visu jaunatnes vienība, milvokiešu vienības uzbrukumu savukārt labi „diriģēja" Juris Kīns. Uzvarētāju punktu guvums sadalījās šādi: V. Ezeriņš — 21 p., J. Kīns — 19 p., E. Burģelis — 5 p., E. Ādamsons — 4 p., V. Čakāns — 2 p., J. Blūms — 2 p., G. Lagzdiņš — 0 p. Vienība rādīja tiru, sportisku spēli, ko pierāda arī tas, ka visi 7 spēlētāji izpelnījās kopsummā tikai 13 sodus.

Zaudētāju vienībā veiksmīgākais bija Ernests Kroičs. Labi reizumis darbojās arī neatlaidīgais Guntis Strīķis un Andrejs Ozoliņš. Indianapoliešiem punktus guva: E. Kraičs — 18 p., G. Strīķis — 11 p., A. Ozoliņš — 9 p., G. Grūbaums — 8 p. (4 sodi), V. Donis — 3 p., A. Udrass — 0 p. (bet 5 sodi!), G. Ķirķis — 0 p. Kā parasts, vienība izpelnījās ļoti daudz sodu — 22.

Sacensības gala rezultāts — 53:49 (27:25).

Sieviešu volejbolā mājiniecu gados jauniņās meitenes nebija nopietns pretinieks rutinētajām, daudz vecākajām milvokietēm. 2 setos „Ausekļa" spēlētājas guva rotaļīgi vieglas 15:10, 15:4 uzvaru.

Uzvarētājas pārstāvēja: A.Ezeriņa, G. Burģele, St. Graudiņa, G. Kupše, S. Bekmane, E. Ezeriņa.

Mājinieces reprezentēja: G. Pīmane, L. Kūriņa, I. Salmiņa, I. Gāle, E. Kaņepēja, L. Zariņa, V. Skudra, B. Kūriņa, B. Zuicēna.

Draudzības spēlē sacentās arī Milvoku „Ausekļa" un Indianapoles DV vīriešu volejbolisti. Šeit samērā vienlīdzīgā cīņā pārākie pierādījās indianapolieši — E. Kroičs, J. Dzelzītis, M. Lakstiņš, K. Meiers, J. Ozols, A. Ozoliņš, G. Strīķis, uzvarot ar 15:10, 16:14, 15:2.

Visas spēles notika Indianapoles South Side Turners telpās.

DV Sporta klubs sveic JURI PETMANI ar KUNDZI sakarā ar meitas piedzimšanu.

ASV LATVIEŠU MEISTARSACĪKSTES SLĒPOŠANĀ

Reiņa Upes dāvātā kausa izcīņā uzvar 13 g. v. Andrejs Kažmers no Leikvjū pilsētiņas Mičigenā.

ASV latviešu meistarsacīkstes slēpošanā notika 4. martā Briar Hill slēpošanas centrā. Sacensībās, kuŗās piedalījās 16 dalībnieki, lielāko interesi radīja vecmeistara Reiņa Upes Alpu kausa izcīņa, un taisni gados jaunākie parādīja, ka slēpošanas sportam ir redzama vieta nākotnē, un tas popularizējams.

Sacensību sniegums iepriecināja. Slalomā divos braucienos labāko kopīgo laiku uzrādīja Jānis Daukša (Grand Rapidi) ar laiku 84,9 sek., 2. v. Andrejs Kažmers (Leikvjū) 85,3 sek., 3. v. Māris Kažmers (Leikvjū) 89 sek. Nobraucienā uzvarēja Gunārs Špīlbergs (Lansinga) ar laiku 23,3 sek., 2. v. Māris Kažmers — 23,5 sek., 3. v. Jānis Plāte (Grand Rapidi) 24,4 sek. Alpu kausa izcīņā iesācējiem jauku rezultātu uzrādīja 13 gadus vecais Andrejs Kažmers no Leikvjū, un viņš veica paredzēto nobrauciena un slaloma distanci ar kopīgo laiku 55,5 sek. 2. v. šinī sacensībā ierindojās Vitauts Lanks no Kalamazū ar laiku 57 sek. Zēniem zem 10 gadiem bija noorganizēts speciāls slaloms un nobrauciens, un uzvarētāja godā tika Jānis Špīlbergs no Lansingas ar laiku 36,3 sek. 2. v. Peteris Daukša (Grand Rapidi) 41,6 sek. Balvas bija ziedojusi Dr. N. Kažmera ģimene, Vidējo valstu latviešu sporta pārvalde, Grand Rapidu latviešu korporāciju kopa, bet zēniem zem 10 gadiem — Dr. Helga Kažmere.

Valters Zirnītis

☆

Ņujorkas latv. sporta b-bu iejot 6. darbības gadā vadīs A. Lezdkalns, viņa palīgs un kasieris E. Groskopfs, sekretārs J. Ērglis, biedrzinis B. Budkēvičs, valdes loceklis J. Ulmanis, volejbola nozares vad. V. Grīnvalds, un basketbola nozares vad. V. Zīmulis. Revizijas komisijā V. Vuškalns, V. Cerbulis un V. Līvinš. Pilnsapulci vadīja biedrības goda priekšnieks J. Dikmanis, un atzina, ka pagājušais darbības gads bija sekmīgs un par to pateicās valdei. Pēc sapulces klātesošie noskatījās A. un M. Zīverta filmas par Baltijas meistarsacīkstēm pag. gadā Ņujorkā un Kanadas dziesmu svētkiem un Kanadas - ASV izlases spēlēm. Pēc tam visi klātesošie pakavējās pie klātiem galdiem. Vakars noritēja lielā sirsnībā un pārrunās. Jaunie arī dejoja. Šķiroties izskanēja doma, ka šādi vakari būtu sarikojami biežāk.

Ņujorkas latv. sporta b-bas. adrese ir: J. Ērglis, 1015 Hoe Ave., Bronx 59, N. Y.

bb.

NOTIKUMI PASAULES SPORTĀ

Boksā — kādreiz populārais boksa meistars Sugar Ray Robinson zaudēja 22 gadus vecajam Denny Moyer ar 7:3 gājieniem. 41 gadus vecais Robinsons bija nodomājis iet „pensijā", bet iespējams, ka maijā viņš vēl cīnīsies pret G. Fullmer, kas ir vidussvara meistars.

Hokejā — komūnistu bloka ledushokeja vienības savu līdzdalību pasaules meistarsacīkstēm ir oficiāli pieteikušas, bet solās savas vienības nesūtīt uz Kolorādo Springu, protestējot pret Austrumvācijas neielaišanu Sav. Valstīs. Internacionālās hokeja savienības priekšsēdis — B. Le - Bel izsakās, ka savienība ir ieinteresēta sportā, ne politikā, un iespējams, ka Pad. Savienība, Rumānija, Čechoslovakija un Jugoslavija var tikt diskvalificētas un brīvās pasaules hokeja vienībām var aizliegt viesoties komūnistu bloka valstīs.

Cerību vai maldu laiks?

(A.P.) Līdz 9. aprīlim, t. i. dienai, kad britu finanču ministrs cels parlamentam priekšā savu jauno budžetu, palikušas vairs tikai dažas nedēļas, un nepacietīgākie jau sākuši zilēt, ko tas saturēs — ceribas vai maldus. Daudziem šķiet, ka lielāku noslieci var sagaidīt uz negātīvo pusi, ko it kā apstiprina ministra nesenais atklājums, ka tekošā gada budžets „pārtērējies" par 111 milj. mārciņām. Šis patēriņš radies sakarā ar pieaugošām subsidijām lauksaimniekiem, aizvien pieaugušo dzelzceļu deficītu, lielākām lēsēm par nac. apdrošināšanu un dažiem citiem posteņiem, kur lielāki izdevumi par paredzētiem nav bijuši novēršami. Valdība gan cerējusi šos izdevumus dzēst ar lielākiem ienākumiem no eksporta, bet šīs ceribas pilnos apmēros nav piepildījušās.

No kurienes ņemt iztrūkstošo summu resp. kā izlīdzināt pārtēriņu? Nav šaubu, saka pesimisti, ka lielāko daļu no tā nāksies segt ar paaugstinātiem nodokļiem, kāpēc 9. aprīlis nekādu sevišķi iepriecinošu dienu nevar solīt. Uzsver, ka iespējams jau puslīdz droši zilēt, ka ministrs gatavos „stingru budžetu", jo izbeidzoties algu prasību iesaldējuma laikam, būs jārod vēl arī papildus avoti šo prasību apmierināšanai. Tas viss noslieci uz drūmām izredzēm it kā var tikai pastiprināt.

Atzīmējams, ka savā laikā, kad ieveda ierobežojumus algu paaugstinājuma prasībām, ministrs lika pie sirds visām ieinteresētām pusēm, savās eventuālās prasībās būt mēreniem, tās ierobežojot un nepārsniedzot 2½ proc. no pašreizējām algām. Pats savā resorā ministrs šo pašu priekšā rakstīto likmi nav spējis ieturēt un izdevumu kopsummā to stipri pārsniedzis, kāpēc vienkāršais strādnieks un ierēdnis var jautāt, un to arī dara, „kāpēc gan tādā gadījumā man savās prasībās jāierobežojas ar 2½ proc.?" Pie tam savā ziņā demorālizējošu iespaidu atstāj laiku pa laikam publicētie brīdinājumi, ka neierobežojoties, valstij draudēs financiāls sabrukums. Jākonstatē, ka brīdinājumi tomēr netiek ievēroti un nekāds financiāls sabrukums vēl nav piedzīvots. Vārdu sakot, britu lauva vēl rūc diezgan stipri, bet vai vienmēr šāda rūkšana uzskatāma par stipruma pazīmi? Pie šādiem draudiem un brīdinājumiem pieraduši un to neievērodami, mēs tāpēc bieži vien ejam paši savus separātus ceļus.

Interesanti atzīmēt, ka kāds laikraksts visā šai drūmajā priekšbudžeta noskaņojumā ieteic finanču ministram nodokļus nevis paaugstināt, bet gan tos samazināt, pirmā kārtā likvidējot pag. g. jūlija mēnesī ievesto 10 proc. pārdošanas nodokli cigaretēm, alkoholiskiem dzērieniem, automobiļiem u. c. mantām. Pēc ierosinātāju domām tas būtu ierosinātājs rūpniecībai un mazliet nomierinātu arī algu paaugstinājumu prasītājus, jo atgrieztu atpakaļ viņu kabatās dažas mārciņas, pēc kuŗām tie nenogurstoši kāro. Pēc laikraksta sprieduma angļu mārciņas stiprums pašreiz esot neapdraudēts, kāpēc šādas koncesijas varētu atļauties.

Uz kuŗu pusi galu galā nosvērsies 9. aprīlis, to redzēsim tikai tad, kad šī diena būs pienākusi un ministrs pilnībā atklājis savas nākošā gada kārtis.

Ženēvas konference

(Pārnesums no 1. lpp.)

diem, jau pirms konferences paziņoja, ka Pad. Savienībai neparakstot pārraudzītu pārtraukšanas līgumu, Sav. Valstis jau aprīlī uzsāks atmosfairiskus mēģinājumus Klusā okeana salās.

Acumirkli nav pat visnieciģāko pazīmju, ka trīs atomvalstis varētu vienoties mēģinājumu pārtraukšanā. Rietumi šādu līgumu parakstīs tikai tad, ja garantēta starptautiska mēģinājumu pārtraukumu pārraudzība. Un uz kaut ko tik legālu un neapjēmu Pad. Savienība, protams, negrib ielaisties. Tas nozīmē, ka 14. martā konference jau sāksies zem svaigu domstarpību un lielo savstarpējo draudu zīmes. Atmosfairā, kur Sav. Valstis un Pad. Savienība runā par tālāku atomieroču izveidošanu un uzlabošanu, atbruņošanās jautājumam nav nekādu cerību sekmēties.

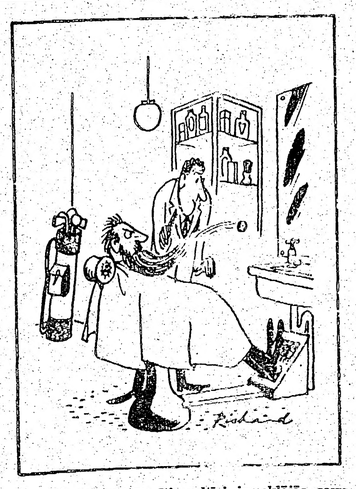

„Tagad es zinu, kādēļ Pēterītis veltīgi izmeklējās savu pazudušo bumbiņu."

DV Manitobas nod. plkv. O. Kalpaka piemiņas akta Vinipegā, kanadiešu vienību The Winnipeg Royal Rifles un The Winnipeg Grenadiers karogu goda sardzes un nod. vadības dalībnieki. Pirmā rindā no kr.: 1. orķestŗa diriģents John Kosh, 2. RSM Mr. Fulerton, 4. vanadžu pr-ce L. Smoļinska. pēdējais — nodaļas pr-ks J. Staudžs.

SAVIENOTĀS VALSTĪS

MILVOKI, VISK.

Milvoku Latviešu skolas vecāku padome rīko Milvoku latviešu gleznotāju darbu izstādi no š. g. 17.—22. martam. Izstādes atklāšana 17. martā, plkst. 7 vak., latviešu baznīcas sabiedriskās telpās, 1853 S. 75. ielā. Izstādē piedalās 11 Milvoku latviešu gleznotāji: E. Klaustiņa, V. Krastiņš, J. Krišjānis, A. Meistere, A. Peniķis, U. Prauliņš, I. Reke, V. Rumpēteris, V. Straume, J. Vilensons un H. Zellis. Izstādi iekārto J. Ozoliņš un J. Vilensons. Ieeja izstādē pret ziedojumiem par labu Latviešu skolai. Tāpat skolai par labu 10 proc. no pārdotiem darbiem. Visi laipni ielūgti.

Viskonsinas Akadēmiskā kopa rīko svētdien, 18. martā, plkst. 2 p.p., latviešu baznīcas sabiedriskajās telpās, 1853 N. 75. ielā. Minesotas universitātes atomfizikas pētn. inst. zinātn. asist. Fr. Dravnieka lekciju — „Materiālisms un modernā fizika". Ieeja pret ziedojumiem, bet studentiem un skolēniem brīva.

DV saime sveic savā vidū iestājušos Artūru Baltmani un novēl labas sekmes apvienības darbā.

DV apv-bas vajadzībām V. Krēlis ziedojis $10,-, bet N. N. — $5,- apvienības apkārtraksta izdošanai. Valde pateicas laipnajiem ziedotājiem.

DV šā gada jaunievēlētā valde amatus sadalījusi šādi: priekšnieks V. Aparjods, pr-ka vietn. kultūras lietās un DV nama pārzinis — S. Skurulis, pr-ka vietn. aprūpes lietās — I. Burģelis, sekretārs — R. Prūsis, kasieris — J. Vilciņš, sarīkojumu lietu vadītājs — V. Zālītis, teātŗa administrātors — O. Blūms, biedrzinis — E. Leimanis, mantzinis — A. Mundeciems. Revizijas komisijā ievēlēti līdzšinējie E. Čakāns, J. Grundsbergs un V. Krēlis, tāpat goda tiesā paliek līdzšinējie: Ž. Butkus, R. Čaks un V. Grants. Milvoku DV apvienības dibinātājs un valdes loceklis E. Peniķis šogad nekandidēja. Ļoti žēl.

DV 1961. gada Ziemsvētku ziedojumu akcija noslēgusies un apvienības valde ar prieku konstatē, ka, neskatoties uz grūto saimniecisko gadu, apvienības biedri un tautieši ar savu devumu pārsnieguši iepriekšējo gadu, ziedojot $ 1.259,-. Katram ziedojumu vācējam un ziedotājam lai būtu apziņa, ka trūkumcietējs, kas saņem ziedoto ārtavu, savā sirdī pateiksies ziedotājam. Arī turpmāk neaizmirsīsim savus likteņa piemeklētos brāļus.

MINEAPOLE

Daugavas Vanagu apvienība Minesotā rīko DV apvienības biedru un labvēļu vakaru, veltītu Latviešu leģiona piemiņai. Sarīkojuma ievadam bijušais leģionārs un rakstnieks Valentīns Pelēcis lasīs kādu no saviem tēlojumiem. Sarīkojums notiks sestdien, š. g. 17. martā, plkst. 7.30 vakarā, Mineapolē, Dania Hall kluba telpās, 2. stāvā, Cedar Ave. un 5. ielas stūrī (ieeja no Cedar Ave.).

ALFRED STIKUTS
REALTOR
481-0431

MEKLĒ ĪRĒT 3 istabu dzīvokli divām vieniniecēm Yonge - Davisville rajonā.

MEKLĒ ĪRĒT 3-4 istabu dzīvokli Yonge - St. Clair rajonā. Klusā mājā, apm. $75,- mēnesī.

MEKLĒ ĪRĒT 6-7 istabu māju Annette skolas tuvumā par apm. $130,- mēnesī, vēlams pirms jūnija beigām.

IZĪRĒ VAI PĀRDOD ar mazu iemaksu labu atsevišķu dubultkieģeļu bungalovu pie Danforth - Kennedy Rd., prasa $95,- mēnesī.

IZĪRĒ 3 istabu, mēbelētu dzīvokli High Park Ave., pie Bloor ielas, vēlams bezbērnu pārim vai vieniniekiem par $20.- nedēļā.

PĀRDOD skaistu 9 istabu māju Hilcrest - St. Clair Ave. rajonā; 12 x 20 dzīvojamā istaba, 45' grunts gabals ar dažādiem augļu kokiem; lustras un spoguļi. Prasa tikai $5.000,- iemaksu.

Tuvākai informācijai lūdzu zvanit uz biroju vai ALBERTAM UZŅĀNAM, HO 5-2892, Toronto.

KANADAS BAZNĪCĀS

TORONTO

Māc. A. Cops, 70 Scarboro kā. Toronto, Ont., tel. OX 9-3331.

Toronto Sv. Andreja baznīcā, Carlton un Jarvis ielu stūrī. Tel WA 4-1563.

Piektdien, 16. martā, plkst. 8.15 Veras Leinveberes klavieru koncerts.

18. martā, plkst. 3.00 dievkalpojums.

25. martā, plkst. 11.00 dievkalpojums.

Māc.A. Lūsis. 50 Dewson St. Toronto, Ont., tel. LE 6-2510.

Sv. Jāņa draudze Toronto.

18. martā, plkst. 2.00 p. p. Trīsvienības baznīcā Lūdzamās dienas dievkalpojums ar dievgaldu. Svētdienas skola.

25. martā, plkst. 2 p. p. Sv. Jāņa baznīcā dievkalpojums. Svētdienas skola. Iesvētes mācība.

Māc. A. Briedis, 191 Ferris Rd., Toronto, tel. PL 7-2739.

Toronto Austrumu ev. - lut. latviešu draudzes dievkalpojumi notiek Sv. Earnaba baznīcā, 361 Danforth Ave

18. martā plkst. 2,30 p. p. Lielās Lūdzamās dienas dievkalpojums un svētdienas skola. Tūlīt pēc dievkalpojuma draudzes vakars baznīcas augšējā zālē.

25. martā, plkst. 2,30 p. p. Ciešanu laika dievkalpojums un svētdienas skola.

Bramptonā: 11. martā, plkst. 1,30 p. p. dievkalpojums Grace United baznīcā.

LONDONA, ONT.

Londonas latviešu ev. - lut. draudzē, Trīsvienības lut. baznīcā, Oxford un Colborne St.

18. martā, plkst. 3.30 p. p. Ciešanas laika dievkalpojums māc. J. Prauliņš.

Māc. J. Prauliņš, 22 Academy St., Apt. 3, St. Catharines, Ont. Tel. MU 5-5098.

Sv. Katarīnes latviešu ev. - lut. draudzē, Kristus lut. baznīcā. 140 Russel Ave.

Niagara Falls, latviešu ev.-lut. draudzē, anglikāņu Sv. Jāņa baznīcā, 580 N. Portage Rd.

Svētdien, š. g. 18. martā, Mineapoles un St. Paula latviešu ev. - lut. draudzes dievnamā notiks leģiona piemiņai veltīts dievkalpojums. -es.

MILVOKI

Š. g. 23., 24. un 25. martā Milvokos notiks latviešu ev. - lut. draudžu vidienes apgabala mācītāju un draudžu darbinieku konference. Piektdien, 23. martā, apspriedes paredzētas tikai mācītājiem, sestdien un svētdien mācītāji kopā ar draudžu priekšniekiem un dāmu komiteju priekšniecēm pārrunās svarīgākās draudžu dzīves lietas. Par ārlietām referēs māc. A. Ozols no Ņujorkas, par svētdienas skolu un jaunatnes darbu — māc H. Jesifers no Linkolnas. Konferenci vadīs vidienes apgabala garīgais vaditājs māc. P. Kirsons.

KALAMAZŪ

Latviešu b-ba, lai informētu tautiešus Kalamazū un apkārtnē par notiekošiem sarīkojumiem un citām aktivitātēm, piesūta zinas visiem tiem, kuŗu adreses atrodas b-bas kartotēkā. Par to, lai visu tautiešu adreses būtu zināmas, jārūpējas ikvienam pašam. B-bas sekretāriāts lūdz ziņot adreses maiņaš un darīt zināmas vēl nepieteiktās adreses sekretārei Monikai Sviķei, 1229 S. Rose St., telefons FI3-5020.

Latviešu skolas bibliotēka Kalamazū ev. - lut. latviešu draudzes namā, sākot ar 10. martu, pieejama katru otrdienu, no plkst. 6.30 līdz 7.00 vakarā un katru sestdienu, no plkst. 5.30 līdz 6.00 vakarā. Skolas bibliotēkāre ir studente Aija Keņģe.

Sarīkojumi cikla pēdējais šīs sezonas abonentu koncerts notiks 13. maijā. Koncertēs Kalvis.

Izsludinātā Z. Vidberga darbu izstāde neparedzētu apstākļu dēļ atsaukta no 24. un 25. marta uz jūnija mēneša sākumu.

TORONTO BAPTISTU

draudzes dievkalpojumi svētdienās pl. 3 p.p. un trešdienās pl. 8 Bībeles vakari Walmer Road baznīcas telpās.

Toronto latviešu misiones kārtējie dievkalpojumi notiek sestdienās pl. [illegible] vakarā — 14 Park Rd. Bībeles stundas pieturas turpmāk [illegible] pl. 10.15 [illegible] 1. aprilī, plkst. 2.00 p. p. ciešanas laika dievkalpojums ar dievgaldu; māc. J. Prauliņš.

Otavas latviešu ev. - lut. Miera draudze; māc. Edg. Lange, 364 Pleasant Park Road. Tel.: RE 3-3906.

HAMILTONA

Māc. E. Pavasars.

Hamiltonā, Latviešu ev. - lut. Kristus draudzē, 18 Victoria Ave., South.

NORANDA

18. martā, plkst. 4 p.p., United Church baznīcā. Prāv. A. Skrodelis. Svētdienas skola sestdien, 17. martā, plkst. 2 p.p.

VIRDŽINIJTAUNA

18. martā, plkst. 1 p.p. anglikāņu baznīcā. Prāv. A. Skrodelis. Svētdienas skola 18. novembrī, pl. 10.30 no rīta.

MONTREĀLĀ

Māc. A. Voltkus, 3438 Rosedale Ave., Montreal 28, P.Q. Tel HU 9-3224.

Māc Viesturs Sēfers, 4571 Coolbrook Ave., Montreal 29, P. Q. Telef. 484-8394.

Sv. Pāvila ev.-lut. latviešu draudzes Montreālā dievkalpojumi notiek Presbiteriāņu baznīcā, Hutchison un Viateur ielu stūrī.

25. martā, plkst. 2 p.p. dievkalpojums. Pēc dievkalpojuma Draudzes vakars baznīcas zālē ar dzejnieces Veltas Tomas un operdziedātājas Natālijas Valdovskas priekšnesumiem.